

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 11
24 de març de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 8, segona i darrera reunió

SUMARI

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el futur de l'aeroport de Girona (tram. 302-00013/09) p. 3

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica (tram. 302-00014/09) p. 11

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política industrial (tram. 302-00015/09) p. 18

Declaració

del Parlament de Catalunya de solidaritat amb el Japó amb motiu de la catàstrofe que l'ha assolat recentment (tram. 401-00006/09) p. 26

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures previstes pel Departament de Salut per a adaptar-se al Pla de reequilibri econòmic i financer de la Generalitat per al 2011 (tram. 302-00016/09) p. 27

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de l'article 122 de l'Estatut (tram. 302-00017/09) p. 34

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures previstes en els àmbits de la mobilitat i l'estalvi energètic davant l'increment dels preus del carburant (tram. 302-00018/09) p. 42

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 8.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i cinc minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Comencem la sessió, senyores diputades i senyors diputats.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre el futur de l'aeroport
de Girona (tram. 302-00013/09)

El dotzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el futur de l'aeroport de Girona. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, la primera motivació de la interpellació sobre la situació de l'aeroport de Girona i la companyia Ryanair era centrar l'atenció del Govern sobre aquesta situació. El fet que Ryanair anunciés la retirada de sis avions i la cancel·lació de divuit vols genera, com bé sabeu, un impacte que pot ratllar la pèrdua de dos mil llocs de treball i unes pèrdues econòmiques al sector –al sector dels serveis i al sector del turisme– de 300 milions d'euros.

La segona motivació venia donada per l'actitud del Govern davant l'anunci de la companyia; al nostre entendre, una actitud a vegades erràtica i a vegades contradictòria.

La tercera motivació partia d'un fet singular. A finals de l'any 2010 es va fer un preacord amb la companyia, que en tenia coneixement i visticlau el grup majoritari de la cambra, que llavors estava en el procés del treball d'investidura del president, de l'actual president de la Generalitat..., era posat en «entredit» per l'actual equip de la conselleria, en una pràctica política que segurament ha estat errònia, que ha estat errònia però que segurament no ha sigut voluntària, que posa en «entredit» el principi de la continuïtat institucional dels acords en les relacions entre governs. L'any 2003 el conseller Nadal es va trobar sobre la taula un preacord amb la companyia Ryanair, també per l'aeroport de Girona, treballat pel conseller Puig, i es va complir; es van cercar els recursos, que no hi eren, i es va complir. Ara es dona la mateixa situació, i el Govern sembla que es desdiu d'un acord heretat. Esperem correc-

ció; de fet, en les paraules del conseller, allò també traduïa una correcció d'aquest camí, però volem dir –lamentem que el conseller no sigui aquí, amb nosaltres, avui– que és un camí erroni, que no ens dona credibilitat com a institucions ni com a país entre el conjunt dels operadors econòmics i socials i la resta d'administracions catalanes.

La quarta motivació, posar en evidència l'enorme impacte que la mesura, com deia abans, pot tenir en el sector en les comarques gironines; en un sector, el sector del turisme, que aporta el 20 per cent del PIB de les comarques de Girona.

Ens varem trobar, en la resposta a la interpellació, un govern acorralat i insegur, en un procés de negociació molt complex, és evident. Per tal de justificar la situació, les respostes van ser: el paper d'AENA –que és un pèl recurrent en el discurs del conseller– i una companyia mal educada. Segurament són arguments, però no són suficients per a aquesta situació.

És per això que en el procés subsegüent el Grup Parlamentari Socialista varem apostar per presentar una moció senzilla i d'absoluta claredat: si ens hem perdut en el camí, tornem al principi, prenguem l'acord del desembre i cerquem els recursos per poder-lo complir. A més, instem el Govern, en aquesta moció, a diversificar el risc, cercar noves rutes i destinacions, amb acords amb noves companyies operadores, i tornem a demanar allò que aquest Parlament ja havia demanat en altres ocasions i en què hi ha acord majoritari a la cambra –no unanimitat–: el traspass de l'aeroport, junt amb el de Reus i amb el de Sabadell.

Podíem decidir convertir aquest segon debat en una nova confrontació dialèctica; no ens falten arguments ni motivacions. Veiem en el Govern i en el departament febleses, massa febleses, i una certa ineficàcia negociadora –no només en aquest cas, sinó en d'altres–, fruit potser d'allò que en castellà es diu «bisoñez», eh?, la inexperiència del que arriba a exercir un càrrec, i esperem que això es corregeixi en la pràctica del Govern. Però hem optat per liderar un consens ampli a l'entorn d'aquest tema –no per la confrontació dialèctica, sinó per liderar un consens ampli en aquest tema– i per donar una major solidesa a una política de suport al foment i a la promoció d'allò que és el segon aeroport del país i un dels territoris amb major dinàmica econòmica que tenim –agraeix, conseller, que estigui ara aquí, entre nosaltres.

L'esmena transaccional que hem pactat amb diverses forces polítiques i a la qual, presidenta, em referiré en el torn de resposta a les esmenes, i que compta també amb el coneixement i el suport de la resta de grups que no han presentat esmenes, va en aquesta direcció, que és reforçar en la negociació amb la companyia i amb la resta d'institucions el Govern de la Generalitat, i que hi hagi, per part del Govern, una major capacitat de resposta al problema de l'aeroport i del territori que el sosté.

Em consta personalment, per part dels portaveus, el suport a aquesta moció transaccional, però, evidentment, no m'estic de demanar a tots, diputats i diputades, el suport a una moció que no només respon a

la necessitat del territori de Girona, que ja seria prou causa vàlida, sinó també a les necessitats del país en matèria de política aeroportuària.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula, en primer lloc, l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, conseller, a mi m'agradaria començar la meua intervenció recordant unes paraules del mateix conseller, en què diu que «l'aeroport de Girona és una infraestructura estratègica per al país», paraules, evidentment, conseller, que compartim tots i totes les gironines, però també tots els empresaris i sindicats de la demarcació, que de fet s'han unit per reclamar que l'actual Govern signi un acord amb Ryanair; un clam que jo dic que va més enllà d'empresaris i de sindicats i dels sectors econòmics i socials, perquè aquesta és una demanda majoritària de tota la ciutadania, tota la societat gironina.

Ara bé, així com valorem positivament la diagnosi que fa de l'aeroport, veiem, també, amb incertesa i preocupació altres declaracions que també ha fet l'honorable conseller, en les quals ens diu que «els temps de crisi també són temps per qüestionar, per repensar, per decidir quin és el model que volem de les nostres infraestructures», fent una clara referència a l'aeroport de Girona. «Repensar, decidir...», quan està en qüestió la viabilitat futura de l'aeroport de Girona, es podria dir que són afirmacions fora de lloc. Si el Govern no pren mesures urgents, l'activitat de l'aeroport de Girona baixarà a la meitat, els seus efectes es començaran a veure el mes de maig i amb molta més cruesa a partir del mes de setembre, amb cancel·lació de divuit rutes i amb el consegüent perjudici per a l'economia gironina, amb la pèrdua de més de mil llocs de treball directes i un nombre sense concretar de llocs de treball indirectes.

Existeix, honorable conseller, un preacord –un preacord– que cal respectar. En aquest cas, és necessari que oblidem les nostres rivalitats polítiques, i de fet Convergència i Unió durant la campanya electoral ho deia, i ho deia molt clar, que calia mantenir el suport a la companyia, i així s'expressava, amb aquesta claredat, el cap de llista per Girona. I és curiós que certs compromisos electorals per vostès són intocables i per d'altres es poden prendre en consideració. Ara toca avançar amb un front comú que no provoqui més pèrdues econòmiques a les nostres comarques.

Votarem a favor de la moció amb la incorporació de l'esmena de Convergència i Unió, però ho fem en estat d'alerta, vigilants, perquè això no suposi cap pas enrere. Que el Govern s'assegui a parlar amb la companyia, que el Govern governi i trobi la solució, pensant en tot moment en l'activitat econòmica que genera l'aeroport Girona - Costa Brava, que és clau per a l'economia gironina, però també és clau per a la resta de Catalunya.

Li dic que hi votarem a favor, però, hi insisteixo, amb recel i preocupació, i encara més arran de les seves últimes declaracions fetes a Girona aquesta setmana passada, en què insisteix per enèsima vegada –per enèsima vegada– que l'únic contracte vigent amb Ryanair acaba a finals d'any. I alhora va dir que la Generalitat podria fer –podria fer– algun gest previ –previ– perquè la companyia es quedi a Girona més enllà del 2011. I algun gest en aquests moments és del tot insuficient. Alhora que, tanmateix, el Govern es nega de manera reiterada a negar el preacord amb la companyia, i m'ha sorprès, tanmateix, que el Partit Socialista hagi acceptat amb tanta vehemència –amb tanta vehemència– l'esmena proposada per Convergència i Unió, que rebaixa substancialment el contingut de la moció original, sobretot en el punt 1, el punt nuclear d'aquesta moció.

Jo no vull deslligar, evidentment, aquest debat de la necessitat del traspàs urgent de la seva gestió, perquè això ens ha de permetre, doncs, evidentment, establir polítiques pròpies a l'hora d'oferir serveis, fixar taxes i no dependre del monocultiu en què pràcticament..., tenim una única companyia operant a l'aeroport de Girona. I això ho comparteixo, perquè això ens situa amb molta debilitat davant de la negociació amb l'esmentada companyia.

Hem presentat, tanmateix, una esmena, que també s'ha incorporat, perquè a Girona no volem perdre tampoc la comunicació directa amb Madrid, Londres, però tampoc amb Sevilla, Tenerife o Oslo. Perquè en aquests moments és veritat que l'aeroport s'ha incrementat moltíssim pel que fa a la recepció de passatgers, però també s'ha consolidat com un aeroport estratègic per a sectors comercials, per a sectors gastronòmics...

La presidenta

Senyora diputada...

Carme Capdevila i Palau

...per a sectors industrials –acabo, senyora presidenta–, i també, no vull deixar-ho de dir, per l'estalvi que ens suposa als gironins i gironines, a l'hora de viatjar, en desplaçaments.

Girona és el segon aeroport de Catalunya, del país. Així s'ha consolidat i així volem que continuï.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'illustre senyor Joan Boada.

Joan Boada Masoliver

Gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, nosaltres hem presentat tres esmenes a aquesta moció, que els explicaré els arguments del perquè, no?

La primera esmena venia a dir que l'acord d'intencions està mort. Està mort quan la mateixa companyia ja decideix, doncs, eliminar els vols, uns quants vols a l'estiu, per la qual cosa –que és el període fort de l'activitat–, diguem-ne, s'ha d'anar a un altre acord, un altre acord que, evidentment, ha de fer aquest Govern, no? Cal negociar per mantenir com a mínim la temporada d'hivern i actuar i encarar-se cap al 2012, que comença a l'abril la temporada d'estiu, per poder tenir un acord de quatre, cinc anys vista –això ja veurem com es fa–, per tal de poder... Llavors, vol dir que és bona idea no mantenir el preacord inicial, perquè està mort, perquè un dels *partenaires*, doncs, ja l'ha matat amb la seva actuació, per la qual cosa cal renegociar.

És veritat que l'empresa irlandesa no és un model de compliment d'acords –ho podem veure, no?–, més aviat al contrari; sovint ha utilitzat el xantatge en les negociacions. Però ja ho sabem, conseller, això, eh?, no és cap novetat: ho fa aquí i a tots els llocs on opera, també, de la resta d'Europa. No és una excusa per continuar, doncs, negociant ni perquè no ens n'hàgim de sortir, d'aquesta situació. Però sempre amb una altra idea –estem parlant de diner públic, vostè també ho va dir l'altre dia, i que cal administrar-lo bé, eh?–: ni hem d'acceptar el xantatge de Ryanair ni posar-nos a plorar per la manera que ens tracten. Aquesta és la realitat d'un govern i la realitat de negociar amb una empresa d'aquest tipus.

Per això nosaltres fèiem un pas més, o en tot cas el Govern ho pot tenir en compte, que jo crec que estaria bé que ho tingués en compte: dues variables per determinar quin ha de ser el tipus de contracte que hem de fer amb aquesta empresa, no? Una variable, que ha de ser la quantitat a determinar per passatger arribat a l'aeroport de Girona, i una altra, per un mínim de passatgers anuals garantit. Si féssim un estudi, si la xifra en què ens movem és de 4 milions, suposem que... –que era l'acord..., el preacord estava al voltant dels 4 milions de passatgers–, vol dir que n'arribarien a Girona uns 2 milions, que s'haurien de multiplicar per aquesta variable. Comparat amb el que està passant a la resta d'Europa, estaria entre dos i tres euros, aquesta variable; veuríem a quina xifra podria estar, no? Llavors estaríem parlant que l'Administració o, en tot cas, la Generalitat de Catalunya hauria d'aportar uns 5 milions d'euros a l'empresa irlandesa, amb una activitat semblant a la que hi ha en aquests moments, no? És una suposició, això ja ho veurà el conseller amb les seves negociacions, però vull dir que sí que són importants les dues variables, perquè, si no, no ens comencem a imbricar, a donar altres qüestions o altres prebendes a aquesta empresa que no seria bo.

Ho ha de pagar tot la Generalitat, això? I la Diputació de Girona, que en aquests moments em sembla que fa una aportació al voltant dels 600.000 euros? No..., no, conseller. Els màxims beneficiaris de l'arribada de passatgers a l'aeroport són el sector turístic, el sector comercial, el sector hotelier –ara la senyora Capdevila ho deia– de les comarques gironines. Doncs, aquests sectors han de fer una aportació. Nosaltres dèiem que «mínima del 50 per cent»; és discutible el percentatge, però no ha de ser l'aportació miserable que han fet fins

aquest moment. Últimament només hi havia una aportació d'una empresa de passatgers, de transport de passatgers, i una aportació de la Cambra de Comerç, de 100.000 euros que, a més a més, l'han retirada de cara al proper contracte. Això no pot ser, no pot ser de cap de les maneres, no?

Si ens atenem als estudis que hi ha sobre l'activitat turística a les comarques gironines, la mitjana d'arribada dels turistes o d'estada dels turistes a Girona és de tres dies i gasten un mitjana de 90 euros per dia. Si ho multipliquem pels passatgers que arriben, que la majoria d'ells són turistes, que la majoria d'ells van a la Costa Brava, veiem que hi ha un negoci importantíssim d'aquest sector que ha de fer aquesta aportació. I, a més a més, aquests vols també ajuden a la desestacionalització.

Jo crec, senyor conseller, que vostès que sempre han dit que era un govern amic de l'empresa i dels negocis, els ha de ser fàcil trobar complicitats en el sector privat per potenciar el desenvolupament de les comarques gironines, i també, evidentment, les del Camp de Tarragona amb l'aeroport de Reus, no?

Jo crec que aquest és un element importantíssim que no pot... Ja sé que no ha avançat en aquesta moció que hem consensuat tots plegats. La majoria d'altres forces polítiques no ho creuen convenient. És un error –és un error– no fer que, des de l'Administració pública, doncs, participi el sector privat. A més a més, veient el document que han plantejat el Consell Assessor Econòmic, ja és una contradicció, no? Estaria bé que aquells que demanen una aportació pública també participessin en aquest document ultraliberal que ha presentat aquest consell assessor, no?

I la tercera era la importància del traspàs de l'aeroport, evidentment, i nosaltres hi hem afegit «Reus i Sabadell». Era clar que parlava de l'aeroport de Girona, però ja aprofitant, doncs, posem-los-hi tots, no?

AENA, és veritat, és una empresa pública estatal que parasita l'aeroport de Girona; li xucla tots els beneficis, últimament, el 2009, eren 18 milions abans d'impostos..., sempre són abans d'impostos, perquè com que...

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant...

Joan Boada Masoliver

Sí, acabo de seguida. Ho liquiden tot i tenen pèrdues a nivell estatal, doncs, evidentment, no han de liquidar impostos, perquè tenen pèrdues, no?

El que haurem de fer és que bàsicament hi hagi aquest traspàs de competències perquè puguem tenir llibertat tarifària, que l'empresa que gestioni, pública, semipública, que gestioni l'aeroport, doncs, pugui tenir aquesta llibertat tarifària, que significarà menys recursos públics perquè podran negociar com a la resta d'Europa: les companyies negocien amb l'aeroport. Aquí, les institucions públiques catalanes fan de comercial d'AENA. I això és inadmissible en un país

com el nostre, per la qual cosa esperem que les gestions que pugui fer el Govern de la Generalitat avancin en aquest sentit i poder tenir l'activitat que es mereix, doncs, també l'aeroport de Girona. Això sí, és imprescindible...

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Boada Masoliver

...senyor conseller, és imprescindible, amb la participació privada fins que no tinguem el traspàs.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el diputat senyor Josep Rull.

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, parlem de l'aeroport de Girona, d'una situació que ve de lluny. Ve d'un aeroport que en un determinat moment, un període massa dilatat en el temps, és un aeroport absolutament infrautilitzat. De fet, el seu titular, AENA, durant massa temps, no considera que hagi de ser una aposta rellevant important.

Els anteriors governs han fet, diguem-ne, una opció que s'ha demostrat exitosa; una opció d'activar una política de promoció comercial activa, que permeti de recuperar vols i de situar, en aquest cas, l'aeroport de Girona, però també l'aeroport de Reus, en uns nivells adequats, fent un bon servei al país i esdevenint un element clau a la dinamització econòmica de l'entorn, especialment de les comarques de Girona.

Quin és l'objectiu en aquests moments? És mantenir i enfortir aquesta activitat. Fer-ho a qualsevol preu? No. Nosaltres el que plantejem és que hem de mirar una mica més lluny, i em refereixo, sobretot, a la senyora Capdevila, que hem d'anar més enllà. És a dir, mantenir i enfortir aquesta activitat no pot passar només per una relació contractual amb una companyia, no pot estar estrictament basat en això. I aquests són els termes de la moció que avui hem consensuat, que avui hem pactat.

S'albira un canvi de model de gestió aeroportuària. Si les coses ens surten bé en aquest país –i aquí també ho demanem en aquesta moció–, Catalunya es farà càrrec de la gestió dels aeroports de Girona, de Reus i de Sabadell. Més enllà, però, l'Estat espanyol el que vol és dur a terme un procés, com a mínim, de descentralització, d'individualització, de gestió individualitzada de cadascun d'aquests aeroports. Serà aleshores on podrem incorporar d'altres elements de promoció comercial, de gestió de les polítiques tarifàries, que aquest és l'element clau, aquesta és la peça clau a la qual nosaltres no hi podem accedir.

I aquesta promoció comercial i aquesta política tarifària no només han d'anar adreçades a una única companyia, sinó al conjunt de companyies que volem que operin a l'aeroport de Girona i al conjunt d'aeroports catalans. No podem ignorar aquest element, no el podem ignorar, i per això l'acord al qual hem arribat és un bon acord en el sentit que va més enllà, que diu: «Escolti, tenim un contracte vigent». I no ho ignorem, «hi ha un contracte vigent» –és el que repeteix, per activa i per passiva, el conseller Recoder– «amb Ryanair fins a l'any 2011». Hi ha un preacord, també, subordinat, sotmès a la cerca de finançament. Agafem això com a punt de partida, però intentem anar més enllà, intentem mirar més enllà.

I aquí hi ha una altra peça, senyores i senyors diputats, que és essencial, que és el paper de l'Estat, és el paper d'AENA. És a dir, és inaudit que, en virtut de, diguem-ne, la política comercial que duu a terme, els ajuts comercials que duen a terme la Generalitat i les institucions gironines, públiques i privades, beneficiïn en darrera instància a AENA. Les dades que deia el conseller Recoder: 11 milions de benefici net. Fixin-se que aquesta és la mateixa quantitat de recursos que es transvasen des de les institucions pròpies del país. En tot aquest procés, en aquesta cerca de finançament, no pot ser que AENA no hi aportï res, que AENA acabi essent simplement, diguem-ne, el beneficiari de tot plegat. I, per tant, davant d'això el que necessitem és fer una sacsejada potent.

Més reflexions. Les companyies aèries estan sotmeses a diversos factors que alteren la seva viabilitat i la seva rendibilitat. Crisi. El preu del combustible, que és una variable essencial, o les incidències que puguin esdevenir-se, com, per exemple, el problema que hi va haver amb el volcà aquest d'Islàndia. El que no pot ser és que tots aquests elements de risc siguin assumits estrictament des de les administracions públiques. Això no pot ser de cap de les maneres.

Per tant, senyores i senyors diputats, considerem que avui hem arribat a un bon acord, a un acord que ens permet donar força a la capacitat de negociació del Govern; un govern que ha de tenir prou força i ha de tenir prou llibertat per arribar a un bon acord, per evitar d'estar, permanentment, condicionat per una manera de fer d'una companyia que nosaltres qüestionem. La seva actuació a Lleida mateix..., hi havia un contracte, eh? Hi havia un contracte que es deia 20 euros per seient buit i ara demanen 60 euros per seient buit. Això no pot ser admissible.

Per tant, senyores i senyors diputats, acabo simplement plantejant això. Hem de continuar l'activitat, no només de Ryanair, sinó del conjunt de companyies aèries a l'aeroport de Girona, i, segon, com a país, ens hem de fixar, com a gran prioritat, tenir competències a Girona, a Reus, a Sabadell, per poder fer una política comercial pròpia i, sobretot, per poder activar una política tarifària...

La presidenta

Senyor diputat...

Josep Rull i Andreu

...que ens permeti que el nostre model aeroportuari sigui viable i sigui competitiu.

Gràcies, senyores i senyors diputats. Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Buenos días, presidenta... *Conseller*, diputados, valorando rápidamente la moción presentada por el Grupo Socialista. Nosotros vamos a defender la dignidad del Gobierno de la Generalitat a la hora de establecer unas condiciones de negociación dignas –dignas. Y, sobre todo, la potestad que tiene el Gobierno de decidir qué tipo de contratos firma con una compañía

Esto de dejar hipotecas que pagan los demás, aunque fuera con conocimiento en este caso de Convergencia y Unión, es una mala práctica –es una mala práctica. Es una mala práctica, además, con una compañía que fundamenta su forma de negociar en el chantaje, sistemáticamente. Es una compañía chantajista, es una compañía que pone..., y negocia con una pistola encima de la mesa; de hecho ya lo ha hecho, y ha retirado dieciocho líneas del aeropuerto de Girona. Y lo ha hecho incumpliendo un contrato que tiene vigente, lo recuerdo, hasta el 31 de diciembre del año 2011. Por lo tanto, es una compañía que podría ser sujeta ahora misma a una denuncia de este contrato por parte del Gobierno de la Generalitat.

Evidentemente, todos queremos más compañías, más rutas, para dar más actividad al aeropuerto de Girona y, por lo tanto, dar más actividad al conjunto del sector turístico de Girona, pero no a cualquier precio. Hay algunas compañías que no son de bandera pero que parece que han pintado en su fuselaje una bandera de conveniencia o una bandera pirata. Éste es el caso de Ryanair. Espero que no nos pidan que cambiemos el nombre del aeropuerto por el de O'Leary. (*Veus de fons.*) Quizá también lo aceptaríamos, ¿no?

Yo creo que este Gobierno tiene que, habiendo cambiado las circunstancias financieras de nuestra comunidad, hacer aquello que le corresponde, que es negociar un buen acuerdo, un buen acuerdo que sea sostenible en el tiempo, y que dé viabilidad real a un aeropuerto que actualmente depende exclusivamente de una compañía..., antes por aquí lo he escuchado: el monocultivo; evidentemente, el monocultivo es generalmente el primer paso hacia el desastre. Entonces lo que tiene que hacer este Gobierno es poder negociar, con esta compañía y con otras, un buen acuerdo; un buen acuerdo que garantice, lo repito, la sostenibilidad del aeropuerto.

Por lo tanto, votaremos no a la enmienda, defendiendo aquello que creemos que tiene que ser la acción de gobierno, que es la libertad para poder negociar con cualquier compañía.

En cuanto a la segunda... En cuanto a la segunda, señor Labandera, le daremos apoyo en este punto. Ha aceptado usted la pequeña..., más que adición la modificación del «així». Tener más compañías no significa tener más rutas, o más líneas, lo que queremos es que haya más compañías y más rutas.

Y en cuanto a la tercera, y finalizo. Yo a veces les escucho a ustedes, o les leo en las mociones, y me viene a la cabeza un síntoma, o prácticamente una patología –una patología–, que es el trastorno de identidad disociativo, antes conocido como el trastorno de personalidad múltiple. Yo les recuerdo a ustedes que ustedes forman parte del Gobierno de España. Es más, tienen algún ministro, tienen veinticinco diputados. Y el Gobierno de España ha aprobado un modelo aeroportuario que nada tiene que ver con lo que ustedes plantean. Háganselo mirar... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Háganselo mirar, de verdad. Yo..., nosotros creemos que el proyecto... –y finalizo, presidenta–, el proyecto de modificación del modelo aeroportuario de España, presentado por el ministro Blanco, no es un mal modelo. Desde luego no es peor que el que tenemos en Catalunya, y les pondré una...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...–acabo–, una imagen: un avión procedente de Milán sobrevolando durante cuatro horas el aeropuerto de Alguaire porque no había controladores. Un ejercicio de modelo aeroportuario sostenible, eficiente y rentable.

Buenos días, presidenta; gracias, diputados.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta, del Grup Mixt.

Joan Laporta i Estruch

Molt honorable presidenta del Parlament, honorables consellers, consellera, il·lustres diputats i diputades..., bé, dir que, referent a aquesta moció, entenc que cal emmarcar-la en el tema, ja, recurrent per part d'alguns diputats d'aquesta cambra, en el sentit de dir que cal poder d'estat. Cal poder d'estat per tenir recursos i per tenir les competències, o per exercitar o executar les competències que hem de tenir, no?

Dit això, està el «mentrestant», i el «mentrestant», doncs, és que tenim una companyia, que és Ryanair, que, tal com es dedueix de tot el que parlem aquí, doncs, sembla que vol marxar. I, com a ciutadà, a mi una companyia, una operadora, doncs, que es dedica a aquest sector que vol marxar, doncs, em genera certa incomoditat, certa inseguretat, i, a més a més, penso que si vol marxar pot repercutir també en la qualitat del servei, no? Vol marxar o que li paguem el que

comunament es podria dir «la festa». Veritablement, doncs, penso també que aquest preacord a què es fa tanta referència, doncs, realment no deu vincular les parts perquè, doncs, també és el que dedueixo de tot el que han dit, perquè, si vinculés les parts, ja no estarien aquí discutint aquestes qüestions.

Per tant, penso que el contracte fins al 2011, a complir-lo, conseller..., si em permet, ho dic amb tot el respecte i sé que està en aquesta línia, i, per altra banda, també, buscar, que segur que ho estan fent, altres operadors i una, diríem, dedicació intensa a aconseguir un altre operador...

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Laporta i Estruch

...perquè, doncs, dir-li adéu a Ryanair.

Quant a la recuperació... –sí, acabo, presidenta–, en fi, de les competències no només el de Girona, sinó tots els aeroports seria desitjable, però calen recursos i ja saben tots on són.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Bon dia, il·lustre presidenta. Conseller, presidenta..., si em permeten de començar amb una frase en la meua llengua materna, jo diré que, en el cas de l'aeroport de Girona, *beggars can't be choosers*, és a dir, el captaïres no poden escollir gaire cosa.

En una situació de crisi i de falta del TGV demanem que l'encertem de cara a Girona. Això és una cosa molt important per Girona i demanem que l'encertem davant del tema de Ryanair a Girona. Estem en mans d'aquesta companyia irlandesa, una de les poques rendibles de les seves característiques, recordem-ho. Malauradament, estem en una situació de feblesa, no sé si es pot parlar de xantatge. El senyor Michael O'Leary segur que es diverteix molt a costa nostra. La situació és que tenim un aeroport que està com enganxat a la droga. I ara el que hem de fer, entre tots, és trobar la metadona per sortir d'aquesta situació. Tenim Ryanair molt mal acostumada i, com hem pogut veure molt clarament en els últims dies, no compleix els acords del 2010.

Per tant, ens veiem forçats a coses que en una situació democràtica normal segurament no ens hi veuríem. Jo penso que si fos aquest aeroport una competència exclusiva de la Generalitat, fos públic o privat, i no d'AENA, com s'ha apuntat abans, segur que la situació seria ben diferent. Cal una planificació nacional

per evitar cops com el d'Alguairé i incerteses com les que tenim a Girona i Sabadell.

El fet és que el turisme a Girona necessita absolutament de l'aeroport de Girona. Abans s'ha esmentat, el company Boada, la quantitat que es deixa cada turista, i això és una cosa molt important; una altra cosa és que compartim la fórmula que suggeriu amb l'esmena.

Per tant, necessitem els turistes de vols de baix preu, que no vols de baix cost, com ens aclareix en José Antonio Donaire, el director de l'Insetur de la Universitat de Girona. Els necessitem perquè allarguen la temporada, diversifiquen la demanda i fan més despesa que el turisme normal.

Per tant, jo voldria dir que nosaltres estem a favor de les esmenes transaccionades, no vol dir que en algun cas votarem alguna altra esmena en concret, i pensem que en temps de crisi generalitzada i reducció del moviment aeri no seria prudent posar fi a acords amb Ryanair sense tenir substituïts en cartera. Malauradament, Ryanair sap on por jugar i no...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Strubell i Trueta

...i estem davant d'una capacitat de maniobra sense recursos, estem condemnats a seguir roda.

Acabaré amb tres petites recomanacions de cara al futur, des del punt de Solidaritat Catalana: la primera seria que no podem fer aquest monocultiu de companyies –això és evident, sembla que ho tenim en comú amb altres grups–; hem de fer complir els acords i els preacords per molt que siguin d'un govern passat, i no pot ser que Ryanair només hagi complert deu de cada catorze vols acordats amb l'acord anterior.

Per tant, senyor conseller, pensem que fer complir els acords ha de formar una base, part important de la posició a partir d'ara.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Josep Llobet.

Josep Llobet Navarro

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, honorable vicepresidenta..., bé, jo crec que és bo..., i permeti'm que comenci la meua intervenció dient que és bo que s'hagi arribat a un acord. Jo crec que és bo que entre les dues formacions polítiques, en aquest cas, el Partit Socialista, que ja presentava la moció, amb el senyor Labandera que hagi arribat a un acord, en aquest cas, amb Convergència i Unió amb la transacció, em refereixo sobretot amb allò que enraonem del primer i del segon punt. Nosaltres, ja saben perfectament que

el tercer punt, que després m'hi referiré, ja saben i ho saben perfectament, i així ja li ho vaig traslladar al senyor Labandera, quan em va explicar quin seria més o menys el contingut de la moció, que jo li deia que, evidentment, al tercer punt seria molt difícil que poguéssim arribar a un acord. Perquè, a més, enteníem que era difícil que poguéssim arribar a un acord perquè enteníem que era quelcom molt col·lateral, eh?

Com sempre, ens trobem en seu parlamentària que quan parlem de temes molt concrets, jo crec que la interpellació, jo crec que era una cosa molt concreta, nosaltres mateixos, honorable conseller, vostè recorda perfectament fa dos plens que li vam dirigir una pregunta –li vaig dirigir una pregunta jo mateix– amb relació a Ryanair, perquè és un tema que ens ocupa i ens preocupa..., i ens preocupa, evidentment, perquè crec que fins ara les coses no les han dutes del tot bé el Govern, inclús jo li vaig dir que crec que, inclús, havien sigut una mica imprudents a l'hora de com havien afrontat els començaments d'aquesta negociació, no?

I nosaltres li vam dir que ens preocupava molt, Girona. Ens preocupava molt l'aeroport de Girona i el seu futur, perquè, efectivament, com molt bé han apuntat altres intervinents, altres diputats, i el mateix que li vaig dir ja fa dues setmanes, ens trobem en una situació molt greu i molt preocupant per a les comarques gironines i per a l'entorn de Girona, no?

Hem de recordar que si efectivament l'amenaça o la proposta que ha fet Ryanair de disminuir en més de divuit rutes les seixanta-sis actuals, o també si porta fi al disminuir la freqüència de moltes de les rutes que tenen actualment en funcionament, ens trobaríem que passaríem d'uns possibles passatgers, que són turistes, recordem la qüestió que són turistes, de 4 milions a 2,3; per tant, pràcticament la pèrdua de la meitat dels passatgers, la pèrdua de la meitat dels turistes. Això podria implicar una pèrdua d'entre mil cinc-cents i dos mil llocs de treball i unes conseqüències econòmiques negatives de més de 300 milions d'euros, no?

Per tant, això ens preocupa, i ens preocupava, i per això volia i per això li vaig fer la pregunta i ens va semblar correcte que fos la interpellació, perquè nosaltres el que volíem és que al final es pogués arribar a un acord, entre tots, per intentar mostrar i donar suport, en aquests cas, al Govern, un suport exigent, perquè evidentment els diré una cosa que està molt clara i és que, evidentment, la moció inicial era una mica, potser molt, encotillada, i això impedia que la negociació que fes el Govern, d'aquí en endavant fos una negociació que anés amb un mandat del Parlament dient «blanc i blanc», i, per tant, vostès difícilment podien sortir-se'n. Allò a què hem arribat..., s'ha arribat a un acord que nosaltres votarem a favor del primer punt i el segon amb el qual li donem un mandat al Govern per dir-los que arribin a una bona solució, que arribin a bon port, no a mal port.

Vull dir, nosaltres no volem –no ho volem– que ara, de la negociació que vostès facin, a través de la resolució que s'aprovarà en aquest Parlament, al final –al final–, no s'arribi a un acord amb Ryanair.

Per què ho dic? Perquè apuntava abans el senyor Rull: «Home!, el monocultiu és molt dolent.» Sí, no li dic que no. I el monocultiu a l'hora que hi hagin companyies aèries, ja sigui Alguaire, ja sigui el Prat, ja sigui a Girona o a Sabadell i a Reus no és bo que hi sigui; però, evidentment, ara mateix, permetin-me que els ho digui –permetin-me que els ho digui–, no hi veiem alternativa. Ara mateix, estem parlant per al 2011 i per al 2012. Hi han hagut intents amb altres companyies i ja hem vist el resultat. No. I al final també exigeixen com els altres: diners.

Per tant, ara mateix nosaltres volem que vostès tinguin un cert marge, però que tinguin un cert marge per donar una solució a una qüestió que preocupa molt el sector turístic gironí que suposa el 20 per cent del PIB de Girona. I potser hi arribem tard, per culpa del Govern, potser hi arribem tard, perquè ara ja ens trobem que la mateixa companyia diu que «per molt que arribin a un acord amb vostès, per molt que hi arribin, com a molt començarem a recuperar aquests vols a partir del mes d'octubre». Mala notícia, perquè efectivament això afectarà greument l'economia, el sector turístic de Girona i de responsables, en aquest cas, ho seran vostès.

Amb relació al tercer punt, que ja saben que hi votarem que no, sempre al final, i ho he dit abans i ho deia al senyor Rull i al senyor Labandera, sempre al final hem d'introduir alguna esmena en aquelles..., perquè no hi hagi una certa unanimitat dels diferents partits polítics, els sembla que no interessa al final els particulars que es pugui sumar unànimement amb un sector tan important com és el sector aeroportuari.

Però, permetin-me que els ho digui, en aquest cas –en aquest cas–, amb la negociació de Ryanair, no té culpa AENA. En aquest cas, no és el Govern central el que fica pals a les rodes a una negociació amb Ryanair. Això és responsabilitat del Govern de la Generalitat. I els ho torno a repetir: no perquè si fos competència nostra això hauria anat a bon port. La resta és buscar, com sempre, culpables exteriors, que estan fora, que per culpa seva tot allò que fan vostès no té solució.

Jo estic convençut que el model de gestió aeroportuari que ara mateix el Govern de l'Estat ha posat sobre la taula nosaltres el podem compartir, perquè nosaltres el que volem no és tant una AENA espanyola o una AENA catalana, nosaltres el que volem és, com ja hem dit amb l'aeroport del Prat, que sembla una bona AENA, una privatització de la gestió dels aeroports que és el més eficient per a l'economia catalana i per al futur dels aeroports de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

D'acord. Gràcies, presidenta. Jo voldria agrair als grups que han presentat esmenes la preocupació que

han tingut per aquesta moció i l'interès, i, per altra banda, dir-vos i explicar les esmenes acceptades i les no acceptades, de forma molt ràpida.

L'esmena que planteja Convergència i Unió, bàsicament l'apartat c, que el compartim de forma clara, tan clara que és un apartat c d'una proposta de resolució que el Grup Socialista ha presentat en aquest Parlament, i, per tant, també és autoria nostra, que és establir i articular les mesures de suport econòmic i financer, per fer complir a la companyia Ryanair l'acord vigent i d'altres acords, i aquí incloem, senyor Rull, també allò que feia referència al preacord, la base, la base de la negociació, el preacord del desembre del 2010.

Acceptem, també, l'esmena d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa amb relació a la tècnica, d'acord, que vostès assenyala, senyor Boada, i que hi estem completament d'acord, diu «dues variables» ha de tenir aquest acord, que és l'aportació que ha de fer en nombre de passatgers, i, per altra banda, ha de determinar la quantitat de passatgers que han d'arribar a l'aeroport de Girona.

Fem també, per altra banda, acceptem l'esmena d'Esquerra Republicana amb relació a «prioritzar aquelles destinacions actuals més consolidades». És evident, forma part d'una política de promoció i ha de ser tinguada en compte pel Govern.

I, per altra banda, acceptem també, senyor Boada, la tercera de les esmenes que vostè plantejava amb relació a un tema important com és –una cosa que ja s'havia debatut, ho he dit abans, eh?– demanar la desclasificació d'interès general de Girona, Reus, Sabadell, i el seu traspass al Govern de la Generalitat.

Lamento que en aquest punt el Partit Popular i Ciutadans no s'hi sumin, perquè és un tema que jo crec que cada vegada forma part, fins i tot, de la filosofia de gestió dels aeroports en les comunitats autònomes, eh? I, per tant, que haurien d'avançar en aquest camí. Jo crec que més endavant ens hi podríem trobar, però lamento que el senyor Llobet diu: «En això no ens posem d'acord, doncs, ja no ens hi hem posat en altres ocasions.»

Però, senyor Boada, no..., comparteixo plenament, li dic, comparteixo plenament aquesta esmena que vostè parla de l'aportació dels privats. Hem parlat sempre que els privats han de..., demanen una participació en la gestió aeroportuària, majoritàriament en són partidaris; però, clar, participar sense ficar alguns euros allà és evident, coincideixo amb vostè, que no seria massa lògic.

Ara, li dic també que he recollit el sentiment d'altres grups, i fins i tot del meu grup, de dir: «Home, possiblement això que és molt raonable, ara no toca, ara no correspon, ara seria un moment per poder traslladar l'opinió als sectors econòmics de Girona que, davant d'aquesta crisi generada pel fracàs d'una negociació que ha tingut el Govern, vostès paguin.» I això no és ni el moment ni l'hora de fer-ho, però en el fons i en el final d'aquesta qüestió estem d'acord. Per tant, no li acceptarem aquesta esmena.

Per finalitzar, senyor conseller, segurament hi haurà una majoria molt gran en aquesta cambra que és donar

suport a aquesta negociació, i vostè tindrà a les mans un bon instrument per poder negociar amb aquesta companyia i amb d'altres companyies. I, per tant, esperem que s'aprofiti, aquesta oportunitat.

Ho deia abans, vostè segurament em va sentir, nosaltres podríem haver optat pel camí d'una dialèctica de confrontació també en la moció, però hem preferit, i aquí li ho dic, senyora Capdevila, arribar a un acord que segurament baixa, rebaixa el punt inicial –comparteix amb vostè que tenia major contundència–, però també volíem arribar a aquest acord, perquè no estem en un tema exclusivament partidista, estem en un tema de país, i això és una qüestió que a tots ens interessa que quedi ben clara.

Tenim com a norma, conseller, allò que el nostre president de grup va dir...

La presidenta

Senyor diputat...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

...en el debat d'investidura –i acabo, presidenta–, que nosaltres farem una oposició ferma, sòlida, rigorosa, però també disposada a aportar idees i solucions en els temes que calen en aquest país. I en aquesta ocasió –i amb això acabo, presidenta– hem volgut liderar un consens, des d'aquesta moció, perquè el Govern tingui el suport ple en una negociació que interessa a Girona, a la política aeroportuària i a Catalunya en general.

Moltes gràcies.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas...?

Jordi Cañas Pérez

Sí, senyora presidenta, és que no he escoltat el senyor Labandera parlar de l'esmena que ha presentat el Subgrup Ciutadans, i llavors no sé si finalment... Més que res perquè ha signat un paperet, llavors, sí...

Gràcies.

La presidenta

Senyor Labandera...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Sí, senyora presidenta. M'excuso amb el diputat Jordi Cañas i amb el seu grup: acceptem la seva esmena, crec que és una mera aclaridora del text, i, per tant, doncs, els suma... I també advertir la cambra que en el tercer punt, tot i que signa el senyor Jordi Cañas les esmenes transaccionals, el seu grup no s'hi ha sumat. Per tant, ho sento, i torno a demanar-li les excuses.

(Josep Llobet Navarro demana per parlar.)

La presidenta

Moltes gràcies. El senyor Llobet, és perquè vol votació separada del punt 3? *(Pausa. Alfons López i Tena demana per parlar.)* Senyor López Tena...?

Alfons López i Tena

Presidenta, el que voldria saber és quines esmenes es retiren, i votació separada de cadascuna de les que queden vives. Perquè al final no ha quedat gens clar què és el que se sotmetrà a votació. Per tant, que es votin esmena a esmena, les que quedin vives, i punt a punt els paràgrafs que quedin vius.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor López Tena, no es retiren esmenes, sinó que es vota la moció amb les esmenes incorporades que s'han pactat amb diferents grups, i l'únic que es vota separatament és el punt 3 de l'esmena incorporada a la moció que demana el Partit Popular. I ja està.

Per tant... *(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)* Senyor Cañas, vol...?

Jordi Cañas Pérez

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...anava amb una votació separada dels tres punts. De fet, nosaltres hem manifestat...

La presidenta

Per tant, vostès demanen votació separada dels tres punts.

Jordi Cañas Pérez

Exacte.

La presidenta

Doncs, començarem amb la votació separada del punt primer. *(Pausa. Veus de fons.)* Punt primer de la moció, eh?, amb l'esmena incorporada.

Comença la votació.

Vot delegat de la senyora Laura Vilagrà, senyora Simó? *(Pausa.)* Vot delegat de la senyora Maria Senserrich, senyor Turull? *(Pausa.)*

Doncs, ha estat aprovat per 130 vots a favor i 1 en contra.

Passem ara a la votació del punt 2.

Comença la votació.

Vot delegat de la senyora Vilagrà? *(Pausa.)* Vot delegat de la senyora Senserrich? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 131 vots a favor.

Passem ara a la votació del punt 3.

Comença la votació.

Vot delegat de la senyora...? *(Pausa.)* Vot delegat de la senyora Maria Senserrich? *(Pausa.)*

Per tant, ha estat aprovat per 110 vots a favor, 20 en contra i una abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre la política energètica
(tram. 302-00014/09)

Passem ara al punt següent de l'ordre del dia, que és el punt tretzè: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula la il·lustre senyora María José García. *(Pausa.)* Ja pot començar, eh?

María José García Cuevas

Gracias, señora presidenta. *Conseller*, señoras y señores diputados, el futuro modelo de bienestar de cualquier territorio del mundo está ligado a su política energética, porque un suministro tanto de energía como de potencia garantizado, seguro, autosuficiente y viable y sostenible en términos económicos y medioambientales condiciona la economía, condiciona la competitividad, los servicios, en definitiva, el modelo de sociedad y la calidad de vida de los ciudadanos.

Nosotros queremos que se superen en Cataluña los debates más impregnados de ideología que de evidencias técnicas y necesidades sociales. Como dijimos, queremos que desde Cataluña se lidere el modelo energético que asegure la cobertura de la demanda real, a través de un mix energético que considere todas las fuentes de energía, analizando con realismo y sin dogmatismos los riesgos.

Hoy, toda la sociedad es más consciente de que el riesgo cero no existe. El tsunami de Japón producido por el mayor terremoto de los últimos cuatrocientos años y de consecuencias devastadoras no es un hecho a ignorar; al contrario, es un elemento a introducir en el debate energético, que lejos de anularlo lo reactiva y nos lleva a ser más ambiciosos. Sabemos que la energía nuclear tiene margen económico y tecnológico para asumir este reto, aunque ya tendremos ocasión de hablar de esto dentro de dos semanas.

También creemos que se puede ser más exigente con el planteamiento en renovables. En Cataluña existen fuentes de energía renovable con un gran potencial que están por desarrollar, como la energía geotérmica de alta temperatura; el *conseller* ayer nos lo comentaba. El 90 por ciento de los últimos proyectos de climatización en Suecia, Alemania, Suiza y Austria correspondieron a este tipo de energía. O el aprovechamiento de calores residuales en las instalaciones industriales mediante ciclos de Rankine orgánicos, como se está haciendo en Italia. O la incineración de residuos sólidos urbanos para su aprovechamiento energético, como

la planta de Mataró. La producció de compost y los vertederos controlados pertenecen al pasado. Aprovechar esta fuente de energía nos permitiría reducir hasta un 10 por ciento la dependencia energética exterior.

Creemos que en renovables es más prudente fomentar aquellas tecnologías más testadas y de eficiencia demostrada, en nuestro país o en el extranjero. Incentivar sin control ni criterios de eficiencia tiene consecuencias como el problema económico y de seguridad jurídica que ha generado el señor Rodríguez Zapatero con el Real decreto ley 14/2010, que modifica retroactivamente el régimen de remuneración del sector fotovoltaico. Ya se están planteando demandas internacionales al Gobierno español, así como llamadas de atención desde la propia Comisión Europea.

Por otra parte, también debemos ser conscientes de que las renovables son grandes consumidoras de redes. Por tanto, no podemos fomentar la generación renovable y, a la vez, bloquear las infraestructuras; es una contradicción. Por ejemplo, tenemos una iniciativa en este mismo Parlamento oponiéndose a la MAT Peñalba-Isona, que es imprescindible, entre otras cosas, para evacuar la gran y aleatoria producción energética del parque eólico aragonés.

Es necesario, por tanto, cambiar la mentalidad territorial respecto a las infraestructuras y ser coherente con las necesidades de mallado que hagan seguro y fiable el sistema eléctrico y que permitan la incorporación de las energías renovables al mismo. Es más, deberíamos plantearnos, como ayer comentaba el señor Herrera, la incorporación de redes inteligentes como la alternativa más eficiente para incorporar distintas fuentes de generación al sistema, unas constantes y otras aleatorias.

Los trámites administrativos son otro aspecto a mejorar; ya lo comentamos. Hoy tenemos un ejemplo en la central eólica de Barbers, en Tarragona, que después de once años aún no ha completado todos los trámites administrativos. Nosotros creemos que estos son plazos absolutamente inadecuados para este tipo de centrales.

Pero es que además la Administración debe hacer las cosas bien. Como ejemplo tenemos la reciente suspensión cautelar del mapa eólico catalán por el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, que va a retrasar, como mínimo, tres años más este proyecto. ¿El origen? Pues el Gobierno tripartito, que no consideró necesarios unos estudios de impacto ambiental que exige la normativa comunitaria. Esto nos resulta curioso para un gobierno que se definía como verde y de izquierdas. Tiene que quedar claro: simplificar y agilizar no puede implicar saltarse las normas, y menos por la Administración.

Y, para finalizar, los planes de ahorro y eficiencia energética. También aquí se puede ser más creativo y ambicioso, más realista, priorizando las medidas de mayor impacto, como es el caso, por ejemplo, de la climatización de edificios, que supone un 50 por ciento del consumo del sector residencial. Aquí tenemos un plan de renovación de ventanas que ha sido absolutamente insuficiente. También tenemos...

La presidenta

Senyora diputada, haurà de anar acabant.

María José García Cuevas

Bien, pues acabo –acabo. Por todo lo expuesto, consideramos prioritario que se acepte la iniciativa de mi grupo y el Govern se ponga a trabajar en esta cuestión, superando los errores de gobiernos anteriores. El Parlament no puede ni debe conformarse con un titular de prensa de hace dos semanas. Ya dijimos: la política energética trasciende a una legislatura, pero también depende de un pacto energético nacional inexistente, en estos momentos muy difícil de conseguir con el Gobierno del señor Rodríguez Zapatero completamente superado por las circunstancias. Queremos liderar, desde Cataluña, el nuevo modelo energético, eficiente y competitivo y seguro, que también me gustaría que pronto mi partido, el Partido Popular, pueda garantizar para toda España.

Gracias.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, del Grup Mixt, que ha presentat esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, diputats i diputades, senyor conseller, totalment d'acord amb la necessitat de l'actualització del Pla d'energia abans de finals del 2011, totalment d'acord. Però crec que en aquest tema és molt important que les premses no ens facin perdre l'horitzó, que les premses no portin a conclusions errònies. Interpretem bé les incidències dels darrers anys, no a corre-cuita; analitzem bé la incidència del 8 de març o la crisi del 2007. S'han produït a causa de les grans deficiències o els dèficits de producció? Mirem-ho bé. O bé la nostra Administració i l'estatal han fet poca previsió qualitativa, que seria una cosa molt diferent? Per entendre'ns, la multa de la Generalitat a Endesa del 8 de març és un càstig pels talls, o és un canvi de cromos per la falta de previsió i qualitat de tots plegats? No errem el model, oi més en un temps en què no podem decidir com a nació. Una moció de generalitats i de bones intencions..., li fa falta més concreció, penso.

En tot cas, la nostra esmena és la següent; crec que és una esmena molt important –molt important– per a les comarques de Girona. Ve en forma d'una substitució del punt 2 de la moció, que parla d'accelerar la construcció de la línia de molt alta tensió de Bescanó-França. I nosaltres suggerim el text següent, que és alternatiu, és a dir: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a –punt 2–: tenir en compte la Declaració del Portús del 2004, els posicionaments de seixanta-dos ajuntaments reunits a l'AMMAT, i la plataforma «No a la MAT» també, i els acords de la Declaració d'Århus a l'hora de posicionar-se sobre l'actual projecte de la MAT, plantejant el soterrament de la línia en tota la seva trajectòria i la seva ratificació

en consulta popular com a requisits indispensables per a la seva realització, donat el cas.»

Pensem que això és necessari per tenir en compte l'opinió i posicionaments dels gironins i dels municipis gironins al respecte, per acabar de veure la idoneïtat i la necessitat real d'un projecte ideat bàsicament perquè França vengui energia elèctrica al Marroc, i per posar fi al càstig que suposa per a les comarques gironines des del punt de vista del pas de línies de molt alta tensió pels Pirineus, que ens passen per dos punts, quan Euskal Herria i l'Aragó no n'han de patir cap.

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Strubell i Trueta

Però, sobretot, per no hipotecar-se amb projectes...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'anar acabant...

Antoni Strubell i Trueta

...faraònics –i aquí acabo, presidenta– al servei dels estats espanyol i francès, mentre Catalunya no en tingui un que pugui realment determinar quins són els nostres interessos i quines les nostres prioritats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, del Grup Mixt, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, señores diputados y diputadas, público que no acompaña, entre las medidas propuestas en esta moción, que trata principalmente del ámbito eléctrico, destaca por su relevancia la construcción de la línea de suministro eléctrico de muy alta tensión. Sobre esta última hemos presentado una enmienda a la que ahora me referiré.

De acuerdo con la actualización del plan..., o sea, estamos de acuerdo con la actualización del Plan de la energía de Cataluña, pero tenemos dudas de su efectividad si no se aborda en el conjunto de toda España. Evidentemente, debe ser un plan realista y abordarse a corto y medio plazo, porque en este ámbito, el energético, no existen pronósticos a largo plazo lo suficientemente precisos como para someterse a ellos.

El mix energético debe planificarse de modo flexible. Por tanto, debe permitirse que se introduzcan innovaciones siempre que aparezcan métodos más rentables o eficaces, y sobre todo en un tema como el de la energía que está expuesto a innovaciones permanentes y constantes.

En relación con el mallado de redes, estamos de acuerdo en su formulación genérica, pero habría que asegurarse de que no se contraigan obligaciones que nos aten de manos. Se debe dejar la puerta abierta a poder tener otro servicio similar o más competitivo.

Por lo que se refiere a la MAT, queremos ser muy claros en este tema. Somos partidarios de su construcción, puesto que supone una garantía en el suministro de nuestra red eléctrica. Pero queremos una MAT que garantice como mínimo la misma seguridad de la actual línea de alta tensión. Por ello, nuestra enmienda se refiere a que el tendido de la interconexión de la MAT sea subterráneo, algo sobre lo que se ha hablado en este Parlament en varias ocasiones.

En resumidas cuentas, pese a todas las dificultades, una MAT soterrada siempre será la mejor opción, tal como avalan estudios que merecen todo el respeto por su rigor y por la capacitación técnica de quienes los han llevado a cabo. En definitiva, el soterramiento de la MAT es la mejor opción por cuestiones medioambientales y técnicas. Además, también tal vez lo sea en el aspecto económico. Por tanto, construir la MAT soterrada es solo una cuestión de voluntad política.

Para concluir, apoyaremos los puntos primero, tercero y cuarto de esta moción, porque es asumible, aunque con las reservas expresadas, y nos abstendremos en el punto segundo.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, senyora presidenta. Si em permet una digressió, això del tractament, ja sé que anem molt de currículums i tractaments, eh?, però jo preferiria que em digui senyor, i amb això... Jo, des que vaig deixar de ser adolescent, pretenc ser senyor, no sé si ho he aconseguit encara; si m'ho diu, ja estaré content.

Aquests dies he tractat..., he revisat, fins i tot, el meu currículum –aquests dies–, per si de cas, i he vist que fins i tot podria demanar-li que em tractés d'excel·lentíssim, però amb «senyor», de veritat, en tinc prou. I li agrairé si ho pot corregir en endavant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Ho tindré present.

Xavier Sabaté i Ibarz

Molt bé.

Nosaltres aquesta moció la votarem en contra. Hi hem presentat algunes esmenes que van en la línia de fer-la una mica més moderna, no? Aquesta és una moció molt de dretes, molt conservadora. Jo crec que si avui

ens pogués sentir Tomasi di Lampedusa estaria content; és a dir, allò de canviar una mica perquè res no canviï, eh? I no és la cita que més m'agrada d'*El guepard*. Però, fixi's, és que avui ja anem per la segona.

Em sap greu que hagi marxat el senyor Recoder, perquè avui el senyor Recoder en el seu Twitter diu el següent, eh?, diu: «Canviar el model per no haver de canviar de model és el que entenc que ens proposa el document dels experts per a la cimera de demà.» No sé si la resta de consellers i Convergència i Unió ho han llegit. Potser li faig un favor fent-lo més popular encara. Ja sé que el Twitter del senyor Recoder, doncs, té molts seguidors. Jo els asseguro que a partir d'avui també ho seré, perquè fins ara no ho era, sóc més partidari del Facebook, però també m'hi posaré, eh?

És a dir, tant una cosa com l'altra ens demostrin unes actuacions, un pensament al voltant del que és l'energia que no cal canviar, no? Jo els diré que cal canviar, a Catalunya cal canviar, i molt profundament.

No sé si saben que en la llista de països amb més percentatge d'energia nuclear en el mix energètic primer va Lituània, després França, després Eslovàquia, després Bèlgica, després Ucraïna, amb el 48 per cent, després ja hi aniríem nosaltres; tenim el 47 per cent. És a dir, estem al capdamunt, eh? És un honor que per mi millor que no hi fos. Ara, ja entenc que hi ha gent, partits i persones que pensin honradament que l'energia nuclear ha de continuar al mateix nivell a Catalunya.

Per contra, nosaltres estem en el mix energètic al capdavant, eh?, conseller, de les energies renovables; només un 17 per cent del mix energètic català és d'energies renovables, mentre que els nostres veïns en el conjunt de l'Estat tenen el doble. L'altre dia el conseller va anar a les Borges Blanques i va dir que l'Estat espanyol era un desastre en energies renovables. En fi, doncs, sàpiguen que és la quarta potència mundial, eh?, la quarta potència mundial en energia eòlica, després de la Xina, després d'Estats Units i després d'Alemanya. Per tant, de tant en tant hauríem d'anar amb cura amb les nostres paraules, no sigui cas que després no les puguem sostenir gaire o que fem fins i tot el ridícul.

En fi, aquesta és una moció que nosaltres hem esmenat. Ja sé que les nostres esmenes..., que van en la línia, doncs, d'això, de tenir una alternativa energètica; en fi, que es segueixi, entre altres coses, l'actual pla energètic, no? A l'últim paràgraf els diem que l'Icaen actuï decididament, i estàvem d'acord en això, però seguint el pla vigent, perquè, si no, quin pla es seguirà? Fins que n'hi hagi un altre, doncs, voldríem afegir això; veig que tampoc se'ns acceptarà.

El nostre model energètic, ja tindrem ocasió després de fer-ne més esment en la moció que ha presentat Iniciativa per Catalunya, ja ho saben, es basa en l'estalvi i l'eficiència, les renovables, un impuls decidit, un impuls també molt decidit a la investigació i el desenvolupament, una extensió del que és la microenergia i tot allò que pugui generar aquest element tan important. I, doncs, un propòsit decidit d'avançar cap a la substitució d'aquelles energies que són finites, com les fòssils i l'urani, que també és finit, que ens generen dependència, perquè tant dels fòssils com de l'urani també

generen dependència, i no són endògenes, no són nostres. I per tant, anar a buscar tot allò que ens permeti el màxim d'autonomia i d'independència possible en el terreny de l'energia, com va dir el conseller el dia de la seva primera compareixença.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, voldria parlar d'algunes inconcrecions que es van fer en el debat. I ho dic perquè en aquesta cambra que es demana tant de rigor, no?, a vegades es diuen coses que no són del tot certes. Ho dic perquè es va parlar que tenim un sistema elèctric, per exemple, sobrecarregat. Doncs, informes de la Comissió Nacional de l'Energia acrediten que, per la reducció de la demanda, hi ha un excés de potència instal·lada –ho dic perquè ho sapiguem– en el conjunt de l'Estat. Es deia, la senyora García Cuevas deia: «La insuficiència se suple comprando fuera pagando más por lo que aquí podríamos producir, con la hipocresía de “energía nuclear, no gracias”, pero consumiendo energía nuclear de Francia.» No és veritat. Saben vostès que fa uns anys ja, fa uns anys, que estem venent bastanta energia també a França, que som exportadors.

Ho dic perquè hi han molt sovint debats en matèria energètica que no es fan amb prou rigor. Quan parlem també dels costos de l'energia nuclear, la senyora García Cuevas, utilitzant els arguments del Foro Nuclear, parlava d'uns costos que no s'ajusten a la realitat, perquè no s'internalitzen determinats costos. Per posar un etcètera.

Dic això per ubicar el debat en la necessitat del rigor necessari. I és per això que nosaltres hem fet esmenes que el que garanteixin és que aquest Parlament avança en el debat energètic. I el debat energètic és un debat elèctric, però també és un debat sobre l'ús intensiu en el consum de carburants. Molt sovint, quan parlem del debat energètic, pensem només en l'electricitat, oblidant-nos que el nostre país és un també dels camps mundials no només en producció energètica d'origen nuclear, sinó en consum de carburants i, concretament, de petroli.

Per tant, quina és la primera proposta que des d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida hem fet? Doncs, una que creiem que s'ubica en el sentit comú o com a mínim en la raonabilitat: que creem una comissió, una comissió específica per als temes energètics, per al debat energètic, per al debat elèctric, per al consum de carburant, perquè entenem que un país que té no una pedra a la sabata, té un greu problema amb el debat energètic, amb un escenari de pujada del preu dels carburants i amb un escenari de revisió de l'energia nuclear, ha de tenir una comissió que de forma monogràfica encari el debat energètic. I entenem que això és el primer que hauríem de fer.

Jo estic segur que la senyora Garcia Cuevas i jo ens posem a discutir entorn a l'energia nuclear i en un segle no ens posem d'acord, en mil anys potser sí, perquè en mil anys s'adonaria que potser no hem resolt què fer en el tema dels residus.

Però, en tot cas, el que seria important és que tinguem una comissió, i una comissió per tractar aquests temes. Crec que aquesta és una proposta que podríem consensuar, perquè un dels principals problemes que té la nostra economia és la forta dependència energètica de l'exterior, la necessitat d'impuls d'estratègies de gestió de la demanda i d'estalvi i eficiència. I, per tant, entenem que aquesta és objecte de debat en aquest Parlament perquè hi hagi una millora de la qualitat del debat en el debat energètic, i fins i tot, els dic, una certa especialització de diputats i diputades, i un consens que el puguem crear en aquesta cambra.

Aquesta és una proposta que nosaltres li hem plantejat a la senyora Garcia Cuevas i és una cosa que hem plantejat també a la nostra moció i a la qual ens han presentat, després en parlarem, esmenes altres grups. I la pregunta és: per què aquesta cambra no pot aprovar un debat d'aquestes característiques quan avui un dels principals problemes de l'economia catalana és l'escenari de pujada del preu dels carburants? *Peak oil*, els sona? Ho diu l'Agència Internacional de l'Energia. I el nou escenari entorn del debat de l'energia nuclear on els apriorismes entorn de l'energia nuclear no són apriorismes, sinó és simplement inseguretat. Miri, fa només un any el ministre d'Indústria Miguel Sebastián deia: «Temer a la energí nuclear es como temer un eclipse de sol.» Que ho expliquin al Japó.

Fa només tres setmanes o quatre, una esmena de Convergència i Unió en el Senat, en aquest cas, deia: «Fem el debat sobre l'energia nuclear sense apriorismes.» No és un apriorisme; és intrínsecament insegura –intrínsecament insegura. I, per tant, fem el debat. Hi pot haver qui vulgui assumir el risc; és legítim, però jo no ho trobo raonable. Però, en tot cas, discutim-ho. Però, en tot cas, hem de parlar amb rigor, i per això entenem que cal crear aquesta comissió.

La resta de punts que hem plantejat en la nostra esmena, en aquest cas de substitució, són punts que el que intenten és garantir un model de generació distribuïda, perquè és més eficaç. El gran repte no és si portem molta electricitat de França, sinó si tenim una xarxa molt més distribuïda, si invertim més en mitjana i baixa tensió, si aconseguim que els centres de producció estiguin més a prop dels centres de consum. I això és el que volem plantejar perquè intentem tenir un pronunciament del Parlament ni d'esquerres ni de dretes, modern, d'acord amb el que diu l'Agència Internacional de l'Energia...

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Herrera Torres

...i el que comença a plantejar la Comissió Nacional de l'Energia, i amb un plantejament –perdoni, senyora

Garcia Cuevas– més propi del segle XXI que no pas del segle XX, en aquest cas. És el meu punt de vista, eh?

Però veig que no estan disposats a la comissió, i tampoc estan disposats a plantejar allò que es planteja arreu del planeta. Si finalment no ens incorporen cap de les esmenes, ens veurem obligats a votar en un sentit contrari, com he manifestat.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, crec que, diputada, estarà fora de discussió durant tota la legislatura la importància que el tema energètic prendrà. Per tant, poden estar ben tranquils. Això, a què obeeix? Indiscutiblement a la voluntat dels grups parlamentaris, presentant iniciatives al ple. De fet, en tenim tres, aquest ple. I així seguirà la setmana que ve, però obeeix, crec jo, a una definició que, doncs, va fer el conseller Mena ahir, que definia la política energètica com el sistema nerviós de l'economia catalana. Jo, conseller, coincideixo amb aquesta diagnosi, afegint la important dependència –hi feia vostè referència ara, diputat– de l'economia catalana i de l'energia exterior, en l'àmbit exterior. Aquest serà el primer punt que obligarà a una reflexió constant sobre els temes energètics.

Hi haurà un segon punt. Serà un punt que tindrà a veure amb la maduració del debat nuclear. O sigui, l'incident de Fukushima és veritat que posa, doncs, al centre de la polèmica una reflexió sobre la política nuclear que tots els països han endegat des de fa molt de temps. És veritat que assenyalava una inflexió, però les lliçons de Fukushima, i que tenim a hores d'ara, ho creiem, apreses, de moltes i moltes circumstàncies en l'àmbit de la política nuclear, faran que aquest debat sigui indefugible. Les lliçons de Fukushima faran indefugible el debat, però no cal patir. Cal, això sí, no tenir una visió esbiaixada de què ha succeït al Japó, malgrat la importància de l'incident. I estic convençut que, tant la diputada que ha pres la paraula, com en Herrera, com el senyor Sabaté, com tots plegats, serem capaços d'analitzar què ha passat al Japó, amb quins incidents, per valorar respecte a Fukushima la seva transcendència.

I després hi ha un element que no és menor, i que jo vull assenyalar amb molta satisfacció, diputada, que és que tinc la impressió, que, doncs, que afortunadament, el debat nuclear comptarà amb persones de vàlua, diputats de vàlua, com vostè, o el diputat Herrera, o vostè, senyor Sabaté, que el conec menys, i ja em disculparà. Però jo crec que tindrem un factor subjectiu que generarà molt i molt de debat.

Dit d'una altra manera, el departament, conseller, tindrà molta feina. I és bo que el departament tingui molta feina, perquè la política energètica és fonamental per al nostre país. Mostro, doncs, la meua satisfacció que això sigui així. I enviar un missatge que em sem-

bla que és clau i que s'ha d'enviar des del Govern: no defugirem aquest debat. Oi que no, conseller? No el defugirem. Estarà al centre de les nostres preocupacions, i amb claredat tots podrem dir el que toca.

D'una altra manera, és a dir, veurem a veure finalment, després d'aquest debat, diputada Garcia Cuevas, qui és del segle xx, qui és del xix i qui és del xxi. Sense apriorismes, senyor Herrera... (*veus de fons*), sense apriorismes, no sigui que vostè ja tingui un apriorisme fet: qui representa el segle xxi i qui és un producte acabat del segle xix. Jo també ho faré sense apriorismes, i tots anirem més tranquils a l'hora del debat d'energia nuclear.

Però, jo vull saludar..., Herrera, el que vull tranquil·litzar..., jo crec que la iniciativa de la diputada ho permet, és que tindrem aquest debat, sense precipitacions, amb tranquil·litat, no defugint. Jo crec que sense apriorismes ho comprovarem.

És en aquest mac en el qual nosaltres votarem la seva iniciativa, senyora diputada, perquè ens sembla que recull els elements claus del debat actual, en la línia, per cert, que, en general, ha vingut treballant el Govern anterior. No s'enganyin... –sí, sí, aquests. Si és que...

Perdoni'm, si vostès miren les iniciatives presentades pel Partit Popular a aquesta cambra i miren el pla estratègic del Govern anterior, vostès surtin aquí a fer missa –la que vulguin!–, plens d'indignació –com vulguin!–, fil per randa –fil per randa–; és a dir, el que diu la diputada, amb l'excepció del punt de la línia d'alta tensió, Herrera..., vostè miri el Pla estratègic del seu Govern, miri les intervencions dels seus consellers i després vagi a prendre un cafè, li ho recomano. (*Veus de fons.*) O una tilla..., jo, com que veig que el senyor Herrera és molt energètic, per això li deia un cafè.

Vostè comprovi..., i haurà de fer, diputat, aquest esforç, de veure què han dit vostès durant set anys respecte a la política energètica d'aquest país, què han fet vostès durant set anys, i si això no està en concordança amb aquesta, ben intencionada, moció que vostè ens proposa, senyora diputada, i que nosaltres hi votarem a favor.

Deixi'm que faci, amb el temps que em queda, només al·lusió a les dues esmenes que els plantejem.

La presidenta

No li queda gaire temps, per no dir res. (*Rialles.*)

Antoni Fernández Teixidó

Ja m'ho temia, presidenta, que vostè m'esperava per dir que no em quedava massa temps. Brevíssimament, li demanem que quan parli de «Pla estratègic», el Govern va demanar fer-ne un de nou, doncs, accedim a la petició del Govern. Podríem treballar l'anterior, a fe de Déu que sí. En demana el Govern un de nou, si us plau, acceptin aquesta puntualització.

I després, respecte a la MAT, haurem d'instar qui tingui capacitat per avançar i accelerar. No som nosaltres, són aquells.

Hi ha alguna altra esmena, però com que ja n'hem parlat, d'aquesta qüestió, no cal que ens hi referim. Tindran vostès el nostre vot. I vostès, senyores i senyors diputats, la seguretat plena, donada pel Govern en aquest compromís, que tindrem tot el debat de política energètica i política nuclear que vostès requereixin.

Gràcies, senyora diputada; gràcies senyors i senyores diputades; gràcies, presidenta.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta, del Grup Mixt.

Joan Laporta i Estruch

Molt honorable presidenta, senyores i senyors... –per fer, doncs, un exercici de síntesi, perquè jo sí que no tinc temps, senyor Fernández Teixidó–, bé..., referent a la moció, el nou Pla energètic a què fa referència l'esmena del Grup Convergència i Unió, doncs, penso que ja ho tenia a l'agenda el conseller, i, per tant, aquest pla energètic segur que planificarà la demanda energètica dels consumidors catalans, segur que planificarà tot el que fa referència a l'obtenció d'energia de totes les fonts d'energia.

Aprofito l'avinentsa per posicionar-me en contra de la instal·lació del magatzem de residus a Catalunya.

I, a més a més, també, fer referència al fet que, doncs, el debat sobre l'energia nuclear, evidentment, és un debat que té moltes versions, o serà molt contradictori; però, en qualsevol cas, sí que demanaria que ja, doncs, s'apliquessin o s'extremessin les mesures de seguretat de les centrals que tenim a Catalunya. Bé. També penso que la planificació garantirà el subministrament, i, per tant, doncs, això ja s'hi incorporarà.

I, referent a la línia de Molta Alta Tensió, també estic posicionat a favor del soterrament de la línia, que, com sempre, doncs, calen recursos, i aquí caldria incorporar a la moció d'on es trauran aquests recursos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats..., en tot cas, senyora Garcia Cuevas, podríem estar d'acord amb algunes de les propostes de la moció que ens han presentat, perquè segurament, doncs, no estem tan lluny en alguns aspectes, però entenem que la moció no enfoca bé el debat.

Entenem, tal com m'han precedit alguns companys, i que, per tant, quan intervens l'últim, diguem-ne, té aquestes coses que ja s'han dit algunes de les qüestions anteriors..., entenem que el debat no es tracta només de centrar-ho en el debat de les fonts elèctriques, tal com

planteja aquesta moció que vostès han presentat, sinó que el debat és molt més ampli. Si no enfoquem, si no valorem tots els punts de vista, i, per tant, no parlem de totes les fonts energètiques, difícilment podrem prendre en consideració alguns punts en concret.

Igualment li dic que marcarem el posicionament en contra d'aquesta moció, pel que deia abans, per allò que li he avançat; però, a més a més, entenem que des de Catalunya tenim un greu problema. Vostè, en aquesta moció, llança un brindis al sol en moltes de les qüestions, però l'única realitat és que en aquests moments des del Govern de la Generalitat no podem planificar sobre el *mix* energètic, no podem planificar sobre línies de transport, no podem fer una planificació unilateral de la distribució, sinó que és una competència compartida, i no podem exercir competències en la construcció de les línies de transport. Per tant, de la majoria que coses que s'aboquen en aquesta moció, aquest Parlament i aquest Govern són totalment incompetents per dur-les a terme.

Ara bé, si vostès el que ens proposen en aquesta moció és que anem a la creació d'un subsistema elèctric ibèric per a Catalunya, com el que tenen a Portugal, i, per tant, que tinguem un subsistema propi que ens permeti no tenir dependència energètica, ja no només d'altres territoris, o no només exportem energia a altres territoris, sinó que, des de Catalunya, tinguem capacitat per planificar sobre les nostres necessitats, sobre la nostra realitat, sobre quines són les nostres necessitats concretes, en tot cas, aquí sí que ens trobarien, i, per tant, en podríem parlar.

Entenem que el sistema de treballar amb subsistemes és el que es porta avui en dia, és cap a on avança la realitat mundial, amb interconnexions, evidentment, però que, en tot cas, planificant molt clarament sobre el territori.

En tot cas, també dir-li que, pel que fa..., i perquè queda clar el posicionament d'aquest grup parlamentari sobre la construcció de la línia Bescanó-Baixàs, en tot cas, seguim reiterant la demanda que fan els alcaldes, la demanda que fan alguns elements, algunes entitats en el territori, perquè aquesta línia sigui soterrada en aquest tram.

Pel que fa a alguna de les altres peticions, però que tampoc no entraré en concret, però quan es diu, tampoc..., el tema de la reducció dels terminis de renovació de les xarxes de distribució, entenem que no és un tema imputable tampoc a l'Administració. Tinguem clar, també, quin és el paper de cadascun dels agents que participen en tot el que és la planificació i distribució d'electricitat.

I, pel que fa al quart punt, que vostès proposen: impulsar noves línies de subvenció, entenem que el Govern anterior, i, per tant..., és que..., segur que en aquest debat, algú ja ho apuntava, segurament tots plegats no estem tan lluny, exceptuant segurament, en temes com el tema del debat nuclear, però que tots els grups parlamentaris estem d'acord, segurament, en l'estalvi energètic, i, per tant, coincidim, i podem trobar punts coincidents. En tot cas, el que entenem és que el Govern anterior ja va iniciar una línia de subvencions en

el sentit de proposta d'estalvi energètic, adreçat a particulars, a empreses i a entitats locals, i que, per tant, també no es tracta de crear, sinó que, en tot cas, es tracta de seguir en aquesta línia.

En tot cas, hi insistim, i en la moció que es votarà o que es presentarà per part d'Iniciativa, nosaltres també hi hem presentat una esmena en el sentit de crear un..., que es parli, que tinguem un ple monogràfic per parlar sobre els temes energètics, perquè entenem, hi insisteixo, com deia abans, que es tracta, que és un tema que s'ha de mirar des de molts punts de vista i que, per tant, entenem que no podem fer-ho només des de la parcialitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, como expliqué antes, el objetivo de esta moción es dar un impulso diferente y realista a la política energética de Cataluña, asegurando a corto y medio plazo el modelo de sociedad del bienestar, la calidad y el nivel de vida compatible con la sostenibilidad económica y medioambiental.

Hay muchas cosas por hacer. Ha quedado patente que existen dos enfoques principales, y en cuestiones básicas, opuestos, sobre el cómo hacer las cosas. El enfoque de los partidos que conformaron los gobiernos tripartitos quedó patente en su acción de gobierno. Estos partidos, como ya dije, tuvieron siete años de mayoría para hacer realidad sus políticas, años en los que también en España el Gobierno era socialista. El resultado de estos siete años, que se dicen «verdes y de izquierdas», ha sido un sistema energético, tanto a nivel nacional como catalán, caro, contaminante, ineficiente y muy subvencionado; insostenible económica y medioambientalmente; una red de transporte y distribución sobrecargada y pendiente de infraestructuras imprescindibles para asegurar el suministro; un fracaso en energías renovables en Cataluña; limitada iniciativa en ahorro y eficiencia energética...

Bueno, decía el señor Herrera que no nos pondríamos de acuerdo. Bueno, nosotros sí estamos dispuestos a ponernos de acuerdo, será su opinión la que usted es incapaz de llegar a un acuerdo con nosotros. Lo que pasa es que para llegar a acuerdos y para tener un debate serio y riguroso hay que partir de una información seria y rigurosa. No sé, por ejemplo, hablando de Fukushima, pues, claro, tenemos que partir de la información de base, no de notas de prensa; tenemos que partir del informe de los técnicos de Fukushima, 24 de marzo, 10 horas. Claro, si partimos de la realidad podremos posicionarnos y tener opiniones distintas, pero partiendo de la misma realidad, no de datos de partidas diferentes. En cuanto al comentario del diputado de Esquerra, bueno, sí, las competencias son

compartidas. Yo le remito a mi interpelación para que vea que desde Cataluña se puede también –se puede también– hacer algo.

Queremos cambiar la manera de hacer las cosas y por eso queremos instar al actual Gobierno de la Generalitat, por eso vamos a rechazar las enmiendas presentadas por los grupos Socialista y de Iniciativa per Catalunya, ya que algunos puntos ya están incluidos en nuestra propuesta y otros no son sino una vuelta a los planteamientos que queremos superar.

Rechazamos la enmienda del Grupo Solidaritat, porque se pretenden abrir debates territoriales sobre la necesidad de la interconexión con Francia que hoy es necesaria para garantizar la fiabilidad y la seguridad del suministro a la zona norte de Cataluña y para la puesta en servicio del AVE.

También en relación con la interconexión con Francia rechazamos la enmienda de Ciutadans porque el soterramiento de la línea es un tema que ya está decidido, ya está aprobado. Se soterrará el tramo final de Santa Llogaia a Baixàs; esto ya está aprobado administrativamente y tiene un plazo de ejecución fijado para el 2013.

Por último, aceptamos la primera y tercera enmiendas de Convergència i Unió, relativas al horizonte para el nuevo Pla de l'energia 2012-2020, y también la de instar al Gobierno central, puesto que es cierto que es quien tiene la competencia. Y no aceptamos la segunda porque la consideramos redundante con la actual redacción de la moción.

Gracias a todos los grupos por su atención y por su interés.

(Joan Herrera Torres demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Herrera... *(Pausa i veus de fons.)* D'acord.

Joan Herrera Torres

Senyora Garcia Cuevas, té raó, s'ha de fer amb coneixement de causa. Doncs, bé, quan vostè parla dels costos, en aquest cas de les renovables, ha de parlar també dels costos de la mala regulació, segons acredita un informe de la Comissió Nacional de l'Energia, que fa que les hidroelèctriques amortitzades i les nuclears amortitzades guanyin cada any 5.000 milions d'euros. Parli d'això, perquè si no... *(Pausa.)* Perdoni, jo sé que avui la prima costa 6.000 milions i sé que Convergència i Unió, Partit Popular i Partit Socialista, a Madrid, han posat límit a les renovables, també ho sé. I també sé que vostès mai parlen de la mala regulació existent. Per tant, sí, jo el que espero és que parlem de tot i que no només expliquem els arguments que explica el Foro Nuclear, que expliquem els arguments de tots.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Senyora Llanos... Perdó, senyora Garcia, per concretar. La votació seria de la moció incorporant les es-

menes 1 i 3, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Res més? *(Pausa.)* D'acord.

(Carmen de Rivera i Pla demana per parlar.) Senyora De Rivera...

Carmen de Rivera i Pla

Demanariem votació separada del punt 2.

La presidenta

D'acord.

(Pausa llarga.)

Votarem la moció... *(Veus de fons.)* Senyor López Tena...? *(Veus de fons.)* Un moment, li ho explico, ara anava a explicar-ho. Votarem la moció amb les esmenes incorporades del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la 1 i la 3, i se m'ha demanat votació separada del punt 2. Per tant, començarem per la votació del punt 2 i després, per la resta de la moció, amb les dues esmenes incorporades.

Primer, comencem amb la votació del punt 2.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 80 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a la votació de la resta de la moció, amb les dues esmenes incorporades del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 84 vots a favor i 48 en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació
al Govern sobre la política industrial
(tram. 302-00015/09)

Passem ara al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política industrial. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila.

(Pausa llarga.)

Senyora Capdevila, ja pot començar. *(Pausa.)* Si us plau, senyores diputades, senyors diputats, comença la moció.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades..., aprofito també per saludar una representació del comitè d'empresa de Derbi que avui ens acompanya i que ahir també els vam tenir aquí al Parlament i els vam poder rebre. Per tant, benvinguts en aquest hemicicle.

De fet, atès que en el moment actual s'ha produït a Catalunya l'anunci de tancament de diverses indústries relacionades amb el sector de la motocicleta –Derbi n'és una, però tenim Yamaha, fa un temps també l'Honda–, però no només del sector de la motocicleta, sinó que també hem pogut tenir notícies aquests dies, doncs, de Letona-Cacaolat o Sharp, que ahir també ens acompanyaven, Valeo, recentment, i avui també en tindrem coneixement, Alstom, amb un gran impacte, amb un gran potencial d'impacte en treballadors i treballadores, però també amb un gran impacte sobretot en el que és el teixit industrial de Catalunya i de les comarques en què estan presents aquestes indústries.

En aquest sentit ho vam veure en la interpellació que va poder fer l'illustre diputat Collboni l'altre dia al conseller. En aquest sentit no vam saber veure quina era la línia del Govern més enllà que les empreses liderarien la indústria. O potser, en aquest cas, la pregunta que ens fem és que potser aquest Govern és tan *business friendly*, doncs, que els deixa fer al seu aire, sense més.

I nosaltres, que, bé, no sé si som *business friendly* o no, però en tot cas el que ens preocupa és aquesta situació, hem volgut fer propostes que no hem sabut trobar, com deia, fins ara al Govern. Aquest Govern que vol ser ajudat, nosaltres el volem ajudar. El volem ajudar fent aquestes propostes per ajudar a trobar una expectativa diferent respecte a la indústria de la motocicleta en concret, però respecte de la indústria en general, en aquest cas, com en el seu moment també ja vam fer, en aquest cas donant suport al Govern, amb la indústria de l'automoció, per exemple.

Per tant, antecedents en experiències amb bons resultats els tenim, existeixen, i en aquests nosaltres ens basem. Perquè sembla en aquests moments, doncs, que a aquest sector, en concret, li està tocant molt fort, i no veiem cap moviment concret per aturar-ho ni posar-hi atenuants, ni sobre què es pensa fer amb els treballadors afectats o què es pensa fer per mirar que no els afecti. *Business friendly*, com els deia, segurament, i per nosaltres, no és deixar fer el que vulguin les empreses. Bé, en tot cas, de la intervenció del conseller ens va semblar que volia fugir d'estudi.

Tampoc no hem vist en el document lliurat ahir elaborat pels experts cap prioritat pel que fa a la indústria i cap suport explícit i concret. I creiem, com deia, que es poden fer coses; es poden fer coses, de fet, les proposem, se n'han fet en el passat i creiem que se n'han de poder fer en el futur per minimitzar aquest impacte de la crisi en el sector industrial i evitar aquests tancaments. I, en aquest cas, amb Derbi en concret, no deixa de tenir un component molt important també amb la identificació amb el nostre país, no deixa de ser una marca catalana, i per tant crec que hem de batallar fins al final, per què?, per evitar aquest tancament.

Per tant, hem presentat aquesta moció per instar el Govern de la Generalitat que elabori de forma imminent i immediata un pla de xoc per al sector de la motocicleta per evitar el desmantellament d'aquesta indústria a Catalunya; convocar la taula del sector, amb tots els agents implicats, també en aquest cas centres tecnolò-

gics i de recerca, per veure quines possibilitats de reorientació de futur pot tenir aquest sector, i també mesures urgents per fer front a la situació actual. També amb tots els agents explorar possibilitats i focalitzar tots els recursos justament a mirar de treballar per a la internacionalització.

L'altre dia el nostre portaveu en parlava. La Llei de política industrial, la vam aprovar en aquest Parlament, és un mandat que té el Govern de desenvolupar-la, així com el Pla de política industrial de Catalunya, que també marca unes línies. Volem que això tiri endavant, i, per tant, sobretot i en especial en un aspecte, que és el de la prevenció de casos de deslocalització, hi ha un protocol utilitzat, i que en els casos que s'ha aplicat ha tingut els seus bons resultats. Els plans socials per nosaltres tenen un paper molt rellevant. O tota l'aplicació de recerca i desenvolupament. Convocar el Consell de Política Industrial, no deixa de ser l'espai on s'han de treballar aquests aspectes. I, finalment, que la política industrial sigui un dels eixos prioritaris estratègics de la cimera de demà. Per nosaltres aquesta peça és fonamental i per això proposem mesures concretes, línies concretes de treball, en aquest marc de la cimera, que ens agradaria que aquestes mesures es tinguessin en total consideració.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Demano als senyors del públic que no han d'aplaudir.

(*Pausa.*)

Han presentat esmenes, en primer lloc, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i té la paraula per a la seva defensa la il·lustre senyora Mercè Civit. Mercè Civit. Senyora diputada... Senyora diputada...

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, diputats i diputades, el nostre Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'entrada, donarà suport a aquesta moció, encara que nosaltres hem presentat esmenes i esmenes que a darrera hora no han estat recollides i que posteriorment em referiré a elles.

Hi donem suport perquè nosaltres creiem que és necessari que el Govern de la Generalitat realitzi una política industrial forta, que fins a dia d'avui no ha fet; ha fet actuacions concretes, però, veient la compareixença del conseller a la comissió sobre el seu programa i veient la interpellació que se li va fer, doncs, pensem que, avui en dia, no hi ha un programa ferm envers la política industrial, no hi ha una definició de quin model industrial volem per a Catalunya, i al mateix temps quines actuacions són les que té previstes per fer, a part d'intervencions puntuals, com ha anat fent fins ara. I això és urgent perquè l'atur al nostre país creix; el mes de febrer un 2 per cent i amb 12.988 aturats i aturades més. Ja són 600.000 persones, les aturades a

Catalunya. A més a més, cal tenir en compte que cada lloc que es destrueix en una empresa industrial té una repercussió de tres a sis llocs de treball indirectes.

Hi han empreses amb problemes, ja s'ha dit: Alstom, Basf, Valeo, que torna a reduir la seva plantilla. O altres sectors, com podrien ser el sector de la càrnia i el sector de la fleca, que no surten en els diaris però silenciosament cada dia van perdent molts llocs de treball, i ja en són milers els que estan perdent. O també el sector... O Cacaolat, del grup Rumasa, que tothom ja sabem el que passa, entre molts d'altres.

I finalment voldria fer una referència específica al sector de la motocicleta. El 90 per cent de la motocicleta a nivell de l'Estat es produeix a Catalunya. Vull fer una especial menció de Yamaha i Derbi; saludar el comitè de Derbi i dir-los que sentim molt que la nostra esmena el Partit Socialista no l'hagi acceptada, suposadament que han sigut pactes amb altres forces que hi deuen tindre més confiança que en nosaltres.

Bé, vull fer referència a Yamaha i Derbi, perquè és la majoria de la producció de la motocicleta a Catalunya, perquè són 67.800 unitats i 24.000 unitats, les que es fan, i que això té una afectació total a tres mil i cinc mil treballadors, a Catalunya.

Les propostes que diu la moció, nosaltres les compartim. Però a més a més fèiem una nova proposta, perquè les nostres esmenes no eren per esmenar sinó per millorar. I la nostra esmena, que no s'ha recollit, deia que, en empreses grans, multinacionals, amb beneficis a Catalunya, i referint-nos sobretot a Yamaha i a Derbi, el que havia de fer el Govern, en comptes de donar per fet, com va fer amb el tema de Yamaha, que se n'anés a França i ja portaríem set-cents treballadors allà, era dirigir-se directament a la matriu. És important, perquè aquestes empreses es deslocalitzen a altres països, a altres països on els costos salarials són superiors als de Catalunya i on l'estructura salarial, aquesta tan rígida que diuen els experts i que ens plantejaren a la cimera del dia 25, ho és encara molt més. Per tant, no és un problema de costos salarials sinó que és un problema de voluntat política. I són les matrius les que tenen la decisió d'on anirà l'empresa, i per això és tan important aquesta esmena per nosaltres. És més, el conseller va dir que ho faria. Doncs, no entenem per què no s'ha agafat aquesta esmena, no ho entenem realment.

Una altra esmena que nosaltres havíem plantejat era quan es parlava dels sectors madurs i d'intervindre en els nous sectors. Nosaltres fèiem una esmena també per crear política en tots aquells llocs de treball, de la política industrial i dels serveis, però parlar en l'àmbit de l'ecologia, eh?

I finalment també en fèiem una altra: que quan es parlava de subvencions a les empreses es tingués un percentatge per a la petita i mitjana empresa. No entenem què és el que passa. Sempre s'ha dit que el Govern, el Partit Socialista i la majoria dels grups parlamentaris recolzarien la petita i mitjana empresa, i aquesta esmena, doncs, en fi, tampoc s'ha acceptat. No se n'ha acceptat cap, de les nostres esmenes.

Tot i així, nosaltres som responsables i votarem a favor dels punts de la moció en què nosaltres creiem. En el que no votarem a favor serà en un punt en què el Partit Socialista ha assumit totes les esmenes del Partit Popular, i n'hi ha una que diu que s'ha de tindre en compte que la motocicleta el que fa és millorar la mobilitat i baixar la contaminació. Senyors i senyores, això científicament grinyola. Hi han motocicletes que contaminen més que molts cotxes híbrids i contaminen més que cotxes d'aquests elèctrics o cotxes no contaminants. Aquesta esmena grinyola, el Partit Socialista l'accepta, en fi...

Nosaltres, ja ho he dit, votarem a favor de l'esmena de la moció, i en contra, si accepta aquesta esmena, ja que nosaltres pensem que no, perquè grinyola bastant.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments en el sector del públic.)

La presidenta

Senyors, no s'aplaudeix. *(Pausa.)* Del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, miri, he dit en altra ocasió, en legislatures anteriors, ja havia comentat més d'una vegada, a l'iniciar alguna intervenció meva, que a vegades pensava que el posicionament que tenim el Partit Popular en relació amb la memòria històrica segurament és equivocat, no? I avui tornem a estar en un clar exemple que a vegades la memòria històrica –i no és tan històrica, perquè és la memòria recent– és feble, molt feble, i se'n va ràpidament del pensament de la gent. Qualsevol diria que el Partit Socialista o Iniciativa per Catalunya no tenen absolutament res a veure amb el que està passant a Catalunya en aquests moments actuals. I jo els ho vull recordar, vostès continuen al Govern de l'Estat, el Partit Socialista, fins i tot en les seves bancades hi ha un exministre de Treball del Partit Socialista. Vostès estaven al Govern de la Generalitat fa vuitanta-cinc dies. Per tant, alguna responsabilitat deuen tenir vostès en el que està passant o és que no en tenen absolutament cap sobre res del que pugui passar?

Nosaltres estem preocupats per la situació del sector industrial ara, però també fa set anys ho estàvem, i ho demostràvem en el Parlament, amb propostes, amb iniciatives, amb mesures per impulsar el sector industrial. I estem preocupats també pel sector de la motocicleta. I el Partit Socialista a on era? Al Govern. I què feien? Escoltin, doncs, a la vista dels resultats, més aviat poca cosa, senyora Capdevila.

Miri, jo li ensenyaré unes dades que vostè ja coneix perquè ja he tingut oportunitat d'ensenyar-los-les altres vegades. És per situar-nos, per saber on estem i la preocupació de cap a on anem, que compartim la preocupació. Però miri a on estem. Vostè coneix perfectament aquesta gràfica perquè la hi tret durant la campanya electoral moltes vegades. La participació

del sector industrial... (*Veus de fons.*) Li ho explico, senyor Ferran; no es posi nerviós. La participació del sector industrial en el PIB de Catalunya l'any 2003, quan vostès van entrar al Govern, era del 20,88 per cent. A finals de l'any 2009 ha estat del 15,77 per cent. És a dir, sota el seu govern i sota un govern del Partit Socialista la indústria catalana ha perdut més d'un 25 per cent del seu pes a l'economia catalana. I després vostès poden venir aquí a donar lliçons de com s'ha de fer per reactivar el sector industrial. Si nosaltres també estem preocupats pel sector industrial! Sabem quants llocs de treball en el sector industrial s'han perdut a Catalunya en els darrers quatre anys només, en els darrers quatre anys, dels quals vostès tenen la responsabilitat de tots menys de vuitanta-cinc dies? Doncs, exactament, ni més ni menys que 180.000 llocs de treball en el sector industrial.

I vostès ens vénen a proposar una sèrie de mesures que nosaltres, insisteixo, compartim globalment. Però veiem quines mesures. Ens demanen una taula del sector. Senyor Fernández Teixidó, fa set anys que vostè i jo hem reclamat al Govern d'una forma *reiterativa* que reunís taules dels sectors madurs de la indústria catalana: automoció, tèxtil, electrònica de consum. No ens van escoltar mai, no es van reunir mai, no van adoptar mai mesures específiques per als sectors madurs.

Ens parlen també de recerca, desenvolupament i innovació, vostès. Si hi estem absolutament d'acord! Se n'adonen que vostès van estar set anys en el Govern per poder plantejar un pla de recerca, set anys per presentar un pla de recerca, i el van aconseguir en l'últim any de Govern? No n'hi ha prou a presentar mesures. És necessari que quan s'està al Govern es cregui en les mesures i s'apliquin.

Ens parlen d'activar els recursos que hi ha de política industrial. Si hi estem absolutament d'acord! Però ja que parlem d'activar recursos, mirin-se l'execució del pressupost 2010, que era el del seu Govern, mirin-se'l bé. «Recursos destinats a recerca i innovació, nivell d'execució: 76 per cent.» Deu ser que no hi havia feina en aquest sentit, deu ser que no hi havien iniciatives a dur terme en aquest sentit! «Mesures de foment de la indústria» –dades del Departament d'Economia, eh?–, «execució del pressupost: 61 per cent.» No era necessari el foment de la indústria per aplicar tots els recursos, que és el que vostès demanen ara, en aquest moment? Nosaltres creiem que sí.

Però nosaltres, a més a més, mireu... Breument, per explicar les esmenes. Nosaltres el que creiem, que no només amb mesures d'impuls...

La presidenta

No li queda temps, senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

...en el sector... –acabo de seguida, explico l'esmena molt breument–, no només l'impuls del sector serà necessari per sortir d'aquesta situació, també és necessari que vegem el que fem el legislatiu i l'executiu. I, en aquest sentit, s'han adoptat mesures i s'ha legislat, tant

des del punt de vista fiscal, com des del punt de vista de limitacions d'accés al medi natural, com des del punt de vista de regular l'edat de conducció dels ciclomotors, que han perjudicat el sector. I això no s'ha vist, i sobre això no se n'ha dit res i no s'hi ha fet res. Cal fer sobre això.

I la motocicleta, evidentment, és un vehicle que millora la mobilitat...

La presidenta

Senyor Rodríguez, ha d'acabar.

Santi Rodríguez i Serra

...a la ciutat –sí, senyora presidenta, ja acabo de seguida–, millora la mobilitat a les ciutats i millora el medi ambient en comparació, evidentment, amb els cotxes; segurament no amb les bicicletes, però sí amb els cotxes. Per tant, creiem que també pot ser un element important per afavorir les nostres ciutats, en benefici de les motocicletes i en perjudici dels cotxes, que se'n pugui impulsar el seu ús.

Nosaltres donarem suport a la moció, amb les esmenes presentades, excepte al punt 4, que és aquell que pretén dir a la cimera quins són els temes que s'han de tractar.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, senyora presidenta. Vicepresidenta, conseller, senyores i senyors diputats –saludar també el comitè d'empresa de Derbi–, la moció presentada pel grup del PSC sobre política industrial consta de quatre apartats. I en aquest primer apartat del Pla de xoc de suport al sector de la motocicleta, dir que des de fa temps que s'està treballant en el sector de la motocicleta i que no se li escapa a ningú que al final de la legislatura passada aquest sector ja presentava una preocupació important, ja que Yamaha ja havia comunicat a l'anterior Govern la seva deslocalització. I ja ho va dir el conseller Mena, que és un sector molt important que mereixerà una atenció constant del Govern, ja que el sector de la motocicleta a Catalunya representa un 84 per cent del sector a l'Estat espanyol, una facturació d'aproximadament 1.000 milions d'euros i una creació d'ocupació de vuit mil llocs de treball, set mil dels quals són de la indústria auxiliar.

Respecte a aquest primer punt de la moció, dir que estem d'acord, ja que des del Govern s'estan duent a terme totes les accions necessàries per minimitzar l'efecte, especialment sobre la indústria auxiliar, pel cessament de la producció de Yamaha i Piaggio. I com no hi podríem estar d'acord?, si en aquest sentit ja s'ha

visualitzat en la primera reunió, el passat 16 de març, des del Govern, amb els principals actors del sector –fabricants, proveïdors, associació Clúster Moto–, per tal de fer balanç de la situació i dissenyar mesures a curt termini per fer front a la situació creada i també altres a mitjà i llarg termini per minimitzar els efectes del tancament i assegurar la viabilitat del sector, que això inclou: treballar amb el sector auxiliar de la motocicleta per identificar noves oportunitats de negoci, fer aflorar projectes de reorientació estratègica, donar suport a projectes concrets en el marc dels programes del Govern en matèria d'innovació i d'internacionalització, i, finalment, estudiar la viabilitat de recuperar algun dels actius de Yamaha i Piaggio per al sector català –de segones marques, estem parlant–; per exemple, amb Derbi, Bultaco o Derbi Racing Development, o de Yamaha, el de Sanglas. I el Govern ha fet i fa i farà el que sigui necessari per salvar aquestes empreses a Catalunya, però no intervenir-les. El terme «intervenció» ens sona un terme molt fort, sobretot venint d'un comunista.

I reiterar que ja s'ha començat a treballar en aquest pla de xoc específic per al sector, conjuntament amb el sector i obrint una reflexió estratègica conjunta, per tal que el sector de la motocicleta a Catalunya continuï sent un referent mundial.

I en aquest sentit, tant el conseller com el director general d'Indústria i els representants del sector van coincidir que la indústria de la moto a Catalunya té futur i passa bàsicament per tres aspectes: l'especialització en enduro o trial, la producció del valor afegit i la seva internacionalització. I un cop es pugui acabar d'analitzar i garantir la viabilitat de les mesures proposades, tindrem un pla específic per al sector de la motocicleta a Catalunya.

Pel que fa al segon apartat de la moció, deixar constància que el Govern ja està aplicant moltes de les mesures que es contemplen en el Pla de política industrial i l'acord estratègic. Sí que també està aplicant altres mesures específiques i també està treballant en un aspecte molt i molt important, que és el de restablir la confiança, condició *sine qua non* per poder sortir de la crisi.

El tercer aspecte, en l'apartat de convocar el Consell de Política Industrial, dir que el Govern de forma bilateral ja està presentant les principals línies de política industrial als agents econòmics, però que es convocarà el Consell de Política Industrial tan bon punt s'hagi completat la renovació dels seus membres –per tant, aquest és un efecte tècnic–, i, un cop fet, es seguirà amb el calendari ordinari de reunions d'acord amb el decret legislatiu. S'ha presentat una moció en aquest aspecte que esperem, doncs, que sigui aprovada.

I per últim dir que, pel que fa al punt 4, estem d'acord amb l'encapçalament; evidentment, considerem que la política industrial ha de ser un dels principals eixos a l'agenda de la cimera d'aquest proper dia 25, però hem presentat una esmena perquè la cimera serà la base d'un debat, amb les aportacions del Govern, amb les aportacions de tots els grups polítics, dels agents socials, amb el suport de l'informe elaborat pel con-

sell assessor, el CAREC, i també que d'aquest debat en surtin les prioritats i mesures necessàries per afrontar la crisi.

Per tant, vostès tindran l'oportunitat –i l'obligació– de proposar aquests temes d'aquí a menys de vint-i-quatre hores; és a dir, en la cimera de demà. No tenim inconvenient a votar a favor del punt 4. La nostra esmena va més en el sentit de no condicionar els debats de la cimera. Però com deuen haver vist l'informe del consell assessor..., tots aquests punts queden recollits en l'informe, inclús jo diria que més àmpliament.

Creiem que els apartats que plantegen en aquest punt 4 queden un pèl curts, no aporten cap innovació al debat general que ha de servir per posar les bases d'un nou pacte econòmic i social d'àmbit català, amb l'objectiu, evidentment, d'acordar les mesures prioritàries per reactivar l'economia i la consolidació del creixement.

El sentit de la nostra votació dir que serà favorable per dues raons, tot el que s'ha exposat i està en la moció ja s'està fent per part del Govern, i jo diria que més, i la cimera és un debat i un fòrum per a la concertació.

Demanaríem al PSC, de totes formes, que valorés l'acceptació de les nostres esmenes.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustríssima diputada. Ara, per fixar posició sobre aquesta moció, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable vicepresident. Consellers, senyores i senyors diputats, bé, la posició d'aquest diputat és d'estar d'acord amb el pla de xoc que planteja la moció, eh?, atès que entenem que és un pla de xoc que ha de donar suport al sector de la motocicleta, i, a més a més, s'està produint, doncs, aquest procés de tancament i deslocalització d'empreses a Catalunya, i crec que és prou important que el Parlament instem el Govern a desenvolupar tots aquests plans de xoc, aquesta taula del sector. I, especialment, doncs, també estic a favor que es busquin o es cerquin projectes conjunts amb els agents de recerca i innovació per millorar la competitivitat de les empreses que estan, doncs, passant uns moments de màxima dificultat.

L'apartat c fa referència a focalitzar els recursos existents per a la internacionalització. Il·lustre diputada, aquí, quan toquem el tema dels recursos, ja sap vostè que és complicat, perquè no en tenim; ens estan, doncs, amenaçant que hem reduir el dèficit fiscal que tenim, el dèficit públic, i a més a més ens trobem que no ens deixen endeutar més. Per tant, els recursos no sé d'on els traurem, però vaja...

El que sí que m'agradaria... Amb la resta, doncs, també hi participo; estic posicionant-me a favor d'activar el Pla de política industrial, en el que és convocar

el Consell de Política Industrial, i, per acabar, doncs, consensuar programes de reindustrialització a les comarques afectades per aquests tancaments i deslocalitzacions.

El que sí que m'agradaria, doncs, com a ciutadà o com a membre d'aquest Parlament, és que això a què estem instant el Govern no quedi només en fer aquesta apologia de les estratègies i de les idees. M'agradaria, doncs, que realment aquestes estratègies tinguessin un pla de negoci cadascuna d'elles i fossin d'efectiva aplicació.

Moltíssimes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. En nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Honorables consellers, diputats i diputades, des de Ciutadans podem dir, de forma general, que estem d'acord amb aquesta proposta que fan des del Grup Socialista, però, òbviament, com ja ha dit algun altre portaveu, estar d'acord no vol dir que no estiguem sorpresos per algunes paraules que hem sentit d'alguns portaveus en aquesta tribuna.

Parlar de model de política industrial pensant en vuitanta-cinc dies és no saber què és un model de política industrial. I em preocupa que els que han estat governant set anys no sàpiguen quan, com i quant es triga a executar un model de política industrial.

És evident que, si marxen empreses de Catalunya, hi han molts motius perquè marxin aquestes empreses. És evident que el que preocupa i ens preocupa, al nostre grup, és que aquestes empreses no se'n van, com ha dit alguna portaveu, per buscar mà d'obra més barata al nord d'Àfrica, al sud de Sud-amèrica o a qualsevol altra part del món; se'n van a Itàlia, a la seva matriu, i a França, Yamaha, fa poc.

Per tant, la preocupació i la pregunta que ens hauríem de fer és per què marxen les empreses de Catalunya i d'Espanya, en general, però especialment de Catalunya. I en aquest cas nosaltres –està aquí el conseller d'Empresa– creiem que aquí hi ha una tasca política. Li havíem criticat al Govern anterior que no s'havia fet tasca fins que tancaven les empreses, que no s'anava al Japó fins que ja estava tancada la planta de Sony, que no s'anava a fer política de relacions, també públiques; almenys nosaltres sempre hem defensat que un president de la Generalitat o un conseller, en primer lloc, és un bon relacions públiques, en aquest cas, perquè segueixen les empreses aquí.

En definitiva, nosaltres estem d'acord amb aquesta proposta. El problema és qui la proposa i la legitimitat de qui la proposa. I no volem enganyar ningú, ni tan sols els treballadors de Derbi, que ahir hi vam estar reunits, amb tots els grups parlamentaris, i no volem que ningú s'enganyi. La realitat és que no s'ha fet una política industrial, la realitat és que marxen les empre-

ses perquè hi han motius darrere d'aquests interessos d'aquestes empreses, i volem saber per què marxen.

Aquí al conseller li exigirem i li exigim que faci tot el que estigui a les seves mans perquè les empreses es quedin a Catalunya, les empreses que ja estan aquí, i sobretot que no marxin a plantes amb el mateix o més cost laboral i amb altres motius, potser polítics, potser industrials.

Però, per acabar, i donant-hi suport, insisteixo, i acceptant, suposo, l'esmena, segons ens ha comunicat la portaveu del Grup Socialista, sí que volem posar sobre la taula una qüestió. Si el teu ràting de deute és el més baix o el de menys confiança de totes les comunitats autònomes, si el debat polític en aquest Parlament és si Catalunya aixeca fronteres o no dintre d'Espanya, pretenem que amb aquest panorama les empreses i els auditors, quan hagin d'instal·lar empreses a Europa, vinguin a Catalunya? És una reflexió que vull deixar aquí, sobre la taula. O el que busquen les empreses per instal·lar-se i fer plans a llarg termini és estabilitat política, estabilitat econòmica, confiança en l'Administració i en el deute de l'Administració?

Per tant, treballem per posar els pilars perquè aquí, a Catalunya, surti a compte crear llocs de treball...

El vicepresident primer

Il·lustre diputat, si us plau...

Albert Rivera Díaz

...posem els pilars –acabo, president–, i no treballem per dinamitar precisament la confiança de les empreses, i del capital, i de la creació de llocs de treball, que puguin venir aquí.

Per tant, nosaltres estem a favor d'aquest pla, estem a favor d'aquesta taula de la motocicleta, i, en tot cas, sobretot, una reflexió per a aquells que governen ara: que pensin què diuen, què voten, què fan els caps de setmana, què defensen i quines lleis proposen, perquè això també influeix en la confiança de Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té ara la paraula el diputat Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., bé, senyora Capdevila, donarem suport i votarem aquesta moció, tot i que no deixa de ser un recull i una compilació de bones intencions, com és habitual en aquest Parlament de Catalunya, que regularment anem presentant documents que són compilacions de bones intencions i que al cap d'un temps els tornem a presentar, pràcticament en els mateixos termes, perquè

seguim tenint les mateixes bones intencions, però els problemes no es resolien.

Aquí vostè planteja elaborar un pla de xoc de suport al sector de la motocicleta per evitar el desmantellament d'aquesta indústria a Catalunya –molt bé–, enfortir la solidesa de la base industrial del nostre país, mantenint i reforçant, si s'escau, les mesures que afavoreixen la seva competitivitat, desplegar polítiques industrials específiques en aquests sectors, consensuar programes de reindustrialització de les comarques més afectades per la reducció. Tot està molt bé. Però la pregunta que plana davant d'aquestes mocions és: i això qui ho paga?, quins són els recursos econòmics que posarem sobre la taula per poder portar a terme totes aquestes polítiques, tots aquests catàlegs de bones intencions, que permanentment aprovem en el Parlament de Catalunya?

Estem plantejant sempre mesures palliatives. És: davant d'una deslocalització, davant d'una imminent fuga d'estructura empresarial del nostre país, del sector industrial, intentem posar de seguida mesures palliatives. Ja seria hora que com a Parlament de Catalunya abordéssim les mesures curatives que necessita l'economia catalana, aquest canvi de model productiu cap a una economia competitiva i amb capacitat exportadora, que és el que veritablement necessitem.

Ahir nosaltres vam presentar una interpel·lació, que es traduirà en una moció que demà entrarem al Registre del Parlament, una moció que planteja unes inversions públiques massives en recerca i desenvolupament, educació i infraestructures; aquelles bases sòlides, aquells aspectes estructurals que necessiten aquestes empreses industrials precisament per no tornar-se'n a les seves empreses matrius, a localitzar-se en els països on radiquen les seves empreses matrius.

Aquest pla de xoc que nosaltres proposem, valorat en 10.000 milions d'euros, s'ha d'articular a partir de la recuperació de l'espòli fiscal. De la mateixa manera que avui nosaltres votarem aquesta moció, volem, li demanem que voti vostè la moció que presentarem, i que hem presentat, per tal de solucionar les bases, els problemes estructurals que té la indústria catalana al nostre país i no només quedar-nos en la retòrica o en aquestes propostes de mesures palliatives.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té ara la paraula el diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, saludar el comitè de Derbi, que avui ens acompanya, com també ho va fer ahir.

Bé, aquesta és una moció que en termes generals nosaltres hi donarem suport. És evident, doncs, que una moció parlamentària tampoc és un pla que entri en el

detall que seria necessari. Per tant, creiem que ho hem de desenvolupar.

Però voldríem aprofitar aquesta ocasió per fer un posicionament sobre la situació de la política industrial en el nostre país. És evident que hem tingut algunes bones notícies de noves implementacions. Conseller, té el nostre suport sempre que es produeixin aquestes bones notícies. Però vostè ja ens ha sentit a dir en aquesta cambra la nostra preocupació pel tancament o per la manifestació pública d'intenció de tancar de diverses empreses de gran tradició i que aporten molt a la nostra economia, i aporten molt coneixement, i aporten un paper especial a la nostra economia.

Abans s'esmentava la reducció del pes industrial al nostre país els darrers anys, sens dubte important i sens dubte accentuada per la crisi, però no només per la crisi. El país fa temps que va encarar un sistema de creixement molt vinculat a la forma de creixement de tot l'Estat on la productivitat major del capital no sempre estava en l'esforç, no sempre estava en la creació de llocs de treball, no sempre estava en la indústria. Ens han fallat molts empresaris que van decidir optar per una forma més fàcil de fer diners; que un marc legislatiu determinat, per exemple, respecte a la liberalització del sòl, va facilitar la fuga d'empresaris amb noms i cognoms, d'empreses que avui tanquen, del sector industrial, cap a un sector de fer diner fàcil, encara que no s'aportés valor afegit a l'economia, encara que no es portés visió estratègica de l'economia.

I hi han sectors que no podem deixar perdre. S'ha dit ja, som líders clars en motocicleta, ho hem estat històricament, i tenim avui que les dues marques més importants en aquests moments han expressat públicament la seva intenció de marxar i les que són més petites passen també dificultats.

Per tant, nosaltres no hem vingut avui a aquest debat a expressar més retrets com els que hem sentit fins ara, sinó a buscar punts d'acord. Perquè la situació és preocupant. Catalunya no pot deixar de saber fer motocicletes. Catalunya no pot perdre tot el sector auxiliar, mil llocs directes, però set mil que treballen vinculats al sector de la motocicleta. Catalunya no pot deixar de saber fer televisors; l'última fàbrica de televisors de l'Estat també anuncia canvi d'activitat. Catalunya no pot perdre Alstom, hereva de la Maquinista Terrestre i Marítima, tan important en la història industrial d'aquest país.

I Catalunya ha de fer una reflexió a fons de què ens passa, perquè no són deslocalitzacions per costos laborals. Tenim números a la mà per dir: treballen més i més eficientment les plantes catalanes que les homòlogues d'Itàlia o de França. No és un problema de beneficis per planta, no és un problema de coneixement en el sector. Tenim bons centres de recerca també en diferents d'aquests sectors esmentats; en el cas de la Sharp, per exemple, una de les nostres forteses és aquesta.

I ens hem de preguntar què tenen, doncs, els països on van aquestes plantes de producció: tenen centres de decisió que s'apropen als centres polítics –i aquí hi ha una reflexió política a llarg termini, evidentment?

Tenen empresaris que no han fugit a altres sectors on fer diners més fàcilment, com s'ha promogut des del tombant de segle, podíem dir? Tenen governs que les recolzen –tenen governs que les recolzen? I aquí, una referència especial al Govern de l'Estat: no trobarà cap diputat que defensi més l'àmbit competencial de Catalunya que el que li parla, senyor conseller; però també hem de tenir una actitud de fermesa i exigència, com tindrà el nostre grup parlamentari a Madrid, davant del Govern de l'Estat, que es desinteressa absolutament en aquests moments de la sort de la indústria de Catalunya. Tenen un govern que els recolza i tenen una legislació laboral que protegeix els seus treballadors. És molt més barat acomiadar treballadors catalans que treballadors italians o que treballadors francesos.

Per tant, els que van donar suport a la reforma laboral, la Llei 35/2010, haurien de fer també una reflexió al respecte, perquè tenim els nostres treballadors desprotegits, uns governs que s'hi han desinteressat, i tenim també no prou poder polític per atraure centres de decisió, és a dir, seus d'empresaris que defensin les nostres empreses.

Vull defensar, també, l'actitud dels treballadors d'aquest sector que han acceptat diferents ERO temporals, que han acceptat bosses d'hores, que han acceptat flexibilització a la producció, que han arribat a acords com el de la Nissan, també. Ningú pot titllar aquests treballadors d'haver tingut una posició que dificultés la viabilitat de les empreses, tot el contrari, han donat mostres d'una maduresa molt important. Els proposo, a tots els grups parlamentaris, allò a què ahir ens vam comprometre davant del Comitè de Derbi, que arribem a un acord, tots els grups, per intervenir davant de les cases matrius i demanar al Govern que vagi a les cases matrius. Em sap greu que aquesta esmena no hagi estat acceptada, tot i així seguirem votant a favor...

El vicepresident primer

Il·lustre diputat, si us plau, vagi acabant.

Oriol Amorós i March

...–acabo de seguida– per demanar a Madrid, per seguir amb la política de creació de clúster. I això vol dir que el sector privat, el públic de la recerca i el públic del coneixement treballin plegats per explorar possibilitats de recuperar marques catalanes que mai haurien hagut de sortir dels seus centres de decisió, de Catalunya.

Per tant, li anuncio, senyora diputada, el nostre suport i la nostra voluntat de consens per seguir defensant la indústria catalana, per reindustrialitzar Catalunya.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té ara la paraula la il·lustre diputada Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. Bé. En primer lloc, jo crec que ens hem de felicitar, i dels del Grup Parlamentari Socialista agraïm la voluntat manifestada per tots el grups de voler trobar, doncs, en aquesta moció i amb el seu suport, un punt de trobada que ens ha d'ajudar a generar un missatge de confiança, que en aquests moments el país és el que jo crec que ens demana, i els treballadors, ahir..., jo crec que és el millor que els podem oferir.

Tot i així, en aquest cas, acceptem les esmenes del PP, tot i que ho faré, ho farem, obviant els seus comentaris, justament amb la voluntat de trobar aquest punt de trobada i aquest suport parcial que ha manifestat en la moció.

M'agradaria poder tenir temps suficient per rebatre aquestes dades que vostè donava i molta de la informació, segurament que per desconeixement, que vostè oferia sobre les taules; i, en tot cas, recordar que la política industrial en aquest país durant molts anys va estar oblidada. Bé. En tot cas, acceptem les seves esmenes.

Acceptem, també, l'esmena número 1 de Convergència, en aquest cas, pel que fa al termini. També, recordar-li que quan nosaltres fèiem esmenes similars sempre ens parlava que descafeïnàvem les seves mocions o les mocions. Li diem el mateix, però, tot i així, amb aquesta voluntat, l'acceptarem.

El que no acceptarem és l'esmena número 2, que elimina el detall, justament, del que hauria d'incloure la cimera en els punts relacionats amb la política industrial.

I bé, en tot cas..., no acceptem les esmenes d'Iniciativa, en tot cas, pel que fa a la intervenció. La intervenció de matrius en els seus països jo diria que és una fita impossible, per tant, en aquest sentit no l'acceptarem.

Tot i així, senyora Ribera, de Convergència, no s'inventi pel·lícules: Yamaha no havia comunicat, en cap cas, al Govern del president Montilla que marxava, ans al contrari, justament les notícies que li havia donat era que Yamaha era una planta competitiva.

I, per altra banda, senyor Rivera, de Ciutadans, si se'n van a altres països... (*veus de fons*), no perquè siguin més competitius, són decisions polítiques; i per això demanem que des de la política es treballi amb aquests països per canviar i per negociar la seva decisió. Per tant, no és per motius econòmics.

I, en tot cas, senyor Amorós, si en aquests moments els treballadors estan desprotegits, imagini's si fem cas de la proposta que fan els experts, encara en quedarien més, de desprotegits.

Moltes gràcies.

(*Oriol Amorós i March demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Amorós, és per votacions...?

Oriol Amorós i March

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...de l'esmena segona del Partit Popular.

La presidenta

Tenint en compte que les esmenes del Partit Popular han estat incorporades a la moció, farem votació separada del punt 2 –punt 2, d'una banda–; punt 3, demanat per Iniciativa per Catalunya; s'accepta també l'esmena de Convergència i Unió, la número 1.

Per tant, votarem, en primer lloc... *(Veus de fons.)* El punt 4 també, sí..., ja ho tenia apuntat. Votarem, en primer lloc, el punt 2; en segon lloc, el punt 3; en tercer lloc, el punt 4, i, definitivament, votarem la moció amb les esmenes incorporades del Partit Popular i de Convergència i Unió.

(Albert Rivera Díaz demana per parlar.)

La presidenta

El senyor Rivera...?

Albert Rivera Díaz

Senyora presidenta, deu segons per contradiccions d'una cosa que s'ha dit que no és certa.

La presidenta

Deu segons...

Albert Rivera Díaz

No, només per deixar clar que a la meva intervenció en cap cas he dit que no siguem competitius, tot el contrari; he dit que «amb menys o amb iguals costos laborals prefereixen marxar als països on hi ha la pressa de decisió». El que he dit és que a països o regions estables d'Europa és més fàcil que s'hi instal·lin les empreses. Per tant, no confongui les nostres paraules.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...punt que demanava Esquerra, que és l'esmena 2, però que és el punt 1 ter, per deixar clar que és l'esmena 2 del Grup Popular, però que passa a ser el punt 1 ter de la votació que farem. Per tant...

La presidenta

És la mateixa...? *(Veus de fons.)* La mateixa que demana Esquerra Republicana.

Dolors Camats i Luis

La mateixa votació separada que demana, però ho hem dit de maneres diferents.

La presidenta

Per tant, seria el punt 1 ter, per aclarir-nos, i després el punt 4. D'acord, molt bé.

Doncs, començarem la votació del punt 1 ter.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat acceptada per 113 vots a favor i 19 en contra.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 114 vots a favor, 17 en contra.

Ara votem la moció més les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 132 vots a favor.

Declaració

del Parlament de Catalunya de solidaritat amb el Japó amb motiu de la catàstrofe que l'ha assolat recentment (tram. 401-00006/09)

Senyores diputades i senyors diputats, en nom del Parlament de Catalunya em plau de saludar l'honorable senyor Hidehiro Tsubaki, cònsol general del Japó a Barcelona, que avui ens acompanya a la llotja de convidats per assistir a la lectura de la Declaració del Parlament de Catalunya de solidaritat amb el Japó amb motiu de la catàstrofe que l'ha assolat recentment.

Començo la lectura d'aquesta declaració.

«Davant la catàstrofe que ha assolat recentment el Japó, com a conseqüència del terratrèmol i del posterior tsunami que van tenir lloc a la regió de Tohoku i a la costa del Pacífic, i també del greu accident a la central nuclear de Fukushima, el Parlament de Catalunya, per unanimitat, declara públicament i solemnement la seva solidaritat amb el poble del Japó.

»El Parlament de Catalunya fa aquesta declaració institucional perquè, malgrat la llunyania geogràfica, en aquests moments de dol el poble català se sent molt proper al Japó, país amb el qual Catalunya manté uns lligams ben forts i fecunds en àmbits tan diversos com el cultural o el socioeconòmic.

»A més, el Parlament de Catalunya palesa la seva admiració pel comportament que el poble japonès ha tingut davant una emergència tan greu com la que malauradament ha patit. El poble japonès ha tornat a exhibir unes bones dosis de coratge, de responsabilitat i de civisme davant una tragèdia col·lectiva, la qual cosa no solament ha permès rebaixar la gravetat dels estralls,

sinó que, tal com esperem i desitgem, facilitarà també una ràpida superació de la situació crítica actual.

»Finalment, el Parlament de Catalunya s'adhereix a la declaració del dia de Sant Jordi d'enguany com a Dia de la Solidaritat amb el Japó, acordada pel Govern, i convida i encoratja la societat civil catalana perquè també s'hi adhereixi, en senyal de suport i d'afecte fraterns envers el poble del Japó.

»Palau del Parlament, 24 de març de 2011.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Una vegada llegida aquesta declaració institucional, i com a mostra de respecte i de condolença envers les víctimes de la catàstrofe, llurs famílies i el conjunt de la població japonesa, els convido a tots a guardar un minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci.)

Moltes gràcies.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures previstes pel Departament de Salut per a adaptar-se al Pla de reequilibri econòmic i financer de la Generalitat per al 2011 (tram. 302-00016/09)

El quinzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures previstes pel Departament de Salut per a adaptar-se al Pla de reequilibri econòmic i financer de la Generalitat per al 2011. Presentada pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, del Grup Mixt, té la paraula, en el seu nom, l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

(Remor de veus.)

El vicepresident primer

Si us plau, els demanaria, senyores diputades, senyors diputats... Prosseguim la sessió... Quan vulgui, senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí, vicepresident. *Conseller*, il·lustres diputats i diputades, he de reconèixer que esta moció que presenta Ciutadans es un poco extraña; extraña en la forma, porque no hace más que copiar –y digo «copiar», yo he vuelto al pasado, a la infancia, cuando a veces copiaba en algún examen–, hemos copiado su programa electoral. Y lo hemos hecho de una forma literal, sin dejarnos ni una coma, sin interpretación, desde la literalidad de su programa de gobierno, tal y como le dije hace quince días desde esta misma tribuna.

¿Por qué decidimos hacer esto? Decidimos hacer esto porque desde su departamento las señales que nos llegaban iban justamente en la dirección contraria a su propuesta programática, y entendimos que era necesario que desde este Parlamento les diésemos a ustedes la senda, les marcásemos el rumbo de cuál debería

ser su programa de gobierno real, que no era otro que con el que ustedes ganaron estas elecciones pasadas. Quiero hacer un breve resumen de cuáles habían sido los elementos que habían despertado la inquietud y la alarma no solamente entre una buena parte de los grupos de este Parlamento, sino entre los profesionales del sector y, lo que es peor, entre una buena parte de la ciudadanía de nuestra comunidad.

Usted marcó donde no debía, que era a través de los medios de comunicación, unos ejes directores de sus recortes, fundamentados en la simplificación administrativa, en unas medidas de... –yo siempre digo: «Cuando ustedes hablan de medidas, quieren decir recortes»–, en la prestación de servicios asistenciales y sanitarios, unas medidas en la farmacia; juntos, decían ustedes, dijo usted que reducirían el gasto entre el 8 y el 11 por ciento –repito, medidas en la prestación de servicios asistenciales y sanitarios y medidas de farmacia que significarían un recorte entre el 8 y el 11 por ciento o un ahorro entre el 8 y el 11 por ciento–, y medidas de inversión a través de la paralización –también una especie de eufemismo–, medidas de inversión que significan paralización de infraestructuras, que supondrían en torno a un ahorro del 20 por ciento de estos gastos, además de negociar con el Gobierno de España la transferencia de la titularidad de algunos centros.

Esto se sustanciaba..., esto eran los ejes y la sustancia. ¿En qué quedaba esto? Era entre una reducción de 900 y 1.000 millones de euros de gasto sanitario, aumentar un 3 por ciento las listas de espera, suprimir el derecho de los ciudadanos a no esperar más de ciento ochenta días para una operación, pagar un 2 por ciento menos en las tarifas a los centros públicos como a los privados, el cierre de servicios en hospitales comarcales y no cubrir el 50 por ciento de las jubilaciones vacantes.

Ante estas dudas, decidimos, como le decía al principio de esta intervención, plantear, digamos, unos límites en la acción de su departamento. Y plantearlos, espero, desde el consenso del conjunto de fuerzas de este Parlamento. Marcar unas prioridades y marcar especialmente unas pautas en sus recortes, y obligarles y comprometerles a los mismos.

Nosotros queremos y creemos imprescindible transmitir un mensaje tranquilizador a la ciudadanía y al sector, marcando –y, espero, consensuadamente– unos principios irrenunciables y unas prioridades irrenunciables en nuestro sistema de salud: su gratuidad y universalidad, la calidad asistencial del mismo y la garantía de unos tiempos máximos de espera para intervenciones y pruebas diagnósticas.

Nos gustaría ir más allá. Nos gustaría poder comprometernos a mantener, como ustedes decían en su programa electoral, el total de la inversión real en el sistema. Pero vamos a hacer un ejercicio de responsabilidad, desde Ciutadans lo vamos a hacer. Creemos que este Parlamento tiene que marcar unos límites en el recorte, pero tiene que permitir su Gobierno se ajuste a las necesidades del Plan de reequilibrio financiero. Y, por lo tanto, le daremos un margen de confianza.

Finalizo, vicepresidente. Es la voluntad de Ciudadanos que con la aprobación de esta moción transmitamos como representantes públicos un mensaje de tranquilidad a los ciudadanos y al sector, que lo hagamos desde la responsabilidad y la confianza en su Gobierno. Queremos confiar en su palabra, queremos confiar en su compromiso, queremos creer en el buen hacer de su departamento. Y por eso hemos decidido aceptar la enmienda presentada por su grupo al punto número 1 de esta moción.

Le queremos decir que lo haremos desde la confianza, pero desde también la voluntad del control, desde la fiscalización. Evidentemente, sabemos... Comentaba antes un diputado, el señor Uriel Bertran, que en esta cámara a veces hablamos de buenas intenciones. Yo quiero que hablemos de principios, y esos principios se tendrán que ver reflejados en los próximos presupuestos. Seremos vigilantes, pero de momento daremos un voto de confianza a su propuesta, que significará la no reducción de los gastos en la asistencia y la calidad asistencial en nuestra sanidad pública.

Gracias, vicepresidente.

El vicepresidente primer

Gràcies, il·lustre diputat. Han presentat esmenes a aquesta moció, primer de tot, el Subgrup Parlamentari de Solidaritat, i en el seu nom té ara la paraula l'il·lustre diputat..., l'excel·lentíssim diputat senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Moltes gràcies. Hem presentat una esmena perquè precisament, quan vam llegir aquesta moció, justament era aquesta, de dir: «Això em sona, em sona, em sona molt, em sona molt.» La diferència és clara: a l'estar en una llengua diferent, no caus en el compte immediatament. I ens sona molt perquè, efectivament, això es reproduïx literalment en el programa electoral del partit o la coalició que va guanyar les eleccions en minoria i formar govern de la Generalitat en minoria. És a dir, què s'està fent aquí? Doncs, posar de manifest allò per a què serveix aquesta cambra, que és: declaracions de principis, de bones intencions, en què..., perquè, clar, qui pot estar –els programes electorals, moltes vegades– en contra de garantir, de no retallar, que les prestacions tinguin qualitat, que no es retallin ni la qualitat, ni els serveis, ni res de res de res?

Per tant, hem fet una esmena que és, diríem, germans Marx i dos ous durs: no només mantenir, sinó augmentar, perquè, com que dóna completament igual, dóna absolutament igual el que digui aquest Parlament i dóna absolutament igual el que es mantingui en aquesta mena de mocions, en les quals no hi ha cap mena de concreció, ni pressupostària, ni de contingut, ni de determinació, doncs, presentem una esmena que continua el mateix criteri de la proposta inicial i de l'esmena que subsegüentment serà rebutjada, és a dir, fer bullir l'olla, fer veure que es fa, quan no es fa absolutament res, quan solament es recullen principis rere principis, i els principis, les declaracions, les manifes-

tacions..., quan són els treballadors els que van al carrer, quan són les empreses les que són tancades, quan són els usuaris del servei públic de salut els que veuen la seva atenció allunyada, allargada, minorada la qualitat, el servei, i quan tant el Govern com el Parlament es dediquen simplement a fer declaracions de principis i d'intencions. Per tant, ens afegim a la declaració d'intencions, afegint dos ous durs, com deien els germans Marx.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre diputada senyora Cristina Iniesta.

Cristina Iniesta i Blasco

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, senyors diputats, senyores diputades, en la interpellació presentada pel Grup de Ciutadans en el darrer Ple ens va fer esment del nostre programa electoral. Nosaltres volem manifestar d'una manera contundent el nostre compromís amb el nostre programa. I aquest programa tenia tres eixos: el ciutadà com a nucli, garantir la sostenibilitat i la millora de la gestió, i el tercer, els professionals, els protagonistes del servei i de la qualitat.

Però ara, actualment, el que volem fer és donar suport, fer costat al Govern perquè en el transcurs d'aquesta legislatura pugui desenvolupar els compromisos adquirits; hi estem compromesos. El compromís del Govern, malgrat l'entorn econòmicofinancer, és un compromís seriós amb el model, amb la qualitat, amb la seguretat i amb l'equitat; no està en debat.

El que nosaltres hem presentat a la moció presentada per Ciutadans –i agraeixo les paraules de Ciutadans de fer confiança– és reflectir, precisament, el nostre compromís. L'esmena queda clara: garantir l'assistència i la qualitat. I l'esmena també és perquè en aquest moment no disposem del pressupost real.

Ara bé, el que no volem és defugir que cal fer aflorar totes les necessitats, cal reconèixer el dèficit estructural del nostre finançament i cal tenir sempre l'aspiració a una sanitat catalana més ben finançada. Però a ningú se li escapen les dificultats, la complexitat, les especificitats del nostre sector, que hem de tenir compromís i escolta activa.

Pel que fa al segon punt, el punt amb relació a les demores, amb relació al Decret del 2002 dels procediments quirúrgics, catorze procediments amb garantia, nosaltres ens hi posicionem favorablement. Des de l'any 2001, s'ha treballat moltíssim –professionals, gestors, Administració–, s'ha fet molt de treball per fer la resolució de les llistes, s'han posat plans de xoc per a segons quins procediments amb recursos addicionals, i també s'han introduït diagnòstics ràpids per les demores en aquells procediments d'alta complexitat. Tot això és veritat, i ens hi comprometem de veritat.

Però diré unes paraules que no voldria que ningú pensés que són demagògiques. Un registre de llistes d'es-

pera és un registre que ens dona informació. Ens dona informació en una temporalitat del nombre de pacients intervinguts, ens dona relació dels pacients i ens dona informació d'una mitjana d'espera; una mitjana d'espera, senyors diputats, en què nosaltres podríem, si hem de fer l'anàlisi curosa, mirar quin és el mode organitzatiu, mirar els recursos disponibles, mirar els professionals, l'expertesa i la condició sociològica dels pacients. En aquesta informació trobaríem diferències per procediment, trobaríem diferències per centres i trobaríem diferències per territoris.

Alerta!, un registre de vegades pot dir que poden haver-hi menys pacients, però més demora. Però la voluntat no és fer demagògia, la voluntat és tenir present quines són les característiques, perquè darrere d'un número hi ha un pacient, un pacient que està esperant. De vegades els pacients pot ser que prefereixin esperar en el centre; de vegades el pacient pot ser que decideixi posposar la seva intervenció, i d'altres, per procediments molt poc rellevants, el pacient ha d'intervenir-se. Per tant, la nostra posició ferma; ferma en criteris clínics i criteris socials.

I, d'altra banda, també, introduir ja una mirada integradora de l'accessibilitat. No només l'espera per procediment quirúrgic, sinó també a la vegada, amb una mirada territorial, per la convalescència, per la llarga estada, pels hospitals de dia, etcètera.

En el tercer punt, també un posicionament favorable. No cap retallada amb relació a la qualitat assistencial; aquest no és el nostre debat. Però és òbvia, la pregunta: com podem atendre els pacients d'una manera més coordinada i més eficient en termes generals? O com es pot atendre la fragilitat en termes generals més eficientment? Aquest debat, senyors diputats i diputades, està en tots els països, països amb diferents models sanitaris i diferent despesa. Per què? Perquè, afortunadament, els grans reptes diagnòstics i tecnològics han fet que l'abordatge actualment de la patologia de la medicina sigui completament diferent, independentment de l'entorn econòmic. Estem obligats a un abordatge, sempre, d'anar reflexionant sobre el model organitzatiu.

En aquest moment, l'entorn de crisi què ha provocat? És veritat, una conscienciació, una reflexió conjunta dels diferents agents, dels professionals, dels gestors, dels hospitals, dels CAP, evidenciant que poden haver-hi recorreguts d'eficiència –ja acabo, senyoria– o posant de manifest que algunes accions poden fer davallar la qualitat assistencial.

Senyors diputats, senyores diputades, estarem alerta quan això succeeixi. Però, certament, no volem generar confusió, i nosaltres volem generar confiança en un sistema de què estem orgullosos, amb uns bons professionals, i no pot haver-hi cap davallada.

Gràcies, senyories.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per posicionar-se, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta, del Grup Mixt.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Il·lustres diputats, diputades, conseller, bé, tots volem mantenir, garantir, augmentar els recursos econòmics destinats a sanitat, tots volem garantir els temps màxims d'espera per al que són les operacions quirúrgiques i les proves diagnòstiques i terapèutiques, i tots volem que no es produeixin retallades en les prestacions ni en la qualitat dels serveis de salut. Per tant, aquesta moció m'ha sobtat, però amb les explicacions de l'il·lustre diputat que l'ha presentada, doncs, ha quedat aclarit que l'esperit és instar el Govern que compleixi –el Govern i, per tant, també que el partit de la coalició de govern, Convergència i Unió– amb el seu programa electoral, no?

Aleshores, doncs, en el que sí que confiem és que no només estiguin alerta, com ara deia la il·lustre diputada, sinó que, a més a més, estiguin en disposició que aquestes retallades, especialment en les prestacions i en la qualitat dels serveis de salut, no es produeixin. I en això reitero un tema recurrent, que són els recursos, que, en fi, crec que hauríem de treballar també en la direcció d'acabar amb aquest espoli fiscal que estem patint, i aleshores podrem fer front a tots aquests desitjos i declaracions de voluntat, que tots hi participem i compartim.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, honorable conseller... Jo estic convençuda, senyor Cañas, que la seva moció té una clara voluntat generalista, per a preservar, evidentment, la qualitat assistencial del sistema públic de salut, però jo li he de confessar que m'ha generat molts problemes d'interpretació, malgrat que sigui copiada textualment del programa de Convergència i Unió. I m'ha costat no per les formes, tampoc pel fet que estigui escrita en català, sinó perquè «mantenir i garantir, en termes reals, els recursos destinats al sistema sanitari», què vol dir? Estem parlant del pressupost del 2010, o estem parlant dels costos reals del sistema de salut? Jo crec que són qüestions importants que cal clarificar, encara que, en el moment en què s'accepta l'esmena de Convergència i Unió, queda ja millorada i queda clarament explícit que la retallada pressupostària no afecti els recursos econòmics que garanteixen la l'assistència i la qualitat assistencial.

Respecte al segon punt, senyor Cañas, jo no puc fer altra cosa que felicitar-lo. I el vull felicitar perquè no només ha aconseguit el compliment del temps màxim d'espera de les catorze intervencions quirúrgiques –aquestes, regulades per un decret específic–, sinó que aconsegueix que el Govern de Convergència i Unió es comprometi a garantir un temps màxim d'espera per a l'atenció especialitzada, la realització de proves diag-

nòstiques i terapèutiques. I voldria entendre, atès que això no està regulat –com a molt pot estar protocol·litzat–, que de manera implícita està fent extensible l'aplicació del decret del 2002 a totes aquestes altres qüestions: la intervenció especialitzada, les proves diagnòstiques, entre altres. Ara bé, jo crec que és responsabilitat de tots i de totes que fem un aclariment en aquesta qüestió, perquè no creem falses expectatives a la ciutadania.

Avui acceptem aquest compliment del temps màxim de les llistes d'espera, i fins i tot, al meu entendre, ho ampliï a les altres prestacions, i fa pocs dies que fonts de la conselleria ens deien que això seria impossible de complir en el termini de sis mesos i que les retallades tindrien, a més a més, efectes legals, perquè caldria modificar el decret i que seria impossible el seu compliment. Jo ho celebro –jo ho celebro–, celebro que *avui* les coses hagin canviat per a bé, i per a bé, evidentment, dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Jo, respecte al tercer punt, no tinc res a dir, hi estem totalment d'acord. Evidentment que el Pla de mesures per a la sostenibilitat i la qualitat del sistema sanitari, per fer-ho de manera més entenedora –m'ho permet, conseller?– el pla de retallades, no afectarà ni les prestacions ni la qualitat dels serveis de salut. I jo vull tindre i vull creure en aquesta bona voluntat per part del conseller, malgrat que ens obliga en aquests moments, tanmateix, a fer actes de fe, perquè ahir –ahir, precisament–, doncs, els mitjans de comunicació ens parlaven de qüestions –amb uns titulars prou amplis i prou explícits– com «El bistorí afectarà els quiròfans», referint-se a l'Hospital de Sant Pau, que preveu tancar una planta i quiròfans per reduir la despesa, però també preveu enviar... –«enviar» no, no era la paraula exacta–, derivar 23.000 visites a l'atenció primària. Tenim una llista de 140.000 persones, amb criteris que jo els puc compartir, i, a més a més, aquesta llista no és estàtica, sinó que és una llista que creixerà, i a més a més si tenim en compte, entre altres factors, per exemple, doncs, l'envelliment de la nostra població, que ha crescut d'una manera notable i ho farà en els propers dies. Notícies similars també sortien amb relació a l'Hospital Clínic.

Jo insisteixo i ho faré cada vegada que tingui l'oportunitat d'intervenir en aquest faristol, perquè des d'Esquerra Republicana, conseller, ho he demanat moltes vegades: creiem que és molt necessari arribar a un gran acord, un consens nacional per a la qualitat i la sostenibilitat del sistema de salut de Catalunya, un pacte de país, que l'hem de fer entre tots els sectors –tots els sectors–, i amb un abordatge i una anàlisi en profunditat de quin és l'estat de salut a casa nostra i com podem abordar-lo i com podem fer aquestes reformes necessàries, amb una mirada curta però també llarga, i amb propostes diferents de les que tenim avui dia, que un dia són de color blanc i un altre dia...

La presidenta

Senyora diputada...

Carme Capdevila i Palau

...reben propostes de color negre.

Per tant, el posicionament del nostre grup parlamentari és que donarem suport a la moció, amb la incorporació de l'esmena de Convergència i Unió.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats, diputades, bé, breument, perquè de fet és una moció breu i que diu poques coses, com a mínim substancialment. Jo crec que serà una legislatura on parlarem molt de salut –crec que és positiu–, però perquè hi ha un debat de fons on crec que ple a ple haurem d'anar concretant i donant també instruccions al Govern de quin és el camí a seguir. Jo crec que serà un debat de fons i de model.

Bé, nosaltres ja li diem que li ho votarem a favor, no ens hi oposarem; és difícil, també, d'altra manera. Una cosa és que la voluntat d'aquesta moció sigui o hagi volgut ser posar en contradicció el Grup de Convergència i Unió o el Govern. Bé, però, clar, el programa de Convergència i Unió de salut segurament era més ampli; i agafar una part del principi, que és la part de bones voluntats, és a dir, de «mantindrem els recursos...», jo crec que és fàcil, és fàcil trobar el consens. Això no és bo ni dolent; crec que trobar el consens per a mesures que després són fàcilment reivindicables, no?, i exigibles, doncs, bé. Però, clar, el problema és que aquest acord d'avui no crec que ens faci donar un pas endavant en res en concret, perquè jo crec que això de la qualitat que parla aquí el que permet és defensar una cosa i la contrària, perquè, de fet, el Govern ja ho ha fet, això. Ha dit: «No, augmentarem els temps d'espera. No, reduïrem els serveis. Però la qualitat no disminuirà.» Si algú és capaç de posar en una mateixa frase tot això i dir que no és una contradicció en si mateixa..., per tant, aquesta moció es pot votar sense pensar que té cap compromís de fer res més. És això, el problema.

Jo entenc, eh?, l'objectiu d'aquesta moció, i crec que és lloable i, per tant, no ens hi podem oposar, perquè jo crec que són bons principis, desitjos... Però serà difícil –serà difícil– exigir mesures concretes. Vostè parlava d'orientar prioritats, pautes. Clar, en una situació d'escassetat de recursos, jo crec que..., és bo, eh?, mantenir..., dir: «Com a mínim la salut, l'educació, les mantenim fora d'aquesta retallada»; positiu. Però també ha de dir quins són els marges d'estalvi, perquè avui en dia ja s'està practicant aquesta retallada. De fet, el conseller ja ha dit, ja ha anunciat que hi havia un excés de finançament, parlava que hi havia un excés de despesa en salut –paraules, seves, eh?, que estan a l'hemeroteca dels diaris–, que retallarà 1.000 milions d'euros i que això afectarà, ja està afectant avui dia personal, tancament de serveis, tancament de quiròfans, etcètera.

I, clar, podem sortir molt cofois d'aquest Parlament..., i no perquè aquest Parlament no sigui útil; aquí discrepo del diputat López Tena. Aquest Parlament és útil si tenim tots la voluntat, amb exigència, amb concreció, d'instar el Govern. Si volem, diguéssim, treballar per un consens fictici, llavors no ho és. Però aquest Parlament sí que pot ser molt útil. Però llavors proposem alternatives d'on hi ha marges d'eficiència a millorar, o d'on blindarem i no es tocarà. Perquè, clar, avui en dia ja s'estan retallant serveis.

L'altre dia, per exemple, es parlava d'una moció sobre equipaments sanitaris, no? Hi havia un exercici de concreció; es deia: «Aquests equipaments no es toquen.» Però llavors hi va haver un gran acord –Partit Popular i Convergència i Unió– on, clar, havien aconseguit aquest principi general que l'educació i la salut no es tocan en els pressupostos. Però és que no és veritat, i llavors és com si estiguéssim mirant, no ho sé, el rei que va despul·lat i ningú ho vol veure, perquè la mateixa diputada que defensava aquest gran acord, ella és d'una població on, dels dos centres d'atenció primària, se'ls ha reduït personal i, per tant, ja no presten els serveis ni de ginecologia ni de pediatria. I això està passant al carrer. Llavors, clar, podem anar dient que no es retalli, que no disminueixi la qualitat... Què és la qualitat? Definim «qualitat». Aquest és el problema.

Per tant, jo crec que és una moció per anar avançant, però crec que en aquest debat que tindrem de legislatura sobre salut..., diguem on hi ha marges i on no hi ha marges, i què és el que es pot tocar i el que no es pot tocar.

I jo valoro positivament l'aportació de la diputada de Convergència, perquè ella va cosint aquest consens, i treballa, diguéssim, perquè anem avançant, doncs, a poc a poc. Però el problema, senyora diputada, és que és, una mica, com Penèlope: el que vostè va cosint, després ve el conseller amb les tisores i ho va desco-sint, i això ho dificulta. En parlàvem; és a dir, a mi em sembla molt bé mantenir els serveis de salut, la qualitat, etcètera, no tenim cap problema per votar-ho i ho votarem sense dir re, però, és clar, en el territori, en la gent, ja està afectant tot plegat, i tampoc no podem mirar a una altra banda.

Per tant, els votarem la moció, però esperem que en el futur també utilitzem més el potencial que té aquest Parlament per exigir més i tenir mesures molt més concretes per poder exigir al Govern en el cas que s'incompleixin.

Gràcies, diputats, diputades.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Molt honorable presidenta del Parlament, honorable conseller, diputats, diputades, per posicionar el meu grup en aquesta moció sobre salut

En primer lloc, si m'ho permet..., señor Cañas, pues, algunos otros diputados portavoces de otros grupos parlamentarios le han dicho y usted mismo ha reconocido que era una moción un tanto extraña en la forma. Hombre, yo más que decirle que es un poco extraña en la forma, que lo es, yo me atrevería a decirle, casi, que es una submoción, también digna, precisamente, de un subgrupo parlamentario. Porque, claro, una moción, como le han dicho también otros grupos, vacía de contenido, o al menos con el mínimo contenido, tan generalista, que concreta poco y que compromete menos, pues, a mí no se me ocurre otro nombre que darle el nombre de «submoción». Pero en todo caso, bueno, pues, hablaremos de la misma, porque, como no podía ser de otra manera, el tema es muy importante, aun diciendo pues que..., bueno, pues que es algo absolutamente básico y fundamental, tan fundamental que ya todos los grupos parlamentarios le han anunciado –y ya me añadido yo también– que daremos apoyo y votaremos a favor.

Jo no estic dient que no sigui necessària, atès les incoherències entre el programa electoral de Convergència i Unió i les actuacions que veiem a dintre, doncs, per part del Govern de la Generalitat, en aquest cas, del conseller de Sanitat, del conseller de Salut, de Convergència i Unió també, per cert. Vostès prometien mantenir i garantir en termes reals els recursos econòmics destinats al sistema sanitari, prometien també reduir les llistes d'espera per intervencions quirúrgiques i prometien, també, garantir els terminis màxims d'espera per a l'atenció especialitzada i proves diagnòstiques. I, a més, prometien, el que és més important, no retallar ni prestacions ni qualitat dels serveis de salut. Home..., Déu n'hi do! –Déu n'hi do!–, perquè tot això, totes aquestes promeses electorals de moment queden absolutament desdites després, doncs, dels anuncis fets, sobretot als mitjans de comunicació, pel mateix Departament de Salut. Fins i tot el mateix informe del Síndic de Greuges ja alertava de l'increment de les llistes d'espera amb relació a anys anteriors. I, home, si nosaltres veiem..., i reconeguts per vostès mateixos, doncs, que, de cara a l'any que ve encara incrementaran més..., doncs, home, jo no sé el Síndic de Greuges a l'informe de l'any que ve què dirà, precisament; però no crec que siguin unes dades gaire positives.

Les declaracions del mateix conseller, senyor Cañas, i del Govern en el seu conjunt fan que totes aquestes promeses que vostè avui ha portat en aquesta moció estiguin, si m'ho permet, en risc de mort sobtada, perquè les retallades indiscriminades anunciades pel Govern fan que aquests compromisos siguin molt i molt difícils d'assolir.

Nosaltres..., sincerament, senyor Cañas, senyor diputat del Subgrup de Ciutadans, nosaltres hauríem anat més lluny. De fet, el ple passat ja vàrem aconseguir el compromís signat del Govern de la Generalitat, senyora Ortiz –el compromís signat del Govern de la Generalitat–, jo entenc que a vostès els costi de pair, però tenim una signatura del Govern de la Generalitat que es compromet, precisament, doncs, al fet que aquestes retallades en els pressupostos no afectin la qualitat dels serveis en matèria de salut. Per això li dic, senyor

Cañas, que nosaltres hauríem anat més lluny, perquè això fa quinze dies ja ho vam aconseguir, signat pel Govern de Convergència i Unió. Ja veurem què fa, però, en tot cas, hi ha una signatura per molt que a alguns els pesi.

Mirin, el sector sanitari, avui en dia, està molt preocupat i el conjunt de catalans també. I ho estan perquè en aquests vuitanta-cinc dies de Govern només han sentit retallades econòmiques, només han sentit increments, possibles increments en les llistes d'espera i només han sentit reducció dels seus drets a no esperar més de sis mesos per una intervenció quirúrgica. I també han sentit reiterades reduccions en la construcció de nous equipaments sanitaris absolutament necessaris en el territori, i només han sentit això.

Per tant, nosaltres, des del Partit Popular de Catalunya, des del Grup Parlamentari Popular, creiem absolutament necessari que el millor que podem fer és trobar un consens unànim de tota aquesta cambra per assolir allò que els usuaris de la sanitat pública necessiten.

Per tant, i per tot això, nosaltres, ja li ho dic, senyor Cañas, que hauríem anat més lluny, però estem d'acord amb els plantejaments que vostè planteja en aquesta moció, i també, com no podia ser d'una altra manera, amb l'esmena que presenta Convergència i Unió, i donarem suport a la moció amb l'esmena de Convergència i Unió afegida.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller..., atesa la situació econòmica que vivim i que no para d'agreujar-se, estaran d'acord amb mi que es fa del tot necessari que es prenguin decisions respecte a la sostenibilitat del sistema de salut a Catalunya. En vam parlar, a bastament, en comissió, de l'oferta i de la necessitat de construir acords per garantir la sostenibilitat. Crec que serem capaços de reconduir-ho, això, li ho dic de veritat, perquè tots compartim aquest pronòstic que acabo de dir.

I, per tant, cal que el Govern expliqui què es pensa fer amb claredat. I ara ja és una mica urgent atès tot el que sentim. I pensem que la moció que avui es debat ajuda en aquest sentit. Jo estic d'acord amb tot el que s'ha dit aquí.

I, permeti'm, també, que felicitï l'aportació amb l'esmena que es fa de la portaveu de Convergència, perquè, per primera vegada, hem sentit parlar de qüestions que van més enllà dels números, i en salut això és important. Per tant, agrair-li aquesta posició i dir-li que també nosaltres donarem suport a aquesta esmena, tot i condicionant-la perquè ens preocupen unes quantes coses, i permetin-me que els ho digui.

Miri, en pocs dies el Departament de Salut ha tornat a saltar-se –ho dèiem aquí en l'última moció– els procediments que junts havíem construït. Vostès saben que la dotació pressupostària per centre sanitari era sempre posterior a l'assignació per sector i per regió, i amb l'objectiu d'anar equilibrant sempre el pressupost *per capita* buscant una equitat territorial. I aquest exercici es feia sempre després que el Parlament aprovés el pressupost. Era una forma.

No han presentat els pressupostos ni al Consell de Direcció del Servei Català de la Salut, tot i que li han donat indicacions de per on aniria, ni a la Comissió de Salut del Parlament. I aquest any, com a novetat, encara tenim també en joc el Consell Assessor del president que, per cert, encara no l'hem sentit dir res respecte a l'assignació de recursos; però, en canvi, sí que s'han donat instruccions per aplicar, de forma lineal, unes retallades, diuen, que saben vostès que són de molt difícil acompliment. I, si no es produeix una reconversió del sector, hem de canviar moltes coses. Reconversió que no es pot deixar sota la responsabilitat de cada centre i a criteris dels gerents, alguns dels quals, permetin-me que els ho digui, canvien de criteri en funció de les seves conveniències. I això és un fet que podem contrastar.

No ens creiem que puguin reduir l'assignació dels centres de salut amb una mitjana del 10 per cent respecte a l'any anterior, sense que això suposi un fort augment de les llistes d'espera i un deteriorament general en la qualitat del servei; i, en conseqüència, un canvi a pitjor pel que fa a la seguretat dels pacients. Disminuirem també un 10 per cent els recursos assignats al transport sanitari urgent? Reduiran les bases d'ambulàncies per complir el pressupost? Són incògnites, eh?, no els ho recrimino encara.

Caldrà prendre mesures per tal de preservar la seguretat de les prestacions clíniques si seguim per aquesta via. El consum sanitari públic no pot reduir-se a curt termini sense tenir greus conseqüències sobre la qualitat de vida de la ciutadania.

Tenim algunes dades facilitades per l'Idescat, ens n'anem una mica més enllà, les dades de les taules *input-output*, del 2001, revisades i actualitzades el 2005, i segons la informació de l'Idescat que determina que, pel que fa al sector salut, el 2005, per a cada milió d'euros addicionals en el creixement de la demanda, suposarien divuit llocs de treball.

Mirin, jo crec que aplicar això a la inversa i calcular què suposaria la reducció, pot suposar una frivolitat tècnica que no hi cauré, eh?, que no hi caurem. Però no ens negarà que cal tenir en compte que és possible, s'ha de tenir en compte aquest indicador, si parlem de reduir els pressupostos en 1.000 milions d'euros, no? Això suposaria una desacceleració en la creació d'ocupació de divuit mil llocs de treball. Ja sé que no serà així, però, si apliquem aquesta fórmula..., no he dit que es destrueixi aquesta ocupació, però sí que es frena de cop, tal vegada sí.

Els sindicats ens diuen que la destrucció d'ocupació pot arribar –aquests dies ho sentíem– als cinc mil llocs

de treball, i nosaltres pensem que es podrien quedar curts si no ens passem de frenada.

Estem davant d'una reconversió encoberta del sector. Ens han de parlar clar. Què diu el Consell Assessor del president al respecte? Com s'ho faran per reduir el pressupost sense destruir ocupació ni perdre qualitat en la prestació del servei? Aquestes són les coses que em preocupen.

Hi estic d'acord, conseller..., miri, la ciutadania és capaç d'entendre la realitat i *arrimar el hombro* si coneix el que hi guanya i el que hi pot perdre, i no és moment de confondre'ns tots plegats. Són paraules seves que les comparteixo plenament.

I, per tant, el Grup Socialista donarà suport a la moció de Ciutadans amb la incorporació de l'esmena de Convergència, tot i fent-li palès la nostra preocupació respecte al manteniment de la qualitat, a la possible destrucció d'ocupació i tot plegat a la preocupació per la seguretat dels pacients.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, señora presidenta. *Conseller*, ilustres diputats y diputadas, he escuchado muchas cosas, algunas interesantes, otras no tanto. Algunas que me han sorprendido, por ejemplo, escuchar decir que esta moción dice pocas cosas. Hombre, yo no sé si dice pocas, las que dice son muy interesantes, y sobre todo muy interesantes para el conjunto de los ciudadanos.

Hombre, yo no sé si a algunos les molesta que se hable de principios. Yo creo que, entre otras cosas, el Parlamento está obligado a hablar de principios rectores de la política de un gobierno, no solo de grandes aparatos legislativos, sino de principios. Porque, señores, la política son principios y los principios son generalmente muy sencillos. Hay algunos que lo que buscan es camuflarlos generalmente en la dialéctica, pero en la esencia los principios son claros, y esta moción es clara. Y esta moción garantiza, por ejemplo, que no se ponga en cuestión un decreto. Eso se había puesto en cuestión por las declaraciones del *conseller*, y había sembrado alarma social. Pues ahora tenemos claro que ese decreto se va a cumplir. También tenemos claro que no se van a recortar ni prestaciones ni calidad en los servicios de salud.

A algunos les puede parecer poco. Yo creo que es muy interesante que se establezca como un principio. Evidentemente que esto después hay que fiscalizarlo, pero bueno, para esto estamos aquí, ¿no? En los presupuestos, lo he dicho. Claro, los principios después se someten a juicio, cuando toca, en los presupuestos. Porque las palabras, es cierto, se las lleva el viento, pero las mociones y lo que uno aprueba queda como un contrato con el conjunto de la ciudadanía.

Finalizo. Evidentemente estamos de acuerdo en la enmienda del *Grup* de Convergencia sobre el primer punto, por lo tanto, poco más a añadir, que yo creo que la política también es la palabra, también es la confianza, también es un compromiso en que aquello que uno dice lo cumple. Y sería bueno que empezáramos a utilizarlo colectivamente. Por lo tanto solamente agradecer en este caso a la ponente, a la compañera Cristina, su aportación.

Respecto al señor López Tena, oye, yo no sé si esto es una cuestión de huevos duros, supongo que usted está viendo últimamente todas las películas de los hermanos Marx y algo sabrá. Yo lo que creo es que no se debe banalizar..., no se debe banalizar lo que significa una moción parlamentaria, no se debe..., no se debe banalizar, si uno respeta al Parlamento.

Y, respecto a las palabras de la ilustre diputada Eva, le voy a leer una cosa que ustedes han propuesto hoy... (*veus de fons*), hoy, ¿eh?, la concreción hecha partido. No sé si ustedes..., un subgrupo no son, son..., otra cosa, son dieciocho diputados pero que, bueno, para presentar cosas como..., voy a leer textual, ¿eh?: «Tenir present i fer tenir present l'impacte que les diferents normes reguladores i fiscals, tant de la Generalitat de Catalunya com de l'Estat tenen sobre el sector de la motocicleta.» Bueno, vamos, de una contundencia argumental, de una profundidad y de una riqueza de planteamiento que desde luego llaman a la alegría por poder compartir con ustedes, como diputado, tanta profundidad intelectual.

Lo que quiero decir es que cuando uno está acostumbrado a plantear propuestas banales intenta o identifica las que hacen los demás en la misma línea...

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Pero, bueno, yo les recomiendo... –y finalizo, presidenta–, sí es cierto que, a pesar de esas diferencias que son más propias del debate político que de la voluntad, creo, del conjunto de parlamentarios, yo me congratulo que vayamos a poder presentar a los ciudadanos un mensaje de tranquilidad, de confianza en el sistema de salud y que establezcamos un compromiso presupuestario con el actual Gobierno. Gracias.

Gracias, presidenta.

(*Eva García i Rodríguez i Alfons López Tena demanen per parlar.*)

La presidenta

Senyora García i senyor López Tena, un darrere de l'altre... Trenta segons, senyora García.

Eva García i Rodríguez

Sí, gràcies, presidenta. Per al·lusions. Señor Cañas, yo no sé usted qué se ha dedicado a leer, le aseguro que

no me consta en absoluto lo que usted ha dicho de mi grupo parlamentario que ha presentado alguna cosa de la motocicleta. En todo caso debe ser alguna enmienda a una moción, que le aseguro que muy bien presentada.

Pero, mire...—pero, mire—, para no ridiculizar, mire, eso que dice que nosotros somos «otra cosa», yo le pido respeto porque esa «otra cosa» somos dieciocho diputados que representamos a cuatrocientos mil catalanes. *(Veus de fons.)* Por tanto, por respeto a los cuatrocientos mil catalanes le pido un poquito más de respeto en esta cámara y fuera de ella.

La presidenta

Senyor López Tena...

Alfons Lopez i Tena

Simplement una cosa, senyor Cañas, clar que això depèn de les posicions...

La presidenta

Trenta segons, eh?

Alfons Lopez i Tena

...polítics que cadascú té. La nostra, i la meua en particular, no és que les institucions mereixen respecte: les institucions no mereixen respecte, mereixen control, pateixen atac, pateixen desqualificació. Perquè els països que respecten les seves institucions són països on els ciutadans no són lliures. *(Remor de veus.)*

La presidenta

Senyor Cañas... *(Remor de veus.)*

Jordi Cañas Pérez

Pero que..., respecto a la intervención de López Tena, poco que añadir —poco que añadir...

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Respecto a otra cosa...

La presidenta

Senyor Cañas..., un moment —un moment—, té trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Pensava que havia parlat, però no l'escoltava perquè hi havia molt soroll. Respecte a les paraules del senyor

Tena poc a afegir-hi, no? Vull dir, tothom ja entén el que representa el senyor Tena.

I pel que fa a les paraules de la senyora Eva, evidentment, no és un menysteniment als votants del Partit Popular, com suposo que la seva voluntat de submoció tampoc era un menysteniment als cent deu mil ciutadans que van donar suport a la nostra formació política.

La presidenta

Passem a votació de la moció.

Entenc que es vota la moció amb l'esmena incorporada de Convergència i Unió. És així, senyor Cañas? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, comença la votació.

Senyora Simó, suposo que sí...? *(Pausa.)* Senyor Turrull, també.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de l'article 122 de l'Estatut (tram. 302-00017/09)

Passem al punt setzè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de l'article 122 de l'Estatut. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Aragonès, que esperarà que el pati estigui arreglat... *(Remor de veus.)*

Senyores diputades i senyors diputats, si us plau, hem d'iniciar la moció número setze, el punt número setze.

Pere Aragonès i Garcia

Bé. Gràcies, senyora presidenta, molt honorable presidenta. Diputades, diputats, vicepresidenta del Govern, la moció que presentem, tot seguit, és fruit de la darrera interpellació sobre el desplegament de l'article 122 de l'Estatut, que és el que atribueix a la Generalitat competència exclusiva sobre diferents aspectes de la regulació, l'acompliment i la convocatòria de les consultes populars.

Per tant, els objectius de la moció que tot seguit presentarem són, en primer lloc, manifestar i fer explícits com a declaració d'aquesta cambra la voluntat política de l'exercici del dret a decidir, entenem que aquesta és una qüestió fonamental més enllà de les decisions del dia a dia, com està prenent aquesta cambra, com pren el Govern, per atendre les situacions diàries, quotidianes, de dificultat econòmica, de dificultat social, des del Govern de la Generalitat es pot actuar, des del Parlament es pot actuar, però, evidentment, tenim un problema de fons institucional que va ser expressat molt clarament en la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'autonomia a la qual caldrà fer front, per tant, caldrà que, en els propers mesos, en els pro-

pers anys, l'exercici del dret a decidir es porti a terme a Catalunya.

En segon lloc, el segon objectiu és que es desenvolupin des d'aquesta cambra els instruments jurídics que facin possible l'exercici del dret a decidir, d'aquest exercici democràtic, per part de la ciutadania. Uns instruments jurídics que, evidentment, en un ordenament jurídic i en una interpretació de l'ordenament jurídic que fan alguns tribunals com el Tribunal Constitucional contraris o molt refractaris al que és l'exercici dels referèndums, doncs, tindrà les seves dificultats, però, en tot cas, és funció d'un parlament impulsar aquests instruments jurídics per a exercir el dret a decidir. En tenim un aprovat per aquesta cambra fa tot just un any, que és la Llei de consultes populars per via de referèndum, la Llei 4/2010, avui recorreguda davant del Tribunal Constitucional, i hi ha noves possibilitats de desenvolupament de la resta de gèneres de consulta popular previstos a l'article 122 de l'Estatut.

Per tant, en aquesta moció, què es demana des del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya? En primer lloc, el que ja, doncs, li vam manifestar a l'honorable vicepresidenta en la interpellació, que el Govern mantingui una actitud activa en defensa del dret a decidir del poble de Catalunya.

En segon lloc, el que demanem..., tal com també es va comprometre el Govern i creiem que és important, doncs, plasmar-ho en una moció parlamentària, és que aquest Parlament manifesti el seu rebuig a la decisió del Govern espanyol de presentar recurs d'inconstitucionalitat a la Llei 4/2010, de consultes populars per via de referèndum, i creiem i instem el Govern de la Generalitat que es mantingui l'actitud de fermesa que... (*Remor de veus.*) Esperarem que les diputades ens deixin parlar. (*Pausa.*) Gràcies.

I, per tant, reprenent el fil de la presentació del recurs davant el Tribunal Constitucional, doncs, demanem, tal com ja ho va manifestar la vicepresidenta, que la Generalitat mantingui aquesta actitud de fermesa davant el Tribunal Constitucional a continuar desenvolupant l'article 122, que es presenti –i, aquí, hem acceptat una esmena de Convergència i Unió sobre el termini–, en el termini més breu possible, un projecte de llei que reguli els altres instruments de consulta popular de caràcter no referendari que permet legislar l'article 122 de l'Estatut.

Vam presentar un punt quart, que ja anunciem avui que, a partir de les converses que hem mantingut amb els diferents grups parlamentaris i davant la possibilitat que no sigui aprovat, creiem, doncs, que la seva no-aprovació seria perjudicial per a la societat civil, que, en aquests moments, està impulsant les consultes populars i és on demanàvem que s'anés més enllà del que ha aprovat aquest Parlament fins a la data d'avui i del que sí que s'ha compromès a fer el Govern, com és la cessió d'urnes, tal com vam explicar en la interpellació, però, bé, davant de la possibilitat que no sigui aprovada, no volem, doncs, que es rebutgi aquest punt i, per tant, el retirariem.

El que sí que mantindrem és el punt cinquè, en primer lloc, perquè ja hi ha una resolució, la 631 de la pas-

sada legislatura, presa fa un any i en què s'encoratja la societat civil i els electes locals a col·laborar en les consultes populars.

En definitiva, és una moció que el que volem és tractar la voluntat política a exercir el dret a decidir i el compromís d'aquesta cambra, que és el compromís de legislar per poder exercir aquest dret a decidir.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, senyores i senyors diputats, el meu grup –aprofito per explicar l'esmena i el posicionament– votarà que sí al punt primer –a més, se'ns ha acceptat o se'ns ha dit que se'ns acceptarà l'esmena–; que sí al punt segon, en què es defensa la Llei de consultes populars davant del Govern central el recurs i davant del mateix Tribunal Constitucional; votarem que sí també al punt 3, que insta el Govern a continuar desenvolupant l'article 122 de l'Estatut pel que fa a les consultes populars no per via de referèndum; estàvem disposats a votar el punt 4, però ha estat retirat, perquè ens interessava el fet que es facilités la celebració de consultes organitzades per la societat civil, independentment de quin tema fos. Nosaltres pensàvem en futures possibles consultes que poden ser molt interessants, des de les centrals nuclears o altres temes, però s'ha retirat la qüestió i ens abstindrem en el punt cinquè, que ara passarà, suposo, a punt 4, en què s'encoratja el Parlament..., millor dit, el Parlament encoratja la societat civil, que ens sembla una certa contradicció, perquè, si diem que aquestes consultes a les quals es fa referència són organitzades per la societat civil, ens sembla una mica contradictori que el Parlament encoratgi, llavors, la societat civil a participar-hi, quan és la societat civil la que les organitza. En tot cas, en aquest punt, ens abstindrem.

Hem presentat una esmena que pretén mantenir una línia coherent amb els posicionaments que ha fet aquest Parlament.

Es parla de la defensa activa del dret del poble de Catalunya a decidir, dret que la cambra ha considerat irrenunciable. El dret que la cambra repetidament ha considerat irrenunciable és el de l'autodeterminació, que, evidentment, s'ha popularitzat com a dret a decidir, però hi ha dubtes de si és exactament el mateix o no. En tot cas, la nostra esmena pretén aclarir que el que, avui, tornem a referendar és el dret de Catalunya a l'autodeterminació, que vol dir a decidir lliurement el seu futur.

I, en tot cas, al marge d'aquest posicionament i de l'esmena, sí que vull fer una consideració. Ens sembla

que, en aquests moments, ens trobem en aquest Parlament amb el perill de la banalització per esgotament de posicionaments sobre l'autodeterminació, sincerament.

Al Ple passat es va aprovar una moció sobre l'autodeterminació i se citaven la resolució de desembre del 89, la resolució d'octubre del 98 i la resolució de març del 2010. Avui, hauríem d'afegir la de març de 2011 i, si d'aquí a uns mesos en fem una altra, haurem de citar la d'avui, també març de 2011. I, a més a més, hi ha altres iniciatives en marxa en la mateixa línia.

Nosaltres demanem una reflexió en aquest tema, perquè, des d'una posició inequívoca del meu grup de defensa del dret a l'autodeterminació, pensem que no per votar més vegades la mateixa idea, ens hi apropem més; al contrari, al final, el problema és que ja no se li dóna importància. I a mi em sembla que, quan el Parlament de Catalunya es defineix sobre el dret a l'autodeterminació, s'ha de fer amb solemnitat, en un moment clau, cercant el màxim de consens i de suports i, sincerament, si cada quinze dies ho votem, al final, és que ningú ja en farà ni cas i ens sembla que ens fem un flac favor als que defensem aquest dret.

Nosaltres, a més a més, no compartim la idea d'utilitzar aquesta qüestió per a obligar a retratar-se a ningú, ni tampoc l'estratègia d'anar presentant cada vegada propostes més singulars per a ser cada vegada menys a l'hora de votar. Per nosaltres el pronunciament que ens agradaria que cerquéssim tots la mateixa fórmula, no exactament el mateix contingut, és el de la unitat que va representar la votació del 30 de setembre del 2005 en aquest Parlament, que va ser votada aquella proposta d'Estatut pel 90 per cent d'aquest Parlament; tot el que ens allunyi d'àmplies majories ens sembla que fa un flac favor a l'avenç de Catalunya en l'autogovern i a l'exercici que nosaltres volem del dret a l'autodeterminació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Batalla.

Dolors Batalla i Nogués

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, Convergència i Unió hem presentat un seguit d'esmenes en aquesta moció i, finalment, les esmenes que hem presentat i que esperem aprovar, tal com hem parlat, doncs, permetran que Convergència i Unió doni el suport a aquesta moció. Perquè la moció d'Esquerra Republicana, tal com s'havia plantejat inicialment, no podia comptar amb el nostre suport, perquè, escoltin, lamentant-ho molt, els hem de dir, senyors d'Esquerra Republicana, que ens sembla que Esquerra s'ha despertat tard en aquesta moció. I dic que Esquerra Republicana arriba tard per aconseguir que el Parlament adopti acords sobre consultes i, en especial, sobre la consulta del 10 d'abril, que ja es farà properament

a la ciutat de Barcelona, perquè això ja ho vam fer i d'això no fa ni quinze dies.

En el passat Ple vam aprovar ja una moció presentada per Solidaritat, que també va incorporar esmenes de Convergència i Unió, i que va comptar, finalment, amb el suport d'Esquerra Republicana i també d'Iniciativa amb alguns matisos, i aquella moció –aprova no fa ni quinze dies, ho repeteixo– ja diu, perquè llegeixo textualment, diu: «Primer. El Parlament de Catalunya considera el dret a l'autodeterminació dels pobles com un dret irrenunciable del poble de Catalunya, així ho ha explicitat en repetides votacions el Parlament com a seu de la sobirania del poble de Catalunya.» Em sembla que un redactat més clar i concís difícilment el trobaríem.

«Segon. El Parlament de Catalunya defensa el dret de la societat civil catalana a expressar-se lliurement a través de consultes a la ciutadania i agraeix la implicació de les persones voluntàries en els municipis on s'estan organitzant les consultes i a tothom que hi participa.» Per tant, ple recolzament –ple recolzament– i suport a tots aquests moviments que estan tenint lloc.

«I, en tercer lloc, el Parlament de Catalunya respecta i fa costat a les consultes populars que se celebren arreu del país i la de la seva capital, Barcelona, i els altres pobles de Catalunya i reitera el compromís adoptat en tot el conjunt de resolucions que, en aquest Parlament, s'han aprovat amb relació al dret a l'autodeterminació.»

Per tant, precisament, per això, perquè aquesta moció ja ho diu, nosaltres el que pensem és que és poc seriós tornar votar al cap de quinze dies d'haver-ho fet, aquesta mena, per exemple, d'encoratjament de la societat civil. És a dir, volen, senyors d'Esquerra que aprovem això una i una altra vegada a cada plenari d'aquest Parlament, fent que cada cop això tingui menys i menys sentit votar-ho? S'ha dit fa un moment, per part d'Iniciativa..., s'ha parlat de certa banalització; nosaltres coincidim en aquesta diagnosi, i, per tant, el que no volem és que, cada vegada, això tingui menys i menys valor, perquè creiem que és el que es provoca amb el fet de presentar aquí una moció que torna a reiterar allò que tan sols fa quinze dies ja havíem votat.

També creiem que no calia que el Parlament votés a instar les institucions a cedir urnes i centres, espais, en aquest cas, espais educatius. Nosaltres creiem... –això, finalment, tenim entès que serà retirat aquest punt de la moció–, nosaltres ho agraïm i permetrà que hi puguem donar suport, però creiem que no pertoca. Creiem, sincerament, que, si volem un parlament seriós i una nació seriosa, per tant..., i creure-hi, no pot anar votant temes tan menors i instrumentals i logístics com aquests. Per tant, nosaltres agraïm que aquest tema s'hagi tret i s'hagi retirat, que era una de les esmenes que havíem presentat.

També volem clarificar, a través de les esmenes, dues coses. Una és un element, en el segon apartat de la moció hi ha un nou text, a més de manifestar el rebuig a la decisió del Govern de l'Estat de presentar un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei de consultes po-

pulars per la via de referèndum que va aprovar aquest Parlament en la passada legislatura, ara dona suport al Govern de la Generalitat per continuar mantenint una actitud de fermesa en defensa d'aquesta llei.

Considerem que és bo i necessari que el Parlament expressi aquest suport a una decisió que, com tots sabem, de fet, ja ha fet, perquè el Govern s'ha personat en aquest recurs.

I un altre element, també. S'ha incorporat, el fet d'incorporar-se a la nostra esmena, el fet de no exigir al Govern que en un termini màxim de sis mesos porti en aquest Parlament una llei que reguli les consultes populars que no siguin per la via de referèndum i que s'hagi acceptat fer-ho en el menor temps possible. Perquè precisament entenem que no seria bo, ja que ja s'ha dit per part del Govern que es té aquesta intenció, forçar i posar uns terminis precisament venint d'aquells que van tenir l'oportunitat de fer-ho durant aquests quatre anys perquè van estar al Govern i no ho van fer.

Per tant, nosaltres, com els ho diria? Nosaltres, per exemple, en el primer punt no hem fet esmena, que en podríem haver fet, també. I no l'hem feta perquè encara que considerem...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Dolors Batalla i Nogués

...sí, acabo presidenta— que és repetitiu, volem deixar clar una vegada més que estem a favor del dret a decidir.

Ara bé, permeti'm una reflexió última abans d'acabar: Convergència i Unió no fem política per demostrar cada quinze dies qui és més independentista en aquest Parlament. A nosaltres aquí no ens hi trobaran. Perquè ja vam esmenar i aprovar la moció de Solidaritat. Avui hem esmenat i acabem aprovant, excepte un punt, la moció d'Esquerra Republicana. Ja hem votat a favor del dret a l'autodeterminació i ja hem votat, i hi votarem sempre, sobre el dret a decidir dels catalans. Hem dit i votat, una i una altra vegada, que estem a favor de les consultes. Però no volem haver-ho de votar cada dia, no volem haver-ho de demostrar cada dia i no volem haver-ho de repetir cada dia.

Nosaltres el que volem és treballar cada dia, també des d'aquest Parlament, per ajudar a aixecar aquest nostre país.

La presidenta

Senyora diputada...

Dolors Batalla i Nogués

Per tant, això comptem fer-ho també amb vostès, però els fem el prec que no banalitzin més aquests temes, perquè entenem que del que hem d'ocupar-nos és d'altres qüestions més serioses i no insistir en algunes

coses que poden generar a més a més fractures dins de la nostra societat.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per fixar la seva posició, el diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, vicepresidenta, dir que el meu posicionament és a favor d'una actitud activa que el Govern, tal com diu la moció, doncs, defensï el dret a decidir, però veritablement hauria preferit que hagués posat —i no tinc la pell tan fina com algunes diputades que recentment han intervingut—, jo hauria preferit que hagués dit doncs «una actitud activa del Govern de Catalunya, de la Generalitat de Catalunya, a promoure el dret del poble de Catalunya a proclamar la seva independència i a constituir-se en un estat de la comunitat internacional». Hauria preferit que la moció incorporés això i no pas aquests eufemismes que a vegades semblen «el dret a decidir» i «el dret a l'autodeterminació», que participo totalment perquè no el considero un eufemisme, sinó que és un dret reconegut universalment.

Bé. Continuant amb el segon punt de la moció, el rebug a la decisió del Govern espanyol —tampoc vull fer l'eufemisme que a vegades s'utilitza del Govern de l'Estat, el Govern espanyol— a presentar un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 4/2010 de les consultes amb via de referèndum.

I, en el punt 3, també totalment a favor d'instar el Govern a continuar desenvolupant l'article 122. I aquí fer una referència que hi ha una proposició de llei, si no ho recordo malament, presentada pel Grup de Solidaritat, amb relació a les consultes populars amb via no de referèndum, recordar-vos aquest punt.

I bé, el meu posicionament serà favorable a la moció, malgrat que s'han tret el punt 4 i el punt 5. Per descomptat, estic..., bé, doncs ja ho explicareu millor al final. Però, en qualsevol cas, aquest cop no em reservo el vot esperant el redactat final, perquè penso que se'ls ha de donar suport i hi donaré suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Senyors, honorable consellera, diputats i diputades, això sembla el dia de la marmota. Ja hi tornem a ser. No sé quants dies de la marmota tindrem aquesta legislatura, tornarem a fer un altre cop... Jo faré el mateix que l'altre dia, perquè com que

més o menys va del mateix, tampoc no hi esmerçarem més temps a debatre un altre cop el que ja hem debatut.

Quantes vegades pensen vostès declarar l'autodeterminació de Catalunya, el dret a decidir, la independència unilateral com al Kosovo? Quantes, en aquesta legislatura? Ho dic perquè, per prendre cadira, perquè els ciutadans que ens vegin sàpiguen quantes vegades aquest Parlament debatrà sobre això, que segons algú allò d'abans era molt frívol i molt poc important, que era garantir sis mesos per a les intervencions quirúrgiques, i això deu ser molt important, suposo, no? Quantes vegades són vostès capaços de fer-ho? Quantes vegades proclamarem que Catalunya és la primera potència mundial? Quantes vegades el senyor Uriel Bertran dirà que és Napoleó? Quantes? Perquè clar, aquí podem parlar del que vostès vulguin, però la realitat –i jo ho dic per vostès–, quan entren per la porta aquí no sé si hi ha transformació o hi ha «Matrix», però quan entrem per la porta, això és un parlament autonòmic d'un estat autonòmic que es diu Espanya i que està dintre de la Unió Europea.

Tot el que vostès declarin aquí, moltes vegades..., jo sentia la senyora..., la portaveu de Convergència, diu: «No ho facin, vostès, tantes vegades que no s'ho creurà ningú.» La veritat és que sí. Jo els veia, pensava en la seva intervenció, i és com aquell que diu: «Però què feu? Que li traieu solemnitat a això que volem fer solemnament.» Però si és que no té cap solemnitat, no la té perquè no és cert, perquè no és veritat, perquè aquest Parlament no és sobirà des del punt de vista del dret internacional i del dret polític. Hi han quaranta-cinc milions de ciutadans d'un país que es diu Espanya, i una constitució, i un dret internacional que els reconeix com a tals, i ja està. I aquest és un parlament autonòmic per parlar de sanitat, d'educació, de seguretat, de moltes..., de medi ambient, de totes les competències. Som la tercera regió d'Europa, ho torno a repetir, amb més autogovern, d'Europa. Per tant, tenim moltes competències. Però vostès no volen parlar de les competències que tenim, i sempre volen parlar d'allò que no podem fer. Sempre. És una característica. I, si no, la culpa, lògicament, la tenen la resta d'espanyols o el Govern de Madrid.

Doncs, no, miri, jo, des del nostre grup de Ciutadans, ja els ho dic, si el que volen és cansar-nos, allò, que sigui finalment cansar, a nosaltres no ens cansaran, ja els ho dic. Poden presentar-la dues-centes vegades, que dues-centes vegades estarem aquí davant per dir que no volem...

La presidenta

Vagi acabant...

Albert Rivera Díaz

...aixecar fronteres. Acabo, presidenta. Per tant, diem que no. És veritat que Esquerra la proposa després d'aquests quinze dies. Jo no sé vostès quina capacitat tenen de presentar-les, però nosaltres els asseguro que som, que tenim ganes, que tenim força, que sabem en quin estat vivim i quin model de societat volem: el de

la convivència i no d'aixecar fronteres; i, si presenten dues-centes vegades la independència unilateral com al Kosovo, dues-centes vegades hi votarem en contra.

Gràcies, senyora presidenta, senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Bé. Comentarem ara la moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, però abans no me'n puc estar de dir-li una cosa al senyor Rivera, i és que aquest Parlament efectivament és sobirà, i, de fet, la moció de fa quinze dies que es va aprovar era a la seu de la sobirania del poble de Catalunya, i a més no trigarà gaires anys a adonar-se'n, senyor Rivera. Perquè de la mateixa manera que no era sobirana la plaça pública on els manifestants demanaven la dimissió del senyor Mubàrak i la van aconseguir, i com no era sobirà el Parlament de Kosovo, que era una província de Sèrbia, i es va declarar la independència, va ser reconeguda per la comunitat internacional i va haver-hi una sentència del Tribunal Internacional de Justícia que afirmava que era legítima i ajustada al dret internacional, no la declaració d'independència de Kosovo, sinó la declaració d'independència com a via per accedir a l'estat propi..., no trigarà vostè massa anys a adonar-se que en aquest Parlament es pot proclamar la independència, perquè la proclamarem.

I, dit això, respecte a la moció, ja s'ha dit, és una moció redundant. I li hem de dir, senyor Pere Aragonès, que ens sap greu que, des del punt de vista polític, rebaixi el contingut de la moció que fa quinze dies vam aprovar. Quan aquí aprovàvem que el Parlament era la seu de la sobirania del poble de Catalunya i com a irrenunciable el dret a l'autodeterminació, vostè proposa mantenir una actitud activa en la defensa del dret del poble a decidir; és un terme ambigu que evidentment no té cap connotació des del punt de vista de dret internacional.

Respecte al punt 2, votarem a favor del rebuig a la decisió del Govern espanyol de presentar el recurs inconstitucional.

Respecte al punt 3, li hem de dir que ens abstindrem. I ens abstindrem perquè ja hi ha presentada una llei de consultes populars no referendària al Parlament de Catalunya, l'ha presentada el grup de Solidaritat Catalana per la Independència. Per tant, interpel·lem tant Convergència i Unió com Esquerra Republicana com Iniciativa, a favor que el poble pugui votar en consultes populars. Què faran d'aquesta proposició de llei de consultes populars per via no de referèndum? Hi votaran a favor? S'acceptarà a tràmit en aquest Ple del Parlament la tramitació d'aquesta llei? Votaran en contra de les esmenes a la totalitat que previsiblement presentaran el PSC, Ciutadans o el Partit Popular?

La presidenta

Vagi acabant, senyor diputat...

Uriel Bertran Arrué

I respecte al punt 4, vostè ja ha retirat aquest punt, que era un punt que tenia alguns elements als quals hi hauríem donat suport, i al punt 5 també hi votarem a favor.

Però, en qualsevol cas, l'aspecte rellevant és: ja hi ha una llei de consulta popular presentada al Parlament de Catalunya, admetem-la a tràmit. El temps més breu possible és un temps molt curt, senyora Batalla; nosaltres ho vam fer en un mes, per tant, en un mes és possible presentar una llei de consulta popular.

La presidenta

Senyor diputat...

Uriel Bertran Arrué

En definitiva, estem a l'espera de quina serà la posició d'aquest Parlament sobre aquesta qüestió.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, la il·lustre senyora Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Moltes gràcies, presidenta. *Consellera, diputats*, el Partido Popular se opone a la moción presentada por el Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana de Catalunya, por los siguientes motivos.

En primer lugar, quiero significarles que me llama la atención la gran preocupación que ustedes y otros grupos de esta cámara tienen por el derecho a decidir del pueblo de Catalunya, y es por ello que defienden el instrumento de la consulta. Y digo que me llama la atención porque se les está negando precisamente a los padres catalanes en el impreso de preinscripción e inscripción escolar la consulta relativa a la lengua oficial en la que quiere que se eduque a sus hijos, consulta por otra parte que ya tiene regulación y amparo legal.

¿O es que acaso los padres catalanes no son pueblo de Catalunya? ¿Quiénes consideran entonces ustedes que son pueblo de Catalunya? Miren, lo que ustedes no pueden arrogarse es la determinación según les convenga de quiénes tienen el derecho a decidir y quiénes no, y por tanto y según les convenga, quiénes pueden o quiénes son pueblo de Catalunya y quiénes no. Porque entonces ustedes están decidiendo por otros, y eso se llama ser incongruentes con lo que tanto proclamaban.

Por lo que respecta al recurso interpuesto por el Gobierno de España, les significo que en el Partido Popu-

lar creemos firmemente en el estado de derecho y por ello respetamos todos los mecanismos legales establecidos para el ejercicio democrático del derecho constitucional a la tutela judicial efectiva, y respetamos asimismo las decisiones que adopten los tribunales como consecuencia del mencionado derecho.

Por lo que respecta a su propuesta de desarrollo del artículo 122 del Estatuto de autonomía en el sentido de que el Gobierno de la Generalitat presente un proyecto de ley que regule los instrumentos de consulta popular no referendario, he de indicarles que aunque en la redacción dejan fuera de esta regulación la salvedad establecida en el citado artículo respecto a los referendums, en consonancia con lo que ha declarado el Tribunal Constitucional, no podemos aceptar esta propuesta ya que han omitido un término esencial, que es que la consulta debe tratar sobre materias de la competencia exclusiva del convocante. El término «competencia exclusiva» es fundamental, ya que de esta forma se evitaría que pudieran formularse consultas sobre materias reservadas a otros órganos. Le pongo un ejemplo. Imagínense que el Ayuntamiento de Barcelona convocara una consulta no vinculante contra los recortes que ha impuesto el actual Gobierno. Esto, además de ser un acto desleal, haría que la consulta se convirtiera en un instrumento de presión política que no es, supongo, la finalidad que debe tener una consulta popular. Sería igual de desleal, por poner otro ejemplo, una consulta no vinculante sobre materias que son competencia de las Cortes Generales, como sería el caso de modificar la Constitución española para reconocer el derecho a la independencia de una parte de la nación española.

El debate sobre el separatismo y sobre las consultas separatistas es el placebo que el separatismo catalán viene utilizando a lo largo de los años para disimular su propia impotencia política. La primera vez que lo plantearon, en los años noventa, cuando decían que nos mirábamos en el ejemplo de los países bálticos, este Parlamento provocó un escándalo que causó una gran impresión en el conjunto de España. La repetición de la propuesta con diferentes formatos ha hecho que el escándalo se haya convertido en aburrimiento y en indiferencia. Y en política, como en otros ámbitos de la vida, no se debe perder el sentido del ridículo, que es lo que pasa cuando el único separatismo que practica el separatismo catalán es el separatismo consigo mismo, es decir, lo practican separándose entre ustedes.

Por último, como dije también en el anterior Pleno de esta cámara, lamento, por los más de seiscientos mil parados catalanes de los que 135.000 ya no cobran absolutamente nada, que el simulacro de referéndum del próximo 10 de abril sea una prioridad para ustedes y que les preocupe más que la trágica y alarmante situación que están viviendo estas personas y estas familias.

Quiero decirles, en defensa de todos los que trabajamos cada día por solucionar los problemas reales de nuestros conciudadanos, que cuestiones como estas son las que contribuyen al aumento entre la población de la desafección política.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Laia Bonet.

Laia Bonet Rull

Moltes gràcies, presidenta. Senyora vicepresidenta, tot just ara fa quinze dies que estàvem parlant en aquesta mateixa tribuna d'aquest mateix tema. En aquella ocasió, la conformitat d'una part del Grup Mixt, l'autora de la moció que en aquell moment es discutia, a igualar el seu contingut, acceptant les propostes del Grup de Convergència i Unió, va fer, va permetre que aquesta cambra es pronunciés sobre el recolzament de les consultes per la independència.

El nostre grup hi va votar en contra. I ho vam explicar i ho vam manifestar ja clarament en aquell moment, carregats d'arguments, perquè no estàvem i no estem disposats a acceptar el reduccionisme ideològic d'aquells que creuen o que manifesten que negar el suport a les consultes és negar els interessos de Catalunya. Perquè estàvem i estem convençuts que el dret a decidir passa abans que res pel dret a respectar i a defensar els continguts de l'Estatut referendat pels ciutadans de Catalunya. Perquè creiem en la necessitat de millorar l'autogovern del nostre país per fer-lo progressar, però volem fer-ho sumant i no dividint; ho volem fer de la mà de l'Estatut, perquè creiem que la independència empobreix Catalunya. Ho vam dir aleshores, ho repetim ara, ho tornem a afirmar: ara no és el moment de la independència, és, més que mai, el moment de la interdependència.

Senyor Aragonès, entendre que, en la mesura que la seva moció recupera bona part d'aquests continguts, nosaltres no li donarem suport en totes aquestes reiteracions; els arguments crec que han quedat prou ben exposats. Tanmateix, ja li avanço que en la seva proposta hi ha una part del camí que penso que podem fer junts, abans que els nostres camins es separin. Nosaltres volem més autogovern, volem més Estatut, volem més unitat, volem una majoria a favor de les polítiques socials i de la cohesió del nostre país. Penso sincerament que, si vostès hi coincideixen, en això, aquesta part del camí la podem fer junts.

Per això, en la mesura que la seva moció incorpora dos aspectes nous, dos aspectes que de fet són els que responen més directament al títol de la moció, el desplegament de l'article 122 de l'Estatut, podem fer camí junts.

La seva moció incorpora, d'una banda, un mandat al Govern perquè continuï desplegant l'article 122 de l'Estatut, en allò que són instruments de consulta popular de caràcter no referendari. Recordem que el que caracteritza específicament un referèndum és que és un tipus de consulta que es basa en el cens, que es gestiona per part de l'Administració electoral i que té garanties jurisdiccionals específiques.

Convençuts de la necessitat de desplegar l'Estatut, de desplegar el nostre autogovern en el marc de l'Estatut referendat pels ciutadans, com li deia abans, evi-

dentment creiem que caldrà regular tots aquests instruments d'acord amb allò que estableix l'Estatut.

Per tant, desplegar l'Estatut sí, però d'acord amb l'Estatut. I això vol dir que haurà de tractar-se d'una regulació, la que vingui, la que es faci, d'instruments de consulta als ciutadans en matèries que es trobin dins l'àmbit de competències de la Generalitat i dels ens locals. Així ho estableix la nostra norma fonamental, l'Estatut, i tindrem ocasió en tot cas de veure si això és el que es pretén fer a la pràctica.

Finalment, la moció expressa el rebuig al recurs presentat pel Govern de l'Estat contra la Llei de consultes. Nosaltres, els socialistes, creiem en la correcció de la Llei de consultes, creiem en la seva constitucionalitat. La llei es va construir sobre la base de les posicions expressades, manifestades per l'Estat en la defensa del recurs presentat pel PP contra l'Estatut, recordem-ho tots, una posició que entenia que l'Estatut respectava la Constitució en la mesura que aquesta només reserva a l'Estat l'autorització de les consultes, no la seva regulació, que pertocaria en canvi a la Generalitat.

I així es va fer la llei, tot i que en la seva elaboració, i ho vull dir aquí, alguns grups, com Convergència i Unió, van insistir a llençar el missatge que la llei s'autolimitava, senzillament perquè es va optar per no regular en un únic instrument totes les possibilitats, tots els instruments que preveu el 122 en el seu marc. Fins i tot van dir, si repassen el diari de sessions ho veuran, que, per vostès, per Convergència i Unió, aquella llei era l'expressió d'una renúncia, una crítica a una opció legislativa disfressada de flirteig amb el sobiranisme i amb la transgressió de les regles del joc del nostre sistema. Què volien fer creure realment? Sigui com sigui, per cert, un flirteig que acabem de veure també exprés en una esmena que entren justament a l'aparat 3 d'aquesta moció, volent suprimir la referència a l'article 122.

Deia, justament, en aquest escenari, tres mesos després, la sentència del Tribunal Constitucional va arribar i va reduir incomprensiblement aquest marge de forma interpretativa; una interpretació que no compartim...

La presidenta

Senyora diputada, haurà d'anar acabant...

Laia Bonet Rull

...com tampoc –vaig acabant, presidenta– la compartia l'informe dels experts que va encarregar el president Montilla, elaborat arran de la sentència.

Per aquests motius, el nostre grup, el Grup Socialista, votarà a favor dels punts 2 i 3 d'aquesta moció.

Tal com li deia, senyor Aragonès, aquesta part del camí la podem fer junts, abans que els nostres camins es bifurquin. Però, no s'enganyi, si els nostres camins es bifurquen no és perquè vostès vagin més lluny i nosaltres ens quedem més a la vora, no és perquè vostès vagin més ràpid i nosaltres anem més lents, no és perquè

vostès siguin més agosarats i nosaltres més porucs, no s'enganyí, això no és així; és que vostès van a un altre lloc...

La presidenta

Senyora diputada!

Laia Bonet Rull

...a un lloc –i acabo–, on no els acompanyarem. Els nostres camins senzillament no són els mateixos; nosaltres no abandonarem l'avinguda, l'avinguda majoritària, unitària i cohesionada que l'Estatut garanteix per a la majoria del nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per pronunciar-se sobre les esmenes, l'il·lustre diputat senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Bé. Moltes gràcies, presidenta. Hem sentit paraules com «banalització», com «reiteració». Miri, en cada Ple estem parlant de la situació de l'atur i de l'economia; és una situació que costa de canviar, que costa de transformar, que tots hi posem les ganes, i cada Ple se'n parla. Mentre no es decideixi Catalunya a decidir lliurament el seu futur nosaltres portarem a aquest Parlament totes les vegades que sigui necessari que es reivindicui el dret a l'autodeterminació.

I també hem sentit excuses –hem sentit excuses– per no tenir una posició clara. I m'ha fet la sensació, malauradament, que sembla que aquesta moció a qui molesta és al Partit Popular, a Ciutadans i a Convergència i Unió. Estranyes coincidències –estranyes coincidències.

Nosaltres creiem que el que no es pot fer és encobrir, mitjançant desqualificacions d'aquesta proposta, les diferències internes que pot tenir la coalició que avui està governant o les ambigüitats que vol tenir mitjançant desqualificacions a una proposta com aquesta. Se'ns ha dit que Esquerra arriba tard. Bé, vostès encara no hi ha arribat. I val més tard que mai. I de moment vostès estan en el mai, perquè quan fa un any va ser Esquerra Republicana qui va portar a aquest Parlament el suport a les consultes, fa un any, i, bé, ho vam acordar amb vostès, però vostès no han tingut cap iniciativa respecte a aquest tema, no? Per tant, doncs, diuen que arribem tard; doncs, mirin, vostès encara no hi han arribat, no?

El punt cinquè, que, pel que veiem, doncs, Convergència i Unió no hi donarà suport, és un punt que, ho llegeixo textualment, encoratja la societat civil organitzada, els electes i els ens locals i els ciutadans a col·laborar en les consultes organitzades per la ciutadania, el proper 10 d'abril, de Barcelona i altres municipis del país, com a mostra de suport a experiències d'expressió de la voluntat ciutadana de participar en les decisions sobre el futur del país.

Això no és coherent amb la defensa que avui estan fent de la consulta del 10 d'abril, quan des de l'Ajuntament de Barcelona s'està posant dificultats, s'està posant traves a la celebració d'aquesta consulta. Amb la seva actitud, amb el vot d'avui de Convergència i Unió, estaran avalant l'actitud de l'alcalde Hereu, que creiem que hauria de ser tota un altra, la de facilitar, la de..., com qualsevol altra expressió de mobilització, de facilitar el que és la... *(Pausa.)* Perdoni? *(Veus de fons.)* Digui? No, ah!, d'acord..., és que em pensava que em deia alguna cosa. La de facilitar..., com són altres mobilitzacions, doncs, que es puguin realitzar no?

També, per part de Solidaritat, s'ha dit que és una opció, una moció, doncs, que s'ha aigualit. Jo crec que, amb el debat de la setmana passada en què es va acceptar íntegrament l'esmena de Convergència i Unió, crec que també queda molt clar qui ha retirat més posicionaments.

I, per tant, doncs, determinant els punts de la votació, acceptem l'esmena 1 d'Iniciativa, l'esmena 1 de Convergència i Unió; de l'esmena 2 de Convergència i Unió, l'apartat que diu «més breu possible», que substitueix; retirem el punt 4, i mantenim el punt 5 per a la votació.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

(Pausa llarga. Uriel Bertran Arrué demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Uriel Bertran?

Uriel Bertran Arrué

Bé, només per demanar votació separada del punt 3 de la moció.

(Pausa.)

La presidenta

A veure, el senyor Pere Aragonès que m'acabi d'aclarir el que hem d'anar a votar...

En primer lloc, en primer lloc, accepta l'esmena d'Iniciativa per Catalunya...

Pere Aragonès i Garcia

Sí.

La presidenta

Accepta les dues esmenes de Convergència i Unió...

Pere Aragonès i Garcia

No, acceptem l'esmena 1...

La presidenta

L'esmena 1...

Pere Aragonès i Garcia

I de l'esmena 2...

La presidenta

De la 2, «el més breu temps possible»...

Pere Aragonès i Garcia

La part que és de modificació...

La presidenta

Exacte, de modificació...

Pere Aragonès i Garcia

...que diu «més breu temps possible»; la de la supressió, no.

La presidenta

Per tant, incorporem aquestes dues esmenes –una no-més, aquest apartat– i l'esmena d'Iniciativa per Catalunya.

Llavors, a més a més, Iniciativa per Catalunya demana votació separada del punt 4, abans cinquè. I el punt 1... El Partit Socialista demana 2 i 3 junts –2 i 3 junts. El que passa és que, com que demanen el 3 per separat, doncs, haurem de fer votacions separades. I la... *(Veus de fons.)* Ja està? *(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)* Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta. Del que era el punt 5, que ara deu ser el punt 4, perquè n'han retirat un, demanaríem votació separada.

La presidenta

Igual que Iniciativa per Catalunya...

Jordi Turull i Negre

Sí, sí...

La presidenta

Per tant, a veure si ens entenem. *(Pausa.)* Votarem... Queden, dels cinc punts, quatre. Doncs, votarem separatament tots els punts. D'acord? *(Pausa.)* Un ha demanat el 3, l'altre ha demanat el 4...; per tant, més val no confondre'ns.

Comencem pel punt 1.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 85 vots a favor i 45 en contra.

Passem ara a la votació del punt 2.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 19 en contra.

Passem ara al punt 3.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 108 vots a favor, 19 en contra i 3 abstencions.

I, finalment, votem el punt 4.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 14 vots a favor, 45 en contra i 71 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre les mesures previstes
en els àmbits de la mobilitat i l'estalvi
energètic davant l'increment dels preus
del carburant (tram. 302-00018/09)

Passem, ara, al punt dissetè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures previstes en els àmbits de la mobilitat i l'estalvi energètic davant l'increment dels preus del carburant. *(Remor de veus.)* Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya... –senyores diputades, senyors diputats, una mica de silenci–, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula, per exposar-la, l'il·lustre senyor Joan Herrera. *(Pausa.)*

Senyor Herrera, ja pot començar.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, senyora presidenta. Fa quinze dies, fa només quinze dies presentàvem aquesta interpellació en un escenari de pujada del preu dels carburants, un escenari de pujada del preu dels carburants fruit de la crisi dels països del nord d'Àfrica, però previst de molt temps abans per l'Agència Internacional de l'Energia. A la darrera campanya electoral, i fins i tot molt abans de la campanya electoral, alguns dèiem: «Hem de preveure l'escenari de la pujada del preu dels carburants, tal com ho té previst l'Agència Internacional de l'Energia.» I aquest és l'escenari i aquest és l'objectiu d'aquesta moció.

Què busquem? Que un país molt dependent energèticament de l'exterior, un país molt dependent del petroli –més que Itàlia, més que la resta de l'Estat, molt més que la resta de la Unió Europea– faci polítiques avançades, i més en un context en què, per cada deu dòlars que s'apuja el barril Brent, les transferències de les butxaques dels catalans als països productors del petroli és de 1.200 milions d'euros.

És en aquest escenari on nosaltres plantejàvem un debat, i un debat sobre el model energètic, però concre-

tament sobre la nostra factura en el preu del petroli. Aquest és un debat que no afecta només el conseller Recoder, que no afecta només el conseller Mena, que no afecta només el conseller Mas-Colell: afecta el conjunt del Govern. I és per això que enteníem que aquest debat havia d'anar acompanyat de la creació d'una comissió específica per tractar el debat energètic en tota la seva dimensió: l'elèctrica, la factura del petroli... Avui, 24 de març, de fet, podria esdevenir un gran dia, no només perquè fa anys la nostra portaveu, sinó perquè, a més, constituïssim la comissió permanent que tractés aquest tema.

Segon objectiu: que actualitzéssim el Pla de l'energia. No que féssim un nou pla; la maduresa d'un país es demostra amb la continuïtat en el treball de grans debats. I, per tant, plantejàvem: actualitzem el pla. Clar, amb els criteris del nou Govern, per descomptat en el nou escenari, però actualitzem-lo. I actualitzem-lo no a un any vista; o és que un país energèticament tant dependent de l'exterior, amb aquesta factura energètica i amb aquesta factura sobre el petroli, pot esperar un any a prendre mesures que ja ha dit, des de fa una pila d'anys, l'Agència Internacional de l'Energia? Per tant, dèiem: «Fem-ho, i fem-ho abans que acabi l'estiu.»

Tercer element. Plantejàvem: apliquem els criteris que diuen, no els d'Iniciativa Verds, no, l'Agència Internacional de l'Energia. Sé que vostès allò que diu l'Agència Internacional de l'Energia, si ara desgranés el que digués, ho titllarien de radical. Però, mirin, els partits lliberals, de centredreta, d'arreu d'Europa ho apliquen; per tant, sent un partit equiparable, no als partits verds, als partits lliberals, de centredreta, d'arreu d'Europa, ja apliquem allò que està dient l'Agència Internacional de l'Energia i, concretament, un informe del 2005 que vam esmentar.

Hem plantejat que fem allò que hi ha a la resta del món en la limitació de la velocitat, en la limitació dels accessos dels vehicles privats als centres de la ciutat, allò que es fa a països de la Unió Europea i de l'OCDE. Hem dit que reprogramem el pacte, el Pla nacional per a les infraestructures, invertint especialment en l'aposta pel ferrocarril, el ferrocarril convencional, en allò que ens faci menys dependents del petroli. O no és raonable reprogramar en un escenari del preu dels carburants? O és que s'han de fer les mateixes infraestructures, independentment de quin preu tingui el barril Brent?

Hem dit que avancem al primer semestre del 2011 la integració tarifària, perquè és possible, és factible de fer-ho, i perquè això significaria un impuls extraordinari a l'ús del transport públic, entenent que, òbviament, aquest ús del transport públic ens faria també més independents energèticament i, òbviament, guanyaríem competitivitat en economia amb aquest avenç de la integració tarifària. No només es tracta de fer infraestructures; es tracta de gestionar-les, de dotar-nos d'instruments, i d'instruments que ens permetin avançar.

Hem dit que en les sancions, les multes de trànsit, que alguns diuen que tenen afany recaptatori, fem els canvis legislatius pertinents perquè vagin a la informació i

a la millora de la seguretat viària, però també al finançament del transport públic.

Hem plantejat que hi hagi, en el marc de la comissió de peatges –on ha de ser–, una proposta, que s'implementi en pocs mesos, perquè els peatges es paguin en funció de l'ocupabilitat del vehicle, d'acord amb el que fa mitja Europa, i perquè, òbviament, té lògica fer-ho, sense que això vulgui dir majors ingressos per a les concessionàries d'autopistes.

Hem plantejat que hi hagi reformulació de polítiques que ja s'estan fent, que hi hagi el *car sharing* a totes aquelles ciutats de més de vint mil habitants; que les empreses de serveis energètics puguin operar, i això vagi de la mà dels canvis legislatius oportuns, i que a més hi hagi seguiment.

Fixin-se vostès, hem fet una proposta en positiu, d'acord amb allò que fa el món, d'acord amb allò que fa Europa, i el que hem fet és portar el debat energètic, en aquest cas la nostra factura del petroli, les mesures per garantir que la nostra factura del petroli disminueixi...

La presidenta

Vagi acabant, senyor diputat.

Joan Herrera Torres

...en positiu –acabo ja, presidenta.

Per això esperem que a una proposta tant de centralitat, tan poc esbiaixada, tan d'acord amb el que diuen els organismes internacionals, aquesta cambra s'hi sumi, perquè no podria ser d'una altra manera. Perquè si no ens hi sumem resulta que el que farem és cas omís, no del que diuen els d'Iniciativa, no –no–: del que diu l'Agència Internacional de l'Energia, del que propugna l'OCDE, d'allò que es fa a mig planeta.

Per això espero que ho fem i que creem aquesta comissió en positiu per tractar els debats energètics, que és un dels principals problemes de la nostra economia.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, honorable senyora presidenta. Hem presentat una esmena en el sentit següent, perquè sembla que la proposta, la proposició del Grup d'Iniciativa és en ella mateixa contradictòria, des del moment que demana dues coses que..., o una o l'altra; ja que ens posem cinematogràfics, i en homenatge a la gran actriu jueva Liz Taylor, citaríem aquí la gran mística jueva Teresa d'Àvila, quan deia: «Si votos, para qué rejas; si rejas, para qué votos.» Si vostès demanen –i hi estem d'acord– presentar una comissió d'abast parlamentari que..., etcètera, el que no té gaire sentit és que ja en el

dia d'avui el Parlament insti el Govern de Catalunya a tota una sèrie de mesures, amb moltes de les quals estem d'acord, en algunes introduiríem matisacions, ja treballaríem..., però o una o l'altra. O bé instem ja avui a allò que haurà de ser raonablement el resultat d'aquesta comissió d'estudi, o bé instem que es formi una comissió d'estudi. Les dues coses, comissió d'estudi amb les conclusions de la comissió d'estudi, ja instant-les en el dia d'avui... *O rejas, o votos. O votos, o rejas.*

En conseqüència, hem presentat aquesta esmena, perquè, com que ens sembla que és un tema suficientment important, molt important, extremadament important per a Catalunya, el que cal és estudiar-ho, implementar-ho i fer mesures específiques. I el marc és una comissió d'estudi parlamentària, de la qual sí que poden sortir les iniciatives que siguin efectivament vinculants per al Govern de la Generalitat. Mentre que, en canvi, una moció aprovada en el dia d'avui tindrà el mateix efecte que totes les mocions que s'aproven en aquesta cambra, que és allò que en l'àmbit judicial s'anomena «la diligència de fondeig», és a dir, anar a parar a la paperera.

Fem-ho seriosament, fem una comissió d'estudi. Treballarem en aquesta comissió d'estudi; no tinguin problema, que treballarem colze a colze al servei dels ciutadans, al servei de Catalunya. Però els pregaria que retiressin aquesta segona part, i que surti d'aquí d'una manera ampla la creació d'aquesta comissió d'estudi i, a partir d'aquí implementar-ho, i a partir d'aquí sí que, efectivament, fer que el Govern de la Generalitat s'hi senti vinculat per les propostes que d'ella surtin, bé siguin mocions o bé siguin, sobretot, proposicions de llei. Perquè, no s'enganyin, l'única cosa que vincula en un parlament, diguem-ne, de naturalesa llatino-mediterrània és una llei. Una moció, després de trenta-un anys de democràcia, ja sabem per a què serveix.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre senyor Marc Sanglas per defensar les esmenes presentades.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. En tot cas, per anunciar el vot favorable a la moció, atès que per part del Grup d'Iniciativa s'ha acceptat la gran majoria de les esmenes que hem presentat des del Grup Parlamentari d'Esquerra. Entenem i posem especial èmfasi en l'esmena que s'ha acceptat, que és la celebració d'un ple monogràfic per parlar sobre el tema de la sostenibilitat energètica del país.

Entenem, com deia en la intervenció ja d'aquest dematí, que, en tot cas, cal fer i cal estudiar totes les fonts energètiques del país per prendre unes decisions en tots els àmbits i en tots els debats possibles i, per tant, cal mirar i cal tenir una visió àmplia per tal d'adoptar les decisions més correctes.

Entenem també, igualment, que la creació d'una comissió per establir noves propostes d'estalvi energètic i eficàcia energètica és el fons d'aquest debat i que, per tant, cal entrar no només en la creació d'aquesta comissió, sinó que hem de tendir ja..., i, per tant, que el Ple del Parlament ja marqui alguna de les directius i alguna de les tendències cap a on ha d'anar el debat ens sembla interessant i, per tant, hi donarem suport.

Cal també abordar, en l'àmbit d'aquest debat, el replantejament i la millora dels instruments que tenim ja, avui en dia, com el tema del Pla de l'energia. El Pla de l'energia és vigent, però, en tot cas, segurament els canvis actuals, la nova realitat, fan que, com qualsevol document, s'hagi d'anar adaptant a la realitat. I en aquest sentit entenem que, tot i ser una eina útil, hem d'abordar també la seva revisió, que no vol dir tirar-ho tot per la borda, tota la feina que s'ha fet fins ara, sinó que, en tot cas, del que es tractaria és de millorar el que hi ha fins ara.

Entenem també que, fruit d'aquest debat, cal potenciar les mesures de reducció del consum de carburant, potenciant el transport públic, i establir un seguit de mesures que tenen un baix cost però que són efectives, com la reducció de la velocitat o bé el foment del vehicle compartit.

Cal prioritzar també, en el marc d'aquesta comissió i en el marc del debat, la prioritització en les inversions d'infraestructures ferroviàries, atès l'endarreriment que portem històricament en aquest país en aquest àmbit. I, per tant, entenem també que, en l'àmbit de la revisió del Pla nacional per a les infraestructures que preveu el Govern, vetllarem perquè vagi en aquesta direcció de promoure infraestructures ferroviàries que entenem que són necessàries per a aquest país.

Pel que fa a la compensació de tarifes del transport, entenem que, més enllà de negociar amb l'Estat, el que cal exigir..., i no podem estar a expenses de les decisions gracioses, decisions del Govern de l'Estat d'imposar i exigir als territoris la realització d'algunes accions, sinó que, en tot cas, cal exigir també la compensació per a aquestes accions.

Entenem també, doncs, que altres mesures dissuasives de la utilització del vehicle privat o bé de major aprofitament, com el *car sharing*, tal com es proposa en la moció, entenem que haurà de comptar no només amb el Govern, sinó que, en tot cas, cal comptar amb la complicitat del conjunt, diguem-ne, de la societat civil i els ajuntaments per poder fer efectives aquestes mesures.

Per tant, des d'aquí reiterar el suport del Grup Parlamentari d'Esquerra a la moció presentada.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, honorable presidenta. Els punt 1, 2, 3 i 4 els hem esmenat, com que ja sabem que no ens acceptaran, li demano la votació separada i així després ja no cal que ho fem.

En canvi, sí que m'agradaria deturar-me un moment per justificar l'altra esmena que hem fet en el sentit de deixar més clar l'àmbit i les característiques de la comissió que en principi Iniciativa per Catalunya demana en el seu text original. Nosaltres volem que sigui una comissió amb tots els ets i uts, una comissió legislativa. Per què? No pel tema del Japó, senyor Fernández Teixidó, abans ens ha dit «és que vostès ara, aquí, com que hi ha hagut això del Japó, tot això estarà d'actualitat...», no, no, és que estem davant d'una situació d'emergència mundial, pel que fa a l'energia. I en això em sembla que coincidirem, sap? I, és clar, si estem en una situació d'emergència mundial i els ciutadans ho veuen i els diaris en van plens, què millor que el Parlament respongui a aquesta situació, el Parlament de la nostra nació, doncs, creant una comissió perquè estudiï aquests temes i els encarrili, que provoquei consensos, que serveixi també de control, com no, perquè les comissions també tenen aquesta funció, del Govern. Per tot això, volem aquesta comissió.

Aquesta comissió es trobarà també amb tot el que en aquests moments és una realitat, que són els increments de preus dels combustibles, de tot ordre, segurament també ara dels combustibles fòssils a més a més de tot el que ja estaven pujant. I perquè volem debatre aquí també aquest pla d'energia, sigui revisió, sigui pla nou, que no ho hem acabat d'aclarir, que ha comunicat el Govern que vol tirar endavant.

I perquè nosaltres tenim una idea, és veritat, és curiós com vostès cada vegada que parlem d'energia, ens diuen: «Escoltin, no facin un debat esbiaixat, ideològic, apriorista, dogmàtic...» I vostès, no tenen una idea, vostès són robots? Vostès tenen una idea del que ha de fer l'energia en el futur, per tant, també tenen una ideologia al voltant d'això, no ens acusin a nosaltres. Sempre la bancada aquesta d'aquí a l'esquerra sempre som els dogmàtics, i miri, dogmàtics per dogmàtics, si algun dia fem una comparació, no sé qui en sortiria guanyant.

Però, bé, el tema de l'energia l'hem de debatre, és veritat, hem de procurar posar-nos-hi d'acord.

Per acabar, miri, és que sap què passa?, que el Govern no ha fet res en aquests cent dies, sabem que són pocs dies, no?, però aquí han anat desfilant tot un seguit de governs, hem anat veient per tot arreu, el Govern de l'Estat, vostès, en fi, es reien d'algunes mesures, que s'hi pot estar més o menys d'acord, mesures, per cert, avalades per la Unió Europea. En canvi, aquí què fem? Fomentem encara més el consum de combustible fòssil, diem que la gent pot anar a qualsevol velocitat, etcètera. No prediquem amb l'exemple i exercim el lideratge que ha d'exercir un govern per dir que aquí hi ha d'haver mesures d'estalvi, d'eficiència, de promoció de les energies renovables.

Miri, el president..., abans he equivocat la cita i li he dit he dit al pobre conseller, li he atribuït unes paraules del president. El president dissabte era a les Borges Blanques, no he vist en tots els diaris que he consultat i en tots els digitals que he consultat, inaugurant com estava inaugurant o posant una primera pedra d'una instal·lació d'energia renovable d'una termosolar, que utilitzés aquest adjectiu. En cap moment va utilitzar l'adjectiu «renovable», es va dedicar a dir que el Govern de l'Estat ho feia malament, que era un desastre en energies renovables... Ja li he dit abans que, en fi, una mica de prudència i d'humilitat, eh?, perquè potser aquests veïns que tenim allà al costat, dels quals encara formem part, són els quarts, la quarta potència mundial en energia èdica. I no ho ha fet només el Govern socialista, eh?, ho dic pels senyors del PP també. Això ja ve d'una mica més lluny. És a dir, en deu anys hem posat vint mil megawatts èdics, i n'estan previstos vint mil més. Per tant, anem amb cura, mireu com podem copiar dels altres quan ho fan bé, perquè, si no, només els volem copiar quan parlen de l'impost de successions, eh?, als veïns. I, és clar, hi ha coses que sí que les hauríem de copiar i, en canvi, no ho fem prou.

Miri, aquest document de la cimera que corre per aquí, almenys pel que fa a l'energia, que m'he pogut mirar jo, és un desastre, és del segle XIX, de veritat. Miri-s'ho –miri-s'ho–, senyor Fernández Teixidó, perquè em sembla que hi ha molt a millorar, eh? Sí, vostès sabran, però..., desordenat, en fi, es parla al començament i al final d'uns mateixos temes, no es parla de veritat d'energia renovable, no es parla de l'impuls que li hem de donar, no sé cita en cap moment quin *mix* seria el desitjable en termes generals almenys, no? I nosaltres ho tenim clar.

Sap que abans d'ahir en aquesta hora precisa vaig mirar Red Eléctrica Española com estava, i teníem dues centrals nuclears aturades a Catalunya? No ens vam quedar sense llum, no? I si no les haguéssim tornat a posar en marxa, hauria passat alguna cosa? Segurament no, perquè vostè sap que l'any passat van funcionar «a tope» les 8.100 hores, prop de les 8.300, i, en canvi...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'anar acabant...

Xavier Sabaté i Ibarz

...i acabo, presidenta, acabo–, si haguéssim posat només una mica més, només que haguéssim arribat al 50 o 60 per cent dels cicles combinats de gas, hauríem pogut substituir aquesta energia, veritat?

Ja sé que no es pot simplificar d'aquesta manera, nosaltres no les volem substituir d'una dia per l'altre, però sí que hem de fer un pla que tingui en compte els llocs de treball que hi han ara en aquestes centrals nuclears, planificar millor el futur.

I, per últim, escoltin, jo també estic d'acord que potser que tinguem uns debats d'altura, però comenci a col·laborar vostè també, eh? No es pot dir, com el conseller, «no tinc opinió», en alguna ocasió que se li ha preguntat aquests dies o «tindrem els parcs èdics *off*

shore més grans del món. Sap on és el parc eòlic...? Va dir: «més gran que el de Dinamarca», escolti el...

La presidenta

Senyor diputat...

Xavier Sabaté i Ibarz

...Dinamarca, el de quatre-cents megawatts ja no és el més gran, el més gran és del London Array, que ja està preparat i s'està construint, de mil megawatts. El dia que a Catalunya posem un parc *off shore* de més de mil megawatts els invito a sopar a tots plegats.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per fixar la seva posició, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable senyora presidenta. La meva posició és que haurem de... –perdoni, aquí, perdona Joan– en algunes qüestions, en alguns punts de la moció, entenc que haurem d'esperar aquest nou pla d'energia per ser coherents amb el que hem aprovat abans a la moció que s'ha presentat avui. Però la meva posició respecte al punt setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè és a favor, perquè, doncs, ho trobo molt ben..., un criteri que el comparteixo, el fet que les sancions de trànsit es destinin, el que recaptin, a la informació i a millorar la seguretat del trànsit i al finançament del transport públic. Penso també, doncs, que està ben trobat el sistema de peatges que proposeu.

I pel que fa al *car sharing* també és una proposta interessant. I, sobretot, en allò que, doncs, participo plenament és en el fet de promoure les reformes necessàries perquè les empreses de serveis energètics puguin implementar aquest estalvi i aquesta eficiència en l'aplicació de les seves tasques, no? I, per descomptat, un informe de seguiment del qual també participo.

Per tant, el meu posicionament és a favor en general, però també condicionat que suposo que consideren el temps en la tramitació de la moció i la proposició de llei i el nou pla energètic que ha de presentar el Govern.

Senyora presidenta, conseller...

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Consellers*, señoras y señores diputados..., señor Herrera, esta moción es muy ambiciosa, por supuesto, bien intencionada, pero al mismo tiempo es difícil de abordar de un modo efectivo o que pueda llevarse a la práctica caso de que se aprobara.

Todos estamos de acuerdo en actuar sobre la eficiencia en el consumo energético, y reconocemos que en esta moción se impulsan medidas en esa dirección. Pero, señor Herrera, son once puntos que tratan temas tan importantes como el Plan de energía, de un modo que no es posible abordar objetivos concretos, viables, realistas y, lo más importante en este tema, consensuados.

Creemos que se están mezclando propuestas viables y acertadas con otras que nosotros, desde luego, no tenemos tan claro o no está tan claro que sean viables o aceptadas.

Por ejemplo, estamos de acuerdo en la reducción del consumo de combustibles fósiles, en el fomento del transporte público, especialmente el ferroviario, pero no está tan claro que debamos abordar de modo coercitivo la reducción del uso del vehículo privado, algo a lo que se deja la puerta abierta en este punto y que efectivamente usted ha confirmado en su exposición. Somos partidarios de primar otras alternativas al uso del vehículo privado, somos partidarios de concienciar, de incentivar, pero no creemos que se deban aplicar medidas que pueden caer con demasiada facilidad en un afán prohibicionista, prohibiciones, creemos, señor Herrera, que ya llevamos demasiadas en Cataluña.

En el punto cuarto, se mezclan temas como la red de trenes que mejoran la conexión entre diferentes zonas de Cataluña con la inversión que garantice el corredor Mediterráneo. En un caso se habla de una competencia nuestra sobre la que podemos actuar, en el caso del corredor del Mediterráneo no es así.

Voy a resumir, porque veo que me quedo sin tiempo...

La presidenta

Ja no li queda temps...

Carmen de Rivera i Pla

Pero lo que creemos y queremos decirle que debemos ser conscientes de que no podemos ideologizar todos los debates, en este tema, en el tema de la energía necesitamos un consenso amplio. Un tema como la energía el modo en que la abordamos, esta revolución tecnológica, y cómo nos afecta es algo que exige sobre todo voluntad de llegar a acuerdos.

En esta moción, señor Herrera, nosotros nos vamos a abstener.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Llobet.

Josep Llobet Navarro

Gràcies, presidenta. Honorables consellers, vicepresidenta..., bé, em fa la sensació que s'imaginarà el senyor Herrera que el nostre grup parlamentari no donarà suport a la moció que ha presentat, no?

També és veritat que hem de tenir en compte que tampoc és que hagin mostrat vostès massa interès a contactar amb el grup parlamentari per veure si arribàvem a algun tipus d'acord. Simplement hi va haver ahir una conversa molt informal sobre la possible creació o no de la comissió, però, a més, jo crec que hauria sigut més adient, si de cas, tindre altre tipus de contacte.

Però bé, igualment ja li avanço que hauria estat molt difícil. Escolti, igualment ja li avanço que també hauria estat molt difícil que haguéssim arribat a acords, no? També li ho avanço, però bé, son vostès els propoents, una mica més d'esforç.

I jo crec que avui en la moció hi han dos àmbits ben diferenciats: com afrontem el model energètic, que jo crec que és un punt ja fortament debatut, aquest matí la Maria José García, en nom del Partit Popular, ja ha defensat la moció, en la qual ja s'ha evidenciat la distància que hi ha entre el seu grup i el nostre. Evidentment, vostès no han votat a favor de la nostra moció, com ara nosaltres no votarem a favor de la seva moció. És evident que tots volem un model energètic, com molt bé deia Maria José García, eficient, segur en el subministrament, segur en el subministrament per a les persones, sostenible ambientalment i econòmicament. Tots compartim aquestes premisses bàsiques. El problema no és el que volem, sinó com ho fem. I aquí, evidentment, la nostra distància és molt important.

Traiem el debat nuclear, avui hi ha hagut una interpellació i suposo que ja dintre de dues setmanes, doncs, es visualitzarà el posicionament de cada grup polític. També tenim el..., que nosaltres creiem que s'ha de fer un nou pla de l'energia. Vostès en el primer punt enraonen de l'actualització del Pla de l'energia; nosaltres creiem que s'ha de fer un nou pla d'energia. O el tractament definitivament que tinguem amb la MAT, que també ens diferencia, jo crec, d'una manera important.

Per tant, en l'àmbit energètic ja no hi entraré més, perquè jo crec que és un tema el qual s'ha tractat a bastament durant aquest matí.

I després, la segona part de la seva moció aniria orientada a la reducció de l'ús de carburants fòssils en el que és la mobilitat. I aquí també, doncs, tenim..., podem coincidir-hi, evidentment, hi han aspectes d'una moció tan llarga, amb més de tres folis, és evident que podríem coincidir en alguns punts, però al final hem d'intentar votar una mica la globalitat, no? Quan són mocions molt llargues és molt difícil a vegades, amb posicions ideològiques molt distants, poder arribar a acords, perquè són excessivament complexes, no?

Però, en relació amb la part de mobilitat, que també aquí es diferencia, i ho han enraonat els darrers anys, en moltes de les mocions i propostes de resolució que hem vist, i també en seu parlamentària, nosaltres també estem d'acord en l'ús i en el foment del transport públic, només faltaria. Nosaltres el que passa és que tenim un model diferent; nosaltres no confrontem l'ús i el foment del transport públic contra l'ús del vehicle privat.

I en la seva moció ens trobem, d'entrada, limitacions de velocitat dins i fora dels nuclis, que ja saben perfec-

tament, que ja ho hem dit en seu parlamentària, que no hi estem d'acord; reduccions de l'ús del cotxe privat, reduccions de les velocitats, limitacions de l'ús privat, i al final..., inclús l'última ocurrència, la van tindre ahir, crec recordar, de la senyora Imma Mayol, una companya seva de l'Ajuntament de Barcelona, que va dir –que va dir– que inclús el que s'hauria de fer és que aquells cotxes que tinguin més de deu anys d'antiguitat no haurien de circular pels nuclis urbans, no? Deu anys –deu anys! Jo li recordo, i jo li pregunto, els pregunto, i reflexionin: vostè creu que un ciutadà o ciutadana té un cotxe de més de deu anys perquè vol o perquè no es pot comprar un cotxe nou? Les famílies benestants sí que es poden canviar el cotxe cada quatre anys, i cada tres anys, i cada cinc anys, i els cotxes d'empresa també. Però vostè creu que una persona que té un cotxe de dotze anys no se'l canvia perquè no vol?, o perquè simplement econòmicament no ho pot fer?

Per tant, home!, estan atacant vostès mateixos aquella classe que, pobrissons d'ells, ells difícilment poden tindre aquesta opció, i li puc assegurar que succeeix amb moltes famílies catalanes, que evidentment mantenen cotxes, i no per luxe, cotxes d'antiguitat, sinó perquè no poden permetre's el luxe de poder-lo canviar, no?

Per tant, aquí tampoc coincidim, com tampoc coincidim amb l'ús..., amb els peatges. Vostès hi han fet referència. Nosaltres no creiem que sigui, i aquí tampoc coincidim amb Convergència i Unió i amb altres formacions polítiques, una eina a utilitzar com a obligatòria de mobilitat. Nosaltres, els peatges, no entenem, com vostès..., fa uns dies feien vostès propostes al si de la mateixa moció, amb les quals demanaven que en hores punta s'augmenti la recaptació, s'augmenti el preu, o que s'habilitin uns certs horaris, uns certs moments en els quals l'usuari de l'autopista pagui més, no?, quan ens trobem amb llocs..., i en vam parlar l'altre dia amb el senyor Milà, per exemple, amb la mobilitat al Maresme, ens trobem que hi han indrets del Maresme o hi hagin indrets de Catalunya en els quals no hi ha una alternativa de via d'alta capacitat. Per tant, nosaltres el que demanem no és que sigui una eina de gestió de la mobilitat, sinó que demanem, en aquests casos, com al Maresme, que per a viatges intercomarcals sigui gratuït per als usuaris mentre no hi hagi una via alternativa lliure de peatge.

Per tant, són diferències molt importants que hem fet..., ja no parlem de grans infraestructures, i per tant, evidentment, la distància ideològica tant en l'àmbit energètic com en l'àmbit hidràulic i d'infraestructures ferroviàries i viàries...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'anar acabant...

Josep Llobet Navarro

...fa que nosaltres no puguem votar a favor.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, començarem pel principi, i el principi és felicitar la diputada Camats (*veus de fons*), que tingui vostè un bon dia d'aniversari i llarga vida... (*més veus de fons*), al lloc on vingui... Gràcies, diputada.

I, després, només una precisió al diputat Sabaté. Em sap greu no poder discutir amb vostè algunes de les coses que m'ha dit aquí assegut, però, diputat, discutim una moció d'Iniciativa per Catalunya. Ja em disculparà, però contestarem a Iniciativa, malgrat que li agraeixo molt totes les reflexions que ha fet. Excepte en un punt: no l'he acusat en cap moment de dogmatisme, en cap moment; he dit que farem bé tots de prescindir d'apriorismes. No..., vaja, es demostrarà si és vostè un dogmàtic o no. Jo parteixo de la base, naturalment, diputat, que no, naturalment. Vostè és un lliurepensador. Cal que encertem en el que pensem, però lliure segur que ho és. (*Rialles.*)

Dit això, senyor Herrera, comencem. Li vull agrair de veritat la moció que planteja. Té molt de mèrit, és molt completa i té el mèrit de contextualitzar el debat des del punt de vista del preu del carburant. Ja només per això cal agrair-los a vostè i al seu grup la iniciativa que han endegat i el conjunt de la moció, tal com la plantejen. Crec que vostès utilitzen un element d'actualitat per poder plantejar tota la seva visió del que ha de ser la política energètica. I a mi això em sembla particularment interessant.

És veritat que utilitzen, doncs, aquest instrument, per presentar-nos tota aquesta visió de conjunt. Li deia un diputat popular amb força experiència que quan hi han iniciatives d'aquestes característiques, de tant, tant abast, es fa molt difícil acordar punts per una raó que ara li explicaré, a continuació.

Malgrat que vostè ho ha intentat amb bona fe. Segur que els companys d'Iniciativa entendran si dic que vostè ha utilitzat la tàctica del front únic –eh que els resulta familiar, la del front únic?–, que consisteix a rebaixar plantejaments –justament vostè ha defensat els de l'Agència de l'Energia–..., rebaixen plantejaments amb la voluntat d'oferir a la cambra un acord. Però el conjunt de la iniciativa toca tants punts que, quan hi han diferències ideològiques, senyores i senyors diputats, i n'hi han, doncs, es fa molt difícil que arribem a un acord. Dit d'una altra manera, que vostè, conscient com és que aquest problema no s'arregla amb estalvi energètic i necessitem polítiques d'ampli abast, ve aquí, presenta una moció de conjunt, toca tots els temes, té una posició de fons, i nosaltres no podem acordar si no és amb algun element en concret, i, si vostè m'ho permet, preferim fer-ho en una altra ocasió.

En una altra ocasió pel següent. Té sentit o no té sentit ara crear una comissió? Escolti'm, cal que no enviem

un element de confusió a l'opinió pública. Aquest Parlament té una comissió on tractem els temes d'energia. Cal que això ho tinguin en compte; si no, alguna cosa haurem de dir –alguna cosa haurem de dir– a la presidència. Tenim una comissió on toquem els temes d'energia. I estic segur... (*Veus de fons.*) No, en els temes d'energia. No, no, no; perdonin, els temes d'energies. Escolti'm, aquests temes..., senyor Herrera, vostè estava a Madrid, però durant la passada legislatura els vam abordar en una comissió que era la d'Economia i Finances. Per cert, no sap vostè quant ens costava abordar els temes energètics i quant ens costava fer que els consellers compareguessin en comissió. Fins a quinze mesos esperant que un conseller comparegués per donar explicacions sobre tema energètic! Però això és el passat, el present canviarà. Però teníem aquella comissió i la tenim ara. En qualsevol cas, en parlarem.

Què volem dir en nom del Govern, Herrera? Anem a veure si som capaços que finalment aquest debat tingui un punt d'interès. Què volem dir en nom del Govern, de la seva vicepresidenta i del seu conseller aquí present? Tindrem, Herrera, aquest debat. No ha de patir. Procedimentalment no és el moment ara; quan estem parlant d'una comissió que ha d'abordar tots aquests temes..., parlem-ne primer, vegem els continguts, possem un índex, vegem tots els temes que vostès han de portar, portem un debat seriós, arribem a conclusions, i aquest debat acabarà perfilant les posicions, que ja li anuncio, diputat Sabaté, que seran diferents, pel que vostè ens ha dit. No passa re! El que passarà és que haurem tingut aquest debat i arribarem a conclusions.

Què els oferim, senyor Herrera, a part del reconeixement per la feina feta? Aquest debat. (*Veus de fons.*) Diputada, poques vegades van reconèixer vostès en la passada legislatura la feina feta per l'oposició. Disculpi'm, diputada, perquè és més seriós, perquè volem introduir un tarannà aquí que, fins i tot, en un dia del seu aniversari vostè hauria d'estar disposada a acceptar! (*Més veus de fons.*) Vostè és inflexible, ho porta a la sang. Doncs bé...

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó, senyor Fernández Teixidó!

Antoni Fernández Teixidó

Hem d'acabar, presidenta?

La presidenta

Ha d'acabar, li queden vuit segons...

Antoni Fernández Teixidó

D'acord, acabem.

La presidenta

...i ha de dir què és el que farà el grup.

Antoni Fernández Teixidó

Diputada, recordi –recordi– que va ser bastant difícil que vostès, amb un munt d’iniciatives presentades durant set anys, set, per aquests grups parlamentaris de l’oposició, tinguessin una sola paraula amable –amable– per als grups que fèiem oposició. I, en canvi, el que li venim a dir aquí és: «Gràcies per la iniciativa que ha presentat, Herrera; tindrem aquest debat, té la garantia del Govern que el tindrem, i a més serà un plaer, senyor Herrera, tenir aquest debat amb vostè.»

Gràcies, senyores i senyors diputats... Presidenta, m’imagino que vostè dedueix de la meua intervenció que votarem en contra...

Moltes gràcies.

La presidenta

Ja ho he deduït. (*Remor de veus.*) Sí, té la paraula, a continuació, per posicionar-se sobre les esmenes, el diputat senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Fernández Teixidó, el senyor Mas-Colell va venir a comparèixer a la Comissió d’Economia: horitzó 2020, i no va parlar ni un borrall d’energia. Bé. No, no, és així. Ho dic perquè aquest debat l’hem portat, sí, l’hem portat l’oposició.

Dos. Senyor Llobet..., senyor Llobet –senyor Llobet–, no sé què més hem de fer: anar al seu grup, demanar-li que ens votin només que es creï una comissió...; si això no és fer un esforç... Vaja, ja m’explicarà quins són els esforços extres que cal fer perquè vostès votin alguna cosa, i jo en prendré nota.

Tres. Mirin, a Alemanya, la dreta, els lliberals, escolten el que diu l’oposició i l’Agència Internacional de l’Energia. I potser perquè són liberals moderns s’entenen amb els verds alemanys, potser. Avui, nosaltres hem fet –hem fet– una proposta que no diu una altra cosa que el que diu, planteja i proposa l’Agència Internacional de l’Energia. Jo sé que això per alguns és molt radical. Però no, no; avui a Europa el que nosaltres plantejem en aquesta moció expressa centralitat en el debat. Si no és ara, quan, a cent vint dòlars el barril Brent? Si no és ara, quan, amb el debat nuclear obert en canal? Si no és ara, quan creem una comissió d’energia?

I, per tant, nosaltres entenem que una cambra responsable, sabent que aquest és un dels principals problemes de l’economia catalana, ha d’aprovar, com a mínim –com a mínim– la creació d’una comissió específica per tractar els debats energètics. Perquè l’escenari del 2011 no és l’escenari del 2007. Ho diuen tots els organismes internacionals. I només demanem a aquest grup que escolti el que estem plantejant.

Fa quinze dies, el diputat Rull felicitava el diputat Milà pel to de la seva interpellació i per les propostes que havia fet per arribar a la conclusió que votaríem que no. Avui, el senyor Fernández Teixidó felicita el to i el

contingut –per cert, un contingut que molts dels punts els podrien votar–; felicita el to i el caràcter propositiu. I la pregunta és: i per què voten que no, no a les propostes, sinó a la creació de comissió? Doncs, per miopia econòmica? Jo crec que sí; crec que avui que aquest Parlament no encari un debat d’aquesta profunditat expressa miopia econòmica, però com vostès diuen «no al debat»...

La presidenta

Senyor Herrera...

Joan Herrera Torres

...acabo, presidenta...

La presidenta

Ha de parlar de les esmenes...

Joan Herrera Torres

...el que no permeten és un debat, i expressen una certa visió esbiaixada i fins i tot amb un punt, amb un rivet de sectarisme.

Parlo de les esmenes, presidenta. Nosaltres, l’esmena 1 d’Esquerra Republicana l’acceptem; la 2 d’Esquerra, també; la 3, també; la 4, no –ja li ho he traslladat al portaveu d’Esquerra Republicana–; la 5, sí.

I, per últim, les esmenes del Grup Socialista: acceptem l’esmena número 1 i no així les esmenes número 2 i la número 3.

Per últim, presidenta. El senyor López Tena ha dit: «No es pot fer una cosa i l’altra.» No, mirin, es pot generar un debat i, en allò que hi ha consens a nivell internacional, començar a caminar. Perquè el problema, senyor López Tena, és que si avui no apliquem mesures de forma immediata, la factura de l’economia catalana, la transferència de recursos cap als productors de petroli és extraordinària.

I, per tant, entenem que, en allò que ocupa centralitat al planeta, aquest Parlament podria dir que sí; però resulta que no, que tenim un parlament que el que diu l’Agència Internacional de l’Energia ho troba radical. I així anem fent, dependents del petroli i sense ser..., no mínimament agosarats, sinó sense fer allò que fa mig planeta; no ho fem a Catalunya que semblaríem massa radicals.

Gràcies, presidenta.

(*Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó? (*Veus de fons.*) Trenta segons...

Antoni Fernández Teixidó

Trenta segons. Senyor Herrera, han de quedar les coses clares si volem tirar endavant el debat. Hem fe-

licitat la diputada perquè era el seu aniversari, l'hem felicitat a vostè pel to emprat, però no l'hem felicitat pel contingut, perquè vostè ha de saber que el dia que aquest portaveu o qualsevol company del grup parlamentari felicití un altre grup parlamentari pel contingut els votarà a favor. Això ho han de tenir ben clar.

I els hem tractat de dir que per tenir aquest debat caldrà mantenir honestedat intel·lectual, Herrera, que significa dir el següent. No poden fer abstracció, quan parlem de la política energètica –quan?, quan?, quan?; en aquest mateix Ple, interpellats per vostè–, no poden fer abstracció dels set anys que vostès han estat interpretant la política energètica d'aquest país, amb el pla estratègic que vostè proposa que aprovem i nosaltres proposem modificar. Sense aquesta honestedat intel·lectual, no prosperarà el debat en els termes que vostè vol i jo desitjo.

Gràcies, senyor diputat.

(Alfons López i Tena demana per parlar.)

La presidenta

Senyor López Tena?

Alfons López i Tena

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...del senyor Herrera..., perdó.

La presidenta

No, el micro, si us plau.

Alfons López i Tena

Que no s'accepta l'esmena, segons ha dit el senyor Herrera; ho entenc així... *(Pausa.)* Llavors, demanaríem votació separada del primer paràgraf i de la resta de la moció del Grup d'Iniciativa.

(Joan Herrera Torres demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Herrera...

Joan Herrera Torres

Senyor Fernández Teixidó, honestedat intel·lectual vol dir que, si hi ha arguments per obrir una comissió per tractar el tema fiscal, hi ha arguments el 2011 i en aquest escenari per obrir una comissió específica per tractar el tema energètic.

Una altra cosa és que a la manca d'honestedat intel·lectual s'hi sumi la incapacitat política de reconèixer alguna virtut a un grup, que és el d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida, i a un grup que planteja allò que està

plantejant mig planeta. Però aquest és un altre debat, aquesta és una altra consideració.

El que entenc és que honestedat intel·lectual el 2011 és dir: sí, aquest Parlament encara el debat energètic, i no a cop d'interpellació, encara el debat energètic amb la creació d'una comissió permanent per tractar aquests temes, des de les diferents opinions, des del rigor, però entenent que aquest és un problema de país. Si no és que volem fer de regió i en tot el debat energètic, nuclear, entorn dels carburants tinguem un president que no opina però que va fent. No, no, el debat energètic afecta de valent i jo, com que entenc que estic al Parlament del meu país, el que vull és que el meu Parlament faci debats de nació...

La presidenta

Senyor Herrera...

Joan Herrera Torres

...no debats de regió.

La presidenta

Concretem la votació. Segons hem entès, el propietari de la moció accepta les esmenes 1, 2, 3 i 5 d'Esquerra Republicana, més l'esmena número 1 del Grup Socialista. Per tant, el Grup Socialista demana alguna votació separada? *(Pausa. Veus de fons.)* Punts 1 a 4 –punts 1 a 4. El senyor López Tena demana el primer paràgraf abans de començar els punts i després la resta. Per tant, farem primer el primer paràgraf, després farem els quatre punts i després farem la resta. D'acord? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, primer paràgraf de la moció.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 75 en contra.

Passem ara a votar del punt 1 al 4.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Han estat rebutjats per 20 vots a favor, 101 en contra i 1 abstenció.

Votarem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 77 en contra i 2 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de tres de la tarda i set minuts.